

Марія Босчко

СПІВАНКОВА ТАЙСТРА

Пісенник

видання друге

Косів
2021

ББК 84.4УКР6-5

Б 76

«Співанкова тайстра» – пісенник, у якому зібрані українські народні пісні та пісні літературного походження, які найбільше поширені в селах, що розкинулися на межі Коломийщини та Косівщини по обидва боки головної автотраси Коломия – Яблунів – Косів.

© Марія Боєчко, упорядкування 2021

©Радомир Вихор, худ. оформлення 2021

ISBN 978-617-7436-27-9

ВІД УПОРЯДНИКА

Українська пісенна культура – одне з найцінніших духовних надбань народу за багатовікову його історію. Особливо невмирущими є народні пісні – незатьмарене джерело життя і повсякденних турбот простих людей. Вони правдиво відгукуються на найрізноманітніші події в житті звичайних трудівників чи країни, є найчутливішим барометром найрізноманітніших проявів життя народу, краю, держави.

Виняткова мистецька краса українських народних пісень впливає з їх поетичних слів і надзвичайно милозвучних мелодій. З метою збереження музично-поетичних мотивів найбільш популярних народних пісень, які найчастіше співаються в селі Ковалівці, що на Коломийщині, та в сусідніх з нею селах, і видано пісенник «Співанкова тайстра».

Пропонована збірка пісень не належить до розряду наукових. Її укладено на основі традиційного фольклорного матеріалу творчою аматорською групою, у складі якої Марія Іванівна Боєчко (1953 р. н.), Ганна Василівна Данилюк (1936 р. н.) та Радомир Вихор (1936 р. н.) – мешканці згаданого села Ковалівки Коломийського району Івано-Франківської області.

Можливо, деякі пісні літературного походження записано без назви їх автора, оскільки вони настільки сподобалися людям і поширилися, що стали народними. У роботі над упорядкуванням видання було дотримано загальноприйнятого у фольклористиці історико-тематичного принципу.

Зібраний матеріал стане у пригоді широким колам шанувальників народної творчості, всім тим, хто любить і цінує музично-поетичну спадщину українського народу.

*

*

*

Бо пісні — голос і струни століть —
Це мудрість поколінь материнська...
Шум віковічних лісів, верховіть
І квітуча Земля Українська.

Марія Боєчко

ВІЄ ВІТЕР, ВІЄ БУЙНИЙ

Віє вітер, віє буйний,
Дуба нагинає.
Сидить козак на могилі |
Та й вітру питає. | 2

– Скажи вітре, скажи, буйний,
Де козацька доля,
Де фортуна, де надія, |
Де слава і воля. | 2

Йому вітер одвічає:
– Знаю, – каже, – знаю –
– Твоя доля козацькая |
По степу гуляє. | 2

Твоя доля козацькая
Збита копитами.
Ой сів козак та й заплакав |
Дрібними сльозами | 2

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

В кінці греблі шумлять верби,
Що я їх садила...
Нема того козаченька, |
Що я полюбила. | 2

Нема того козаченька –
Поїхав за Десну.
Казав: «Рости, дівчинонько, |
Аж на другу весну! | 2

Росла, росла дівчинонька
Та й на порі стала,
Ждала, ждала козаченька |
Та й плакати стала. | 2

Плачте, очі, вдень і вночі –
Така ваша доля:

Полюбила козаченька |
При місяці стоя. | 2

Не я його полюбила –
Полюбила мати
Та й сказала за нелюба |
Рушники подати. | 2

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького, |
Плачуть карі очки! | 2

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Засвистали козаченьки
В похід з полуночі,

Виплакала Марусенька |
Свої карі очі. | 2

Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
Та за свого миленького |
Богу помолися! | 2

Стоїть місяць над горою,
А сонця немає.
Мати сина в доріженьку |
Слізно проводить: | 2

«Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділеньки |
Додому вертайся!» | 2

«Ой рад би я, матусенько,
Скоріше вернутись,
Та щось мій кінь вороненький |
В воротах спіткнувся. | 2

Ой Бог знає, коли вернусь,
В яку годину.
Прийми ж мою Марусеньку, |
Як рідну дитину!»» | 2

«Ой рада б я Марусеньку
За рідну прийняти,
Та чи ж буде вона мене, |
Сину, шанувати?»» | 2

«Ой не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь:
Заграв мій кінь вороненький – |
Назад сподівайтесь!» | 2

ЇХАЛИ КОЗАКИ ІЗ ДОНУ ДОДОМУ

Їхали козаки із Дону додому,
Підманули Галю, забрали з собою.
Ой, ти Галю, Галю молодая,
Підманули Галю, забрали з собою.

– Ходи, Галю, з нами, з нами, козаками –
Краще тобі буде, як в рідної мами.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Краще тобі буде, як в рідної мами.

А в рідної мами – грубая сорочка,
А в нас меш ходити, як попава дочка.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
А в нас меш ходити, як попава дочка.

Галя дурна була – розуму не мала,
Сіла на коника, з ними поїхала.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Сіла на коника, з ними поїхала.

Стала з козаками мед-горівку пити,
Стала дівчинонька з ними веселитись.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Стала дівчинонька з ними веселитись.

Переночували, стали вандрувати –
Сказали дівчині домів повертати.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Сказали дівчині домів повертати.

Як привандрували та й до зелен-дуба:
– Ой вертайся, Галю, бо ти нам не любя!
Ой ти, Галю, Галю молодая,
– Ой вертайся, Галю, бо ти нам не любя!

Ой привели Галю аж до зелен-гаю:
– Вертайся, дівчино, бо ми жінки маєм.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
– Вертайся, дівчино, бо ми жінки маєм.

– Не можу, молодці, додому вертати –
Краще мені в лісі у муках сконати.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Краще мені в лісі у муках сконати.

Прив'язали Галю до сосни косами –
– Вже ти не повернеш до рідної мами!
Ой ти, Галю, Галю молодая,
– Вже ти не повернеш до рідної мами!

Розбрелись по лісу, назбирали хмизу,
Підпалили сосну ізгори донизу.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
Підпалили сосну ізгори донизу.

Горить сосна, горить, горить, догорає –
Кричить Галя криком, кричить-промовляє.
Ой, ти Галю, Галю молодая,
Кричить Галя криком, кричить-промовляє.

– А хто в лісі чує, нехай порятує,
А хто дочок має, хай їх навчає.
Ой ти, Галю, Галю молодая,
А хто дочок має, хай їх навчає.

А хто дочок має, хай їх навчає
Та нехай по ночах гулять не пускає.
Ой ти, Галю, Галю молодая.
Та нехай по ночах гулять не пускає.

ЇХАВ КОЗАК КОНЕМ З МІСТА

Їхав козак конем з міста,
Під копитом камінь тріснув.
Да раз, два!
Під копитом камінь тріснув.
Да раз!

Камінь тріснув, козак свиснув,
До серденька кріс притиснув.
Да раз, два!

До серденька кріс притиснув.
Да раз!

Кріс притиснув до серденька,
Закувала зозуленька.
Да раз, два!
Закувала зозуленька.
Да раз!

«Не куй, не куй, зозуленько,
Най щечече соловейко!
Да раз, два!
Най щечече соловейко!
Да раз!

Соловейку – рідний брате,
Виклич мені дівча з хати!
Да раз, два!
Виклич мені дівча з хати!
Да раз!

Виклич мені дівча з хати,
Бо я маю щось питати.
Да раз, два!
Бо я маю щось питати,
Да раз!

Бо я маю щось питати:
Чи не була вчора мати?

Да раз, два!
Чи не була вчора мати?
Да раз!»

«Була, була ще й сварила,
Що з козаком говорила.
Да раз, два!
Що з козаком говорила.
Да раз!»

А в козака камізелька –
Пригортає до серденька.
Да раз, два!
Пригортає до серденька,
Да раз!

А в козака така віра,
Як зацвіте ружа біла.
Да раз, два!
Як зацвіте ружа біла.
Да раз!

Ружа цвіте, відцвітає –
Козак любить, покидає .
Да раз, два!
Козак любить, покидає.
Да раз!

ЇХАВ КОЗАК НА ВІЙНОНЬКУ

Їхав козак на війноньку,
Прощав свою дівчиноньку:
«Прощай, миленька, чорнобривенька, |
Я йду в чужую сторононьку. | 2

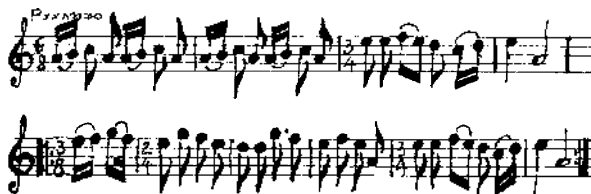
Дай ми, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину –
Темної ночі накриють очі |
Ще й висипають могилу». | 2

Дала дівчина хустину.
Козак у бою загинув.
Накрили очі темної ночі |
Ще й висипали могилу. | 2

А злії люди насилу
Взяли нещасну дівчину.
Там серед поля гнеться тополя |
Та й на стрілецьку могилу. | 2

Ніхто за ним не заплаче,
 Де лежить тіло козаче.
 Лиш чорний ворон з далеких сторон|
 Летить та й жалібно кряче. | 2

КОЗАК ВІД'ЇДЖАЄ

Козак від'їджає,
 Дівчинонька плаче:
 «Куди їдеш, козаче?
 Козаче-соколю, |
 Візьми мене із собою | 2
 На Вкраїну далеку!» |

«Дівчинонько мила,
 Що ж будеш робити

На Вкраїні далекій?»
«Буду хусти прати, |
Зеленеє жито жати | 2
На Вкраїні далекій!» |

«Дівчинонько мила,
Що ж ти будеш їсти
На Вкраїні далекій?»
«Сухарі з водою, |
Аби, серце, із тобою | 2
На Вкраїні далекій!» |

«Дівчинонько мила,
Де ж ти будеш спати
На Вкраїні далекій?»
«В степу під вербою, |
Аби, серце, із тобою | 2
На Вкраїні далекій!» |

КОЗАЧЕНЬКУ, КУДИ ЙДЕШ?

«Козаченьку, куди йдеш?
Невже жалю не маєш?»
«Ой не плач же, дівчино, не журись
Та й до мого серденька притулись».

«Я без тебе загину,
Як ти підеш в чужину».
«Я вернуся, серденько, восени,
Як обпаде листячко з бузини».

Ждала дівка невісна –
Мина осінь ще й зима.
Нема, нема козаченька і не чуть –
Злії люди-воріженьки вже кують.

А як жито поспіло,
Прийшла вістка у село:
Не вертати вже до тебе козаку –
Заснув козак в чистім полі довіку.

ОЙ БИЙ, КОНЮ, КОПИТАМИ

«Ой бий, коню, копитами
Перед воротами,
Може, вийде дівчинонька |
З чорними бровами». | 2

Ой не вийшла дівчинонька,
Вийшла її мати,
Запрошає, закликає |
Козаків до хати. | 2

Один козак з коня скаче,
Другий коня в'яже,
Третій козак йде до хати, |
«Добрий вечір,» – каже. | 2

«Добрий вечір, стара мати,
Дай води напиться.
Кажуть, дочка в тебе файна, |
Дай хоч подивитись!» | 2

«Вода в саду, у ставочку –
 Іди та й напийся.
 Моя дочка на гулянні – |
 Іди, подивися». | 2

Прийшов козак на гуляння –
 Дівчина гуляє.
 Молодому козакові |
 Серденько сі крає. | 2

«Перестань ти, дівчинонько,
 Гуляти, гуляти,
 Ходи сідай коло мене – |
 Щось маю казати». | 2

ОЙ ДІВЧИНА ПО ГРИБИ ХОДИЛА

Ой дівчина по гриби ходила, В зеленому гаю заблудила.	2
Приблудила д' зеленому дубу: «Ой тут же я ночувати буду.	2
Я думала, що дуб зелененький, А то стояв козак молоденький.	2
Ти козаче, козаче-гультяю, Вивідь мене з зеленого гаю.	2
Вивідь мене з зеленого гаю – Я, молода, дороги не знаю».	2
Якби дівка дороги не знала, В' на б козака гультяєм не звала.	2
А сказала б: «Козаче-соколю, Вивідь мене з зеленого бору.	2
Вивідь мене з зеленого бору Та й приведи до самого двору».	2

ОЙ ЇХАЛИ КОЗАКИ ДО БОЮ

Ой їхали козаки до бою, 2
Попасали коней над водою.

Прив'язали коней до калини, 2
Самі пішли до любої дівчини.

«Ти, дівчино личка рум'яного, 2
Переночуй мене молодого».

«Я би тебе переночувала, 2
Як би я ся зради не бояла».

«Я ще в лузі не зрубав калину, 2
Я ще в світі не зрадив дівчину».

А дівчина, як ці слова вчула, 2
Козакові на грудях заснула.

Ой спить козак, ой спить молоденький, 2
Пробудився, а то день біленький.

Пробудився, а то біла днина. 2
«Ой дівчино, яка ти зрадлива!

Ой дівчино! Яка ти зрадлива! 2
Чом ти мене рано не збудила,

Щоб ще першії півні не піли, 2
Щоб лебеді на став не летіли,

Щоб сапери не марширували, 2
Щоб гетьмани війська не скликали.

Через твої, дівчино, подушки 2
Заробив я на руки ланцюжки.

Через твою, дівчино, спідницю 2
Утратив я коня і рушницю.

Через твої, дівчино, коралі 2
Відсидів я сім рік в криміналі».

ОЙ НА ГОРІ, НА ВИСОКІЙ

Ой на горі, на високій, кучерявий дуб стояв –
Під тим дубом кучерявим козак дівча підмовляв. 2

Як підмовив козак дівча, швидко скочив на коня.
«Будь здорова, моя мила, бо я їду до війська!» 2

А дівчина, як це вчула, стала плакати і ридати.
Козакові жаль зробилось, став дівчину вговорять. 2

«Не плач, мила, чорнобрива, не плач, мила, не журись!
Як повернусь із повстанців, я з тобою ожениюсь». 2

«Де ж ти видів, козаченьку,
щоб сухий дуб листя мав? 2

Де ж ти видів, козаченьку,
щоб багатий бідну брав?» 2

«А багата, та проклята, буде мене все ругать.
А та бідна, дівча вгідне, буде мене шанувать». 2

ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Ой на...

Ой на горі та женці жнуть, 2

А попід горою, яром долиною

Козаки йдуть.

Гей, долиною, гей, широкою,

Козаки йдуть.

Попе...

Попереду Дорошенко 2

Веде своє військо, військо запорізьке,

Хорошенько.

Гей, долиною, гей, широкою,

Хорошенько.

А по...

А позаду Сагайдачний, 2

Що проміняв жінку на тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною, гей, широкою,
Необачний.

«Гей, вер...
Гей, вернися, Сагайдачний! 2
Візьми свою жінку, віддай тютюн-люльку,
Необачний!
Гей, долиною, гей, широкою,
Необачний!»

«Мені...
Мені з жінков не возиться, 2
А тютюн та люлька козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною, гей, широкою,
Знадобиться!

Гей, хто...
Гей, хто в лісі, озовися! 2
Та викрешем вогню, та закурим люльку,
Не журися!
Гей, долиною, гей, широкою,
Не журися!»

ОЙ НА СТАВУ, НА СТАВОЧКУ

Ой на ставі, на ставочку, да на ставі, 2
На ставі.

Там плавали два козаки да на човні, 2
На човні.

«Ти, козаче, гарний хлопче, да соколю! 2
Соколю!

Візьми мене на свій човен да з собою, 2
З собою».

«Як я маю, дівчинонько, да тебе взять, 2
Тебе взять?

А хто буде лебедоньки да заганять, 2
Заганять?»

«Є у мене гарний хлопець да ще й стрілець, 2
Ще й стрілець.

Стрілив та вбив щонайкращий да лебедець, 2
Лебедець.

Розвіялось біле пір'ячко да по воді, 2
 По воді.
 Розіллялась кров червона да по ставі, 2
 По ставі».
 А хто ж теє біле пір'ячко ізбере, 2
 Ізбере.
 Та той мене молоденьку да заміж взме, 2
 Заміж взме.

ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

Ой у вишневому садочку,	
Там соловейко щебетав –	
Фіть-фіть-фіть! Тьох-тьох-тьох!	
Ай-я-я, ох-ох-ох!	2
Там соловейко щебетав.	

Там у вишневому садочку
Козак дівчину підмовляв.
Фіть-фіть-фіть... |
Козак дівчину підмовляв. | 2

«Ой ти, дівчино чорнобрива,
Ой чи підеш ти за мене?
Фіть-фіть-фіть... |
Ой чи підеш ти за мене?» | 2

«Ой ти, козаче, козаченьку,
Ой не піду я за тебе.
Фіть-фіть-фіть... |
Ой не піду я за тебе! | 2

Моя матуся тебе знає –
Ти той козак, що п'є-гуляє!
Фіть-фіть-фіть... |
Ти той козак, що п'є-гуляє!» | 2

«А я матусі не боюся
Та й із тобою оженися!
Фіть-фіть-фіть... |
Та й із тобою оженися!» | 2

ОЙ У ПОЛІ ВЕРБА

Ой у полі верба –
Під вербою вода.
Ой там дівчина спізна воду брала, |
Дівчина молода. | 2

На доріжку глядить,
А доріжка курить.
Гей, аж там їдуть славні козаченьки |
На конях вороних. | 2

Один козак під'їжджа,
На дівчину морга:
«Ой ти, дівчино, мила чорнобрива, |
Напій же мені коня!» | 2

«Невеликий ти пан
Та й напій собі сам!
Там зимна роса, а я стою боса – |
Ніженьки зрошу собі». | 2

ОЙ У ПОЛІ МОГИЛА СТОЯЛА

Ой у полі могила стояла,
Під могилов Маруся лежала. 2

Під могилов Маруся лежала,
Шовковим платочком голову зв'язала. 2

Над'їхали три козаки з Дону,
Розв'язали Маруси голову. 2

Один каже: «Я Марусю люблю!»
Другий каже: Я сватати буду!» 2

Третій каже: «Я ще молоденький,
Піді мною коник вороненький. 2

Одним конем море переїду,
Другим конем до Марусі піду. 2

Третім конем на камені стану,
З-під каменя трозілля дістану». 2

Почав же він трозілля копати,
А з тої могили зозуля кувати. 2

«На що тобі, козаче, трозілля ?
Вже твоя Маруся просить на весілля». 2

Коби скоріше коня осідлати,
Щоби Марусину в віночку застати. 2

Ой пішов він тими стежечками,
Здибає Марусю з двома дружечками. 2

До подружок шапочку знімає,
До своєї Марусі шаблю витягає. 2

А ще шабля в руках не дзвеніла,
Як його Марусі голова злетіла. 2

Злетіла голова згори надолину,
Засмутила всю свою родину. 2

Злетіла голова на її подвір'я,
Засмутила все своє весілля. 2

Злетіла голова та й на землю впала,
Щоби та Маруся по двох не кохала. 2

ОЙ У ПОЛІ НИВКА

Ой у полі нивка,
Кругом материнка.
Там дівчина жито жала, |
Гарна чорнобривка. | 2

Жала ж вона, жала,
Сіла спочивати.
Їхав козак з України, |
Мусив шапку зняти. | 2

Мусив шапку зняти,
«Добрий день!» – сказати, –
«Помагай біг, дівчинонько, |
Тобі жито жати!» | 2

А дівчина стала,
Йому відказала,
Ще й до того козаченька |
Серденьком назвала. | 2

«Як ідеш додому,
Не кажи нікому,

Бо рознесуть лихі люди, |
Як вітер солому! | 2

Солома легенька,
А вітер буйненький –
Візьмуть мене люди в зуби, |
Я ще ж молоденька!» | 2

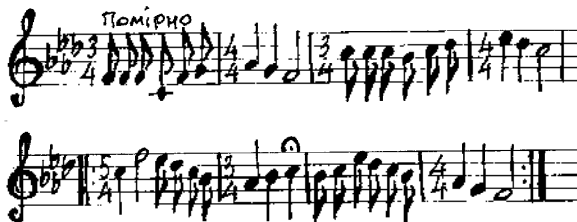
А вже ж тая слава
По всім світі стала,
Що дівчина козаченька |
Серденьком назвала. | 2

А вже ж тая слава
По всім городочку,
Що дівчина козакові |
Вишила сорочку. | 2

Вишила сорочку
Синьо-жовтим шовком,
Щоби його пізнавали |
Поміж цілим полком. | 2

Шила, вишивала
Синіми нитками,
Щоби його пізнавали |
Поміж парубками. | 2

ОЙ У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорнявую та білявую, |
Третю руду препоганую. | 2

«Що чорняву від душі люблю,
До білявої залицяюся,
А з рудою, препоганою, |
Піду, мабуть, розпрощаюся». | 2

«Чи я тобі та й не казала,
Як стояли під світлицею:
Не їдь, милий, на Україну, |
Бо застанеш молодицею». | 2

«Любив тебе я дівчиною,
Люблю тебе й молодицею,

Довго, довго ждати буду я, |
Поки станеш удовицею. | 2

Ой не всі тії сади цвітуть,
Що весною розвиваються.
Не всі тії побираються, |
Що так люблять і кохаються | 2

Половина тих садів цвіте,
Половина розсихається.
Одна пара побирається, |
А друга розлучається. | 2

ОЙ ХМАРИТЬСЯ, ТУМАНИТЬСЯ

Ой хмариться, туманиться,
Дрібні дощі йдуть,

А там славні козаченьки |
Мід-горівку п'ють. | 2

Ой п'ють вони горівочку,
Їдять огірки
Та все собі поглядають |
На чужі жінки. | 2

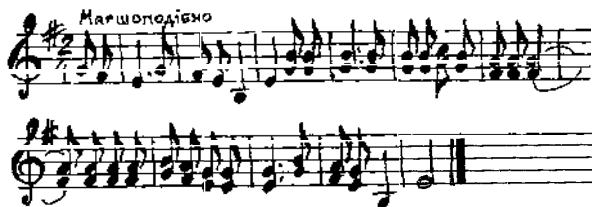
«Чужа жінка, як ягідка,
Як рожевий цвіт...
А ти мені, шабелино, |
Зав'язала світ. | 2

Візьму тебе, шабелино,
За гострі боки,
Кину тебе, шабелино, |
В Дунай глибокий. | 2

Плавай, плавай, шабелино,
Вчися плавати,
А я піду, молоденький, |
Жінку шукати. | 2

Та як собі, молоденький,
Жіночку знайду,
Тоді тебе, шабелино, |
До боку вчеплю». | 2

ПІСНЯ ПРО ДОВБУША

Ой попід гай зелененький	2
Ходить Довбуш молоденький.	2
На ніженьку налягає,	2
Топірцем ся підпирає.	2

Щоби Кути не минути,	2
До Косова повернути,	2
До Косова та й до Дзвінки,	2
До Штефанової жінки.	2

«Ой чи дома Штефанова,	2
Чи вечеря вже готова?»	2
«А вечеря не готова,	2
Бо Штефана нема дома.	2

Штефан пішов на роботу –	2
Повернеться у суботу».	2
«Ой чи будеш відчиняти,	2
Чи прийдеться дверь ламати?»	2

«В мене двері тисовії,	2
В мене замки сталевії».	2
«Не допоможуть замки твої,	2
Як підложу плечі свої».	2
 Довбуш плечі підставляє –	2
Штефан в Довбуша стріляє.	2
Як уцілив в праве плече,	2
А з лівого кровця тече.	2
 Кровця людська – не водиця,	2
Проливати не годиться.	2
«Ой ви, хлопці, ви, молодці,	2
Беріть мене на топорці.	2
 Беріть мене на топори	2
Та й занесіть в Чорні гори.	2
Чорні гори, полонину,	2
Де родився, там загину.	2
 Сріблом-злотом поділіться,	2
Між собою не сваріться.	2
Штефанови дайте мірку,	2
Бо я любив його жінку.	2
 Ой ви, хлопці, свистом-свистом –	2
Замітає стежки листом.	2
Ой ви, хлопці, бігом-бігом –	2
Замітає стежки снігом».	2

РАЗ КОЗАК У ПОХІД ВИБИРАВСЯ

Раз козак у похід вибирався,
Вороного коня осідлав.
Біля нього стояла Маруся, |
Милий стиха до неї промовляв. | 2

«Ти не плач, не журися, Марусю,
Я з кривавого бою повернусь,
Як не прийме сирая могила, |
То назад я до тебе повернусь». | 2

Раз Маруся в садочку гуляла –
Сумна звістка до неї прийшла,
Що ї' хлопця на світі немає – |
Його прикрила сирая земля. | 2

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад вишневий, |
В сад криниченьку копать. | 2

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду.
Чи не вийде дівчинонька |
Рано-вранці по воду? | 2

Вийшла, вийшла дівчинонька
Рано-вранці воду брать,
А за нею козаченько |
Веде коня напувать. | 2

Просив, просив відеречка –
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень – |
Вона його не взяла. | 2

«Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе образив:
Що я вчора ізвечора |
Із другою говорив | 2

Вона ростом невеличка
Ще й літами молода,
Руса коса до пояса, |
В косі стрічка голуба». | 2

ЩО ЗА МІСЯЦЬ, ЩО ЗА ЯСНИЙ

Що за місяць, що за ясний.
Вечір світить, два нема.
Що за милий безсердечний:
Вечір прийде – п'ять нема.

А на шостий як приходить:
«Добрий вечір, дорога!
Шукай собі, Марусино,
Вже другого козака».

Гиля, гиля, білі гуси,
Гиля, гиля на Дунай...
Що с хотіла, те вже маєш, –
Тепер сиди і думай.

Гиля, гиля, білі гуси,
Гиля, гиля, до води...
Що с хотіла, те вже маєш, –
Тепер сиди й колиши.

А В ЛУЗІ КАЛИНА ТАК РЯСНО ЦВІТЕ

А в лузі калина так рясно цвіте,	2
Ой цвіте.	
А під тов калинов мене мила жде,	2
Мила жде.	
Як надходить вечір, то серце болить,	2
Ой болить.	
Піду до дівчини, щоб розвеселить,	2
Звеселить!	
Приходжу до неї, а вона сидить,	2
Ой сидить.	
Кажу: «Добрий вечір!» – а вона мовчить,	2
Ой мовчить..	
Подаю рученьку – вона не бере,	2
Не бере.	
«Відчепись від мене – в тебе друга є!	2
Друга є!»	
Покотились сльози по карих очах,	2
Ой очах.	

«Дай, най поцілую хоч останній раз, 2

Ой да раз.

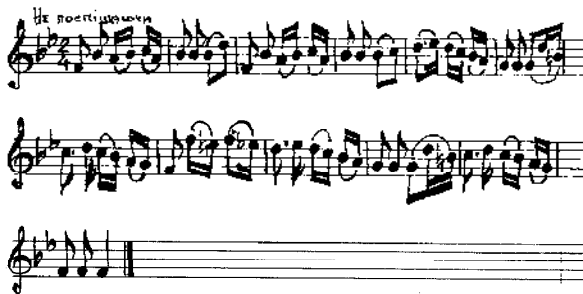
Сама мене, мила, в солдати дала, 2

Ой дала.

З іншими хлопцями пила-гуляла, 2

Гуляла!»

ВИЙШЛИ В ПОЛЕ КОСАРІ

Вийшли в поле косарі

Косить рано на зорі...

Приспів: Гей, нуте, косарі,

Бо не рано почали.

Хоч нерано почали,
Так багато утяли !

До обіду покосили,
Гострі коси потупили...

Приспів.

По обіді спочивали,
Гострі коси поклепали...

Приспів.

Увечері холодком
Йшли додому всі рядком .

Приспів.

А в стоги як поскладаєм,
То добряче погуляєм!

Приспів.

ВОРОЖКА

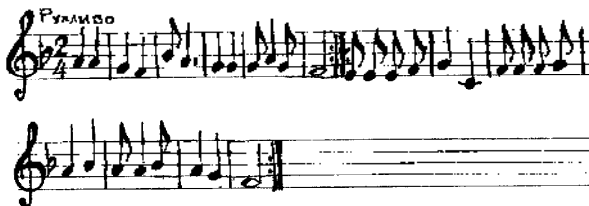
Рано-вранці в чистім полі
 Стоїть зимна роса...
 Бігла, бігла дівчинонька |
 До ворожки боса. | 2
 «Ой ворожко, ворожечко,
 Вчини мені волю:
 Вчаруй того козаченька, |
 Що гуляв зі мною». | 2
 А ворожка добра була –
 Волю учинила:
 Із коня гриву утяла, |
 Козака курила. | 2
 Ой як тому коникові
 Без гриви ходити,
 Та так тому козакові |
 Без дівчини жити. | 2

ГОРІЛА СОСНА, ПАЛАЛА

Горіла сосна, палала,2	
Під нев дівчина стояла,	2
Під нев дівчина стояла,	2
Русяву косу чесала.	2
«Ой коси-коси, ви, мої,	2
Довго служили ви мені.	2
Більше служить не будете,	2
Під білий вельон підете».	2
Під білий вельон, під вінець –2	
Більш не підеш ти у танець.	2
Під білий вельон, під хустку –2	
Більш не підеш ти за дружку.	2
Під білий вінець з кільцями,	2
Більш не підеш ти з хлопцями.	2
Горіла сосна та й явір,	2
Сподобався ми кавалір.	2
Горіла сосна ще й той пень,	2
Грали музики цілий день.	2

ЗА НАШОВ СТОДОЛОВ

За нашов стодолов видно чуже село. 2
Сюди повернуся, туди повернуся –
Видно чуже село.

Мамко ж моя, мамко, за кого мня даєш? 2
Він мня буде бити, не буде любити –
Що ти си гадаєш?

Віддай мене, мамко, за кого я хочу. 2
Хоч ня буде бити, не буде любити –
Нікому не скажу.

Віддала мня мамка, за кого хотіла. 2
Шуміла нагайка, шуміла нагайка
Біля мого тіла.

ЗВІДКІЛЯ ЇДЕ ВЕСІЛЛЯ

Звідкіля їде весілля?
Звідкіля чути скрипаля?
Скрипаля чути звідтіля,
Звідкіля їде весілля.

Приспів:

Нам не зашкодить

Чарка вина –

Будьмо здорові,

Пиймо до дна!

|
| 2

Нам не зашкодить

Чарочка вина.

Бум-бум-дзінь – в бубен б'є бубняр,

А за ним вторить сопілкар.

Розпитай про любов мою –

Відповім коломийкою.

Приспів.

В добрий час –свати гуркотять.
Вже до нас їде гарний зять.
В добрий час – брама не вузька.
Чи дома наша невістка?

Приспів.

ЗЕЛЕНЕЄ ЖИТО, ЗЕЛЕНЕ

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито женці жнуть, |
А вже тії гості в хату йдуть. | 2
Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито за селом, |
Хорошії гості за столом. | 2

Зеленеє жито, зелене,
 Хороші гості у мене.
 Зеленеє жито ще й овес, |
 Тут зібрався рід наш увесь. | 2
 Зеленеє жито, зелене,
 Хороші гості у мене.
 Зеленеє жито при межі, |
 Хороші гості, від душі. | 2

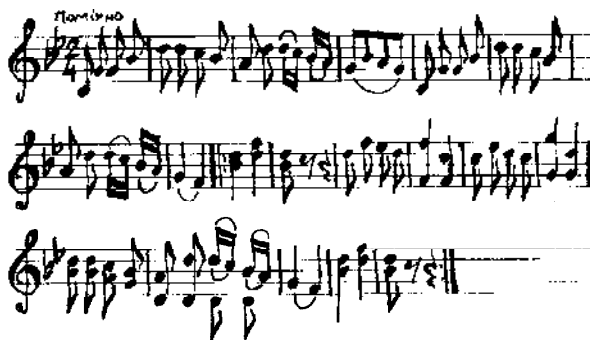
ЗІЙШЛИСЯ ДІВЧАТА

Зійшлися дівчата,
 Зійшлися вони,
 Стали серед поля, 3
 Збирають цвіти.

Лиш одна дівчина	
Квіточки не рве,	
За милим скупає,	3
Що в армію йде.	
Шелеснув листочок,	
Дівчина дрижить,	
Перед нею хлопець	3
На коні сидить.	
Він з коника скочив,	
Коня прив'язав,	
Пригорнув до серця	3
Ще й поцілував.	
«Не цілуй, козаче,	
Не цілуй мене,	
Ти в армію підеш,	3
Забудеш мене».	
«Не журись, дівчино,	
Не журись, моя,	
З війська повернуся –	3
Поберемося!»	
Ой минає рочок,	
Ой минає два,	
Від мого милого	3
Вісточки нема.	
А на третій рочок	
Милий з війська йде,	
До своєї милої	3
Не повертає.	

КОПАВ, КОПАВ КРИНИЧЕНЬКУ

Копав, копав криниченьку
Неділеньку-дві...
Любив козак дівчиноньку
Людам – не собі!

Приспів :

Ой жаль, жаль мені буде –
Візьмуть її люди!
Візьмуть її люди –
Моя не буде!
Ой жаль-жаль! Та й не мало –
Любив дівча змалу,
Любив дівча змалу,
Любив та й не взяв!
Ой жаль-жаль!

А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже ж мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Приспів.

Один веде за рученьку,
Другий – за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче –
Любив та й не взяв!

Приспів.

Привели їх до церковці:
– Тепер ти моя!
Вона стала, відказала:
– Неправда твоя!

Приспів.

МАЛА МАТИ ДОНЮ

Мала мати доню	
Та й не шанувала,	
Вона її щовечора	
По воду все посидала.	2
Взяла дівча відра	
Та й пішла по воду,	
А там хлопці-риболовці	
Та всі козацького роду.	2
«Хлопці, ви, молодці,	
З козацького роду,	
Візьміть мене на свій човен,	
Перевезіть через воду».	2
«Ми би тебе взяли,	
Щоб хвиля не била,	
Щоби твоя стара мати	
Та й за тобов не тужила».	2
«В мене мати старенька,	
Не буде тужити.	
Вона сама добре знає,	
Що я не маю з ким жити».	2
Сіло дівча в човен,	
Аж хвиля заграла,	
Відбилася від берега,	
Лиш ручкою помахала.	2
Ніхто це не бачив,	
Лиш старенька мати,	
Що стояла край берега	
Й почала гірко плакати.	2

«Не плач, стара мати,	
Не плач, не журися.	
Сонце зайде, місяць зійде –	
Доня додому вернеться».	2
«Сонечко заходить,	
Місяченько сходить...	
Нема мої доні дома,	
Нема й чомусь не приходить».	2

МЕНІ ЦИГАНКА ВОРОЖИЛА

Мені циганка ворожила,	
Мені циганка казала,	
Мені циганка ворожила,	
Щоб не любила хлопців я.	2

Бо хлопець любить та й покине,
А ти, дівчино, будь сама.

Бо хлопець любить та й покине,
А ти, дівчино, будь сама. | 2

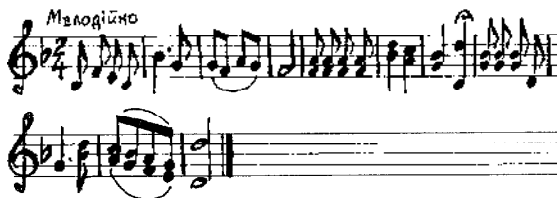
Покине карі оченята,
Покине личко цілувать,
Покине дівчину любити,
Ще й миленькою називать. | 2

Піду до лісу, заблуджуся,
Нехай шукає він мене.
Піду до моря, утоплюся,
Нехай не буде більш мене. | 2

Дівчина д'морю приступила,
Весела хвиля виграє.
Милий з милою розстається,
Праву рученьку не подає. | 2

«Нехай багачка тебе любить,
Нехай багачка тебе жде –
Вона любить так не зуміє,
Як я любила колись тебе». | 2

НА ГОРОДІ ВЕРБА РЯСНА

На городі верба рясна,	2
Там стояла дівка красна.	
Дівка красна ще й вродлива,	2
Її доля нещаслива.	
Її доля нещаслива,	2
Нема того, що любила.	
Нема того та й не буде,	2
Розраjali лиxі люди.	
Розраjali-розсудили,	2
Щоб ми в парі не ходили.	
А ми в парі ходить будем.	2
І друг друга любить будем!	
Крикнув старий на малого,	2
«Сідлай коня вороного.	
Та й поїдем в чисте поле,	2
Там дівчина просо поле.	
Просо поле, гречку в'яже,	2
Вона мені правду скаже.	
Правду скаже, то вженюся,	2
А не скаже – з коня вб'юся».	

ОЙ ДУБЕ, ДУБЕ КУЧЕРЯВИЙ

«Ой дубе, дубе кучерявий,	2
Хто ж тебе, дубе, скучерявив?»	2
«Скучерявила темна нічка,	2
Корінь обмила бистра річка».	2
«А мій миленький не п'є, не п'є ,	2
Лиш щовечора до корчми йде.	2
Пропив коника вороного,	2
Посилає мя по другого.	2
Ой не раз, не два викупляла,	2
Слізоньками ся умивала».	2

ОЙ ДУБЕ МІЙ, ДУБЕ, КУЧЕРЯВИЙ ДУБЕ

– Ой дубе мій, дубе,	
Кучерявий дубе,	
Чом на тобі, дубе,	
Два голуби гуде?	2
Два голуби гуде,	
Голубка воркоче.	
Чогось мене милий	
Покидати хоче.	2
Не покидай, милий,	
Не покидай, орле,	
Бо хто мене, орле,	
До серця пригорне?	2
– Не пригорне отець,	
Не пригорне мати.	
Тільки той пригорне,	
Що думав тя брати.	2
Пригорне до серця	
Той, що думав брати,	
А я молоденький	
Не буду мішати	2
Пригортайся, мила,	
Д хлопцеві другому,	
Лиш не кажи правди,	
Як мені самому.	2
Бо тая правдонька –	
Зрада великая,	
Зрада великая –	
Ти ще молодая!	2

– Зрадив мене милий,	
Сам пішов служити,	
А мене залишив	
Другому любити.	2
Зрадив мене, зрадив	
На самий Великдень	
Як йшов попри мене,	
Не сказав «Добрий день!»	2
Не сказав, не сказав	
Ні доброго слова,	
Лиш махнув рукою	
– Будь, мила, здорова!	2
Будь, мила, здорова	
Тай здоровесенька.	
Мене через тебе	
Ненавидить ненька	2
– Візьми, мила, камінь,	
Пусти за водою.	
Як камінь попливе,	
Візьму шлюб з тобою.	2
– Де ж ти, милий, видів,	
Щоби камінь поплив?	
– Як іс мя не любив,	
Чого до мні ходив?	2
– Я до тебе ходив	
На жартовання,	
Щоби с мила знала,	
Що значить кохання.	2

ОЙ ДУБЕ МІЙ, ДУБЕ

Ой дубе мій, дубе, дубе кучерявий!
Любив мене хлопець на личко рум'яний. 2

Любив мене хлопець, як мати дитину,
Сам пішов до війська, а мене покинув. 2

Сам пішов до війська, до війська служити,
А мене покинув другого любити. 2

У неділю рано троянду копала,
А на тій троянді зозуля кувала. 2

«На ж тобі, зозуле, трояндове зілля,
Передай милому, що в мене весілля». 2

«Ой швидше, ой швидше коня осідлати,
Щоб свою Марусю в віночку застати!» 2

Прийшов він до неї, сперся на одвірки,
Дають йому пити меду ще й горівки. 2

«Не хочу я меду, не хочу горівки,
Лиш хочу промовить два слова до дівки». 2

Правою рукою Марусю вітає,
Лівою рукою шаблю витягає.

«Ой знала с, Марусю, як нас двох кохати,
Тепер знай, Марусю, мусиш умирати!» 2

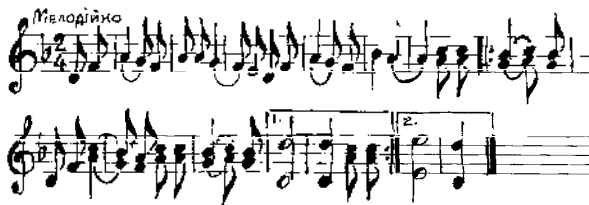
ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Ой за гаєм, гаєм,
Гаєм зелененьким,
Там орала дівчиненька |
Воликом чорненьким. | 2
Орала, орала,
Не вміла гукати

Та й найняла козаченька	
На скрипочку грати.	2
Козаченько грає,	
Бровами моргає...	
Вража ж його матір знає,	
На що він моргає:	2
Чи на мої воли,	
Гей, чи на корови,	
Чи на моє біле личко,	
Чи на чорні брови?	2
Воли та корови	
Усі поздиhaють,	
Біле личко, чорні брови	
Повік не злиняють!	2

ОЙ З-ЗА ГОРИ КАМ'ЯНОЇ

Ой з-за гори кам'яної
Голуби літають...
Не зазнала розкошоньки – |
Вже й літа минають. | 2

Запрягайте коні в шори,
Коні воронії,
Та й поїдем доганяти |
Літа молодії. | 2

Догонила літа свої
На калиновім мості.
«Ой верніться, літа мої, |
До мене хоч в гості». | 2

«Не вернемось, не вернемось,
Не маєм до кого,
Не вміла с нас шанувати, |
Як здоров'я свого». | 2

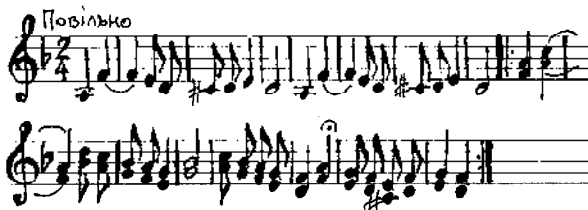
«Ой верніться, ой верніться,
Літа молодії,
Буду я вас шанувати, |
Мої дорогії». | 2

ОЙ ЗЙДУ Я, ДА!

Ой зйду я, да!
Ой зйду я на гору,
На високу, кам'яну. 2
Там на горі, да!
Там на горі соловей,
Він щебече ніч і день. 2
«Соловейку, да!
Соловейку маленький,
В тебе голос тоненький. 2
Защебечи, да!
Защебечи ти мені,
Бо я в чужій стороні. 2
Бо я в чужій, да!
Бо я в чужій стороні,
Нема роду при мені. 2
Нема роду, да!
Нема роду, родини,
Ні любої дівчини. 2
Відбив їм ся, да!
Відбив їм ся від роду,
Як той камінь у воду. 2
Камінь в воді, да!
Камінь в воді все лежить,
На чужині тяжко жить!» 2

ОЙ ЗІЙДУ Я НА ТУ ГОРУ

Ой зійду я на ту гору
Та й погляну на долину.
Долина широка, калина висока, |
Аж додолу гілля гнеться. | 2

А під тою калиною
Стояв козак з дівчиною.
Дівчинонька плаче, гіркі сльози ляє, |
Свою долю проклинає. | 2

«Ой коли б я була знала,
Не йшла заміж, а гуляла,
У рідного батька, у рідної неньки, |
Як маківка, процвітала. | 2

А тепер я мушу знати:
Пізно лягти, рано встати.
Пізненько лягала, раненько вставала, |
Чужій неньці догоджала. | 2

Ой зійду я на ту гору
 Та й погляну на долину.
 Долина широка, калина висока,
 А я стою одинока».

|
 |2

ОЙ МАШИНО, ТИ, ЗАЛІЗНА

Ой машино, ти залізна,
 Резинові колеса,
 Куди милого завезла,
 Завези й мене туди! | 2
 Я ще води не набрала,
 А сонечко вже зійшло.
 Щось у лісі зашуміло, |
 Зашуміло, загуло. | 2

Я дивлюся, то машина
 До криниці під'їжджа,
 А з машини вийшов шофер, |
 Гарний хлопець, хоч куди! | 2
 «Ой дівчино чорнобрива,
 Дай напиться води,
 Покажи ми путь-доріжку, |
 Через річку проведи». | 2
 Путь-доріжку показала,
 Через річку провела,
 Як машина від'їжджала, |
 Гірко плакала вона. | 2
 Ой дівчата, ви, дівчата,
 Не влюбляйтесь в шофера:
 Шофер сяде та й поїде – |
 Ти залишишся сама. | 2

ОЙ МАЮ Я ЧОРНІ БРОВИ

– Ой маю я чорні брови,
Маю карі очі!
Чом ти мене, козаченьку, |
Любити не хочеш? | 2

– Як ти хочеш, дівчинонько,
Щоб тебе любити,
Зроби місток через ярк, |
Щоб добре ходити. | 2

– Ой коли б я, козаченьку,
Свої майстри мала,
Я би тобі через ярк |
Місток збудувала! | 2

Я би місток збудувала
Ще й помалювала,
Я би тобі доріженьку |
Плиточками вклала. | 2

Прийди, прийди, мій миленький,
Звечора до мене,
Зготувала стара мати |
Вечерю для тебе! | 2

Ми сядемо вечеряти
В сінях на порозі,
Та й будемо дивитися, |
В кого які брови! | 2

ОЙ НА ГОРІ ЖИТО, ЖИТО

Ой на горі жито, жито –

На долині овес,

Гей, на долині овес,

На долині овес.

«Не по правді, мій миленький,

Ти зі мною живеш,

Гей, ти зі мною живеш,

Ти зі мною живеш.

Попри мої воротечка

До другої ідеш,

Гей, до другої ідеш,

До другої ідеш».

«Ой посади, моя мила,

На воротях вербу,

Гей, на воротях вербу,

На воротях вербу.

Як буду йти від другої

Та й до тебе поверну,

Гей, та й до тебе поверну,

Та й до тебе поверну».

«Ой бодай ти, мій миленький,
Цього не дочекав,
Гей, цього не дочекав,
Цього не дочекав.
Щоби с ішов від другої
Та й до мене повертав,
Гей, та й до мене повертав,
Та й до мене повертав».
«Ой бодай ти, дівчинонько,
Тоді віддалася,
Гей, тоді віддалася,
Тоді віддалася,
Як у полі край дороги
В'яла рута зійшла,
Гяй, в'яла рута зійшла,
В'яла рута зійшла».
«Ой бодай ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Гей, тоді оженився,
Тоді оженився,
Як у полі край дороги
Сухий дуб розвився,
Гей, сухий дуб розвився,
Сухий дуб розвився».
Ой у полі край дороги
В'яла рута зійшла,
Гей, в'яла рута зійшла,
В'яла рута зійшла.

А вже тая дівчинонька
Давно заміж вийшла,
Гей, давно заміж вийшла,
Давно заміж вийшла.

А у полі край дороги
Сухий дуб не розвився,
Гей, сухий дуб не розвився,
Сухий дуб не розвився.

Козак досі парубочить
Та й ще не оженився,
Гей, та й ще не оженився,
Та й ще не оженився.

ОЙ НА ГОРІ ЛЬОН ЦВІТЕ

Ой на горі льон цвіте,
На долині стелиться.

Поїхав милий на друге село,	
Напевно, там жениться.	2
«Запрягай, брате, коня,	
Коня вороненького,	
Та й поїдемо на друге село	
До мого миленького».	2
Як приїхали в село,	
Було дуже весело.	
Як приїхали на подвір'ячко –	
В милого весіллячко.	2
А як ввійшли до хати,	
Та й не знали, де стати.	
Ой чи сідати, а чи стояти,	
Чи назад ся вертати.	2
«Ой ти, милий-миленький,	
Хто це до нас приїхав,	
Чи це родина, чи це дівчина,	
Ой чи перша дружина?»	2
«Ой ти, мила-миленька,	
Скажу тобі правдоньку –	
Це не родина і не дівчина,	
Це є перша дружина.	2
Ти, жінко, Уляночко,	
Бери мед-горівочку	
Та йди зустрічай, іди зустрічай	
Першу мою жіночку».	2

Ой на горі льон цвіте,	
На нім синя квітка є.	
«Нащо ж мене брав таку молоду,	
Коли в тебе жінка є?»	2
Ой на горі льон цвіте,	
На нім сині квіточки.	
«Нащо ж мене брав таку молоду,	
Коли в тебе є діточки?»	2

ОЙ ОРАЛИ ВОЛИ, ВИОРАЛИ ЯРМО

«Ой орали воли, виорали ярмо.
Не дай мене, моя мати, та в чужее село. 2

Бо в чужому селі буде тяжко мені,
Бо в чужому селі буде тяжко мені. 2

Бо в чужому селі всі сідають вечерять,
А мене молоду посилають по воду. 2

Я по воду ішла, повні відра не взяла,
Повні відра не взяла – слізеньками долляла. 2

А як воду несла, та й підслухалася,
Як у саду стара мати сина підмовляла. 2

«Ой ти, синочку мій, чом горівку не п'єш ?
Чом горівку не п'єш, чому жінку не б'єш?» 2

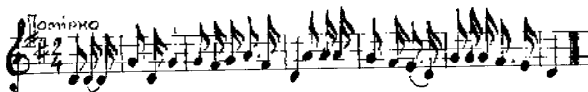
«Я горівку не п'ю, бо горівка гірка,
Свою жінку не б'ю – в мене жінка молода. 2

Ой ви, мамо мої, не кажіть це мені.
Як вона вам надоїла, проженіть ви її. 2

Бо як я її брав, цвіла, як калина,
Зсушилисте, зморилисте – висхла, як билина. 2

Ой як я її брав, то сі гай розвивав,
Зсушилисте, зморилисте, що я її не впізнав!» 2

ОЙ ПІД ВИШНЕЮ, ПІД КУЧЕРЯВОЮ

Ой під вишнею, під кучерявою
Чесала Галюся косу русявую.

Чесала, чесала ще й кучерявила,
На другу весну сама осталася.

Сама осталася бідна дівчинонька –
Поїхав миленький на Україноньку.

Поїхав миленький на Україноньку,
Залишив Галюсі маленьку Зіноньку.

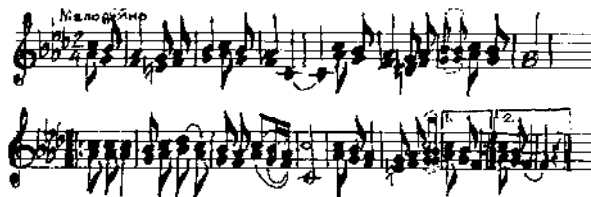
Зінонька та росла, а Галя плакала,
Узяла гострий ніж – Зіноньку стратила.

Стратила Зіноньку ще й русую косу,
Сама поїхала в глибоку Росію.

Стратила Зіночку, ще й п'ятилітнюю –
Сама попалася у тюрму вічную.

Ой ти, тюрма, тюрма, тюрма холодная.
Галя не видержить, Галя молодая .

ОЙ ПІД ЛІСОМ, ПІД БІЛОВ БЕРЕЗОВ

Ой під лісом, під білов березов,
Там, де місяць високо світив,
Там стояла зраджена Маруся, |
Милий стиха до неї говорив: | 2

«Ой Марусю, Марусю, Марусю,
Ой Марусю, хороша, дорога!
Шукай собі другого козака, |
Бо я другу дівчину вже знайшов». | 2

«Чому с ходив до мене три літа,
Подарунки ти мені приносиш?
А тепер ти мене покидаєш, |
Серце моє навіки засмутив». | 2

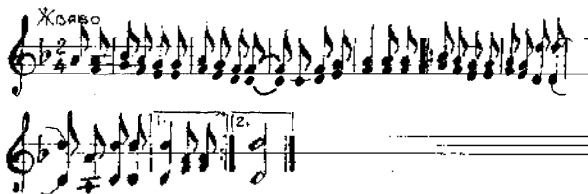
Ой побігла Маруся на річку,
Ой побігла Маруся на бистру
І там довго над нею ридала, |
Що аж річка збудилася від сну. | 2

«Ой ти, річко, ти, бистра водице,
 Ой ти, річко, ти, бистра вода,
 Занеси ти моє біле тіло |
 Так, щоб мати ніколи не знайшла». | 2

А в неділю дуже раненько
 Всі дівчата до церкви ідуть,
 А молоду зраджену Марусю |
 В домовині на цвинтар несуть. | 2

Залишився Марусин садочок,
 Залишилися Марусині квітки,
 Залишилися всі хлопці й дівчата, |
 А Маруся в могилі сирій. | 2

ОЙ ПІДУ Я ПОНАД ЛУГОМ

Ой піду я понад лугом,
 Нуда-я, нуда-я,
 Там мій милий оре плугом, |
 Нуда-я, нуда-я! | 2
 Понесу я йому їсти,
 Нуда-я, нуда-я,
 Чи не скаже мені сісти, |
 Нуда-я, нуда-я! | 2
 Він наївся, він напився,
 Нуда-я, нуда-я,
 Та й на ріллю покотився. |
 Нуда-я, нуда-я! | 2
 «Чого лежиш, чом не ореш?
 Нуда-я, нуда-я,
 Чом до мене не говориш? |
 Нуда-я, нуда-я!» | 2
 «А я лежу та й думаю,
 Нуда-я, нуда-я,
 Що погану жінку маю, |
 Нуда-я, нуда-я!» | 2
 «Який тобі дідько винен,
 Нуда-я, нуда-я,
 Що ти гарний, чорнобривий, |
 Нуда-я, нуда-я! | 2
 А я руда вродилася,
 Нуда-я, нуда-я,
 Чорнявому судилася, |
 Нуда-я, нуда-я! | 2

Не сватав ти мене вночі,
 Нуда-я, нуда-я,
 І де ж твої були очі? |
 Нуда-я, нуда-я!» | 2

ОЙ ТИ, БЕРЕЗО КУЧЕРЯВА

Ой ти, березо кучерява,
 Ой ти, циганко молода,
 Довго я, довго літ чекала, |
 Щоб ти мені погадала. | 2

«Подай рученьку, дай другу,»
 Най я тобі поворожу.
 Хоч я циганка молода, |
 Всю ширу правду розкажу. | 2

Ти маєш тугу на серденьку,
 Ти закохалась в одного,
 Ти хочеш бути його жоною, |
 Та не суджена ти йому. | 2

Він, хлопець, має дівчат много,
 Він п'є горілку і вино.
 Ти через нього йдеш в могилу – |
 Йому на серці все одно. | 2

Ти плакала, а він сміявся,
 Ти й'го любила, а він шутив.
 Шутя, люби твої добився, |
 І зразу другу полюбив». | 2

ОЙ ТИ, ГОРО КАМ'ЯНА

- «Ой ти, горо кам'яная, лупайся, лупайся,
Ти, дівчино, кого любиш,
признайся, признайся». 2
- «Хіба би я з піску була, щоб я лупалася».
«Хіба би я дурна була, щоб я призналася». 2
- Ой у полі криниченька кругом мурована.
Така файна дівчинонька, як намальована. 2
- «Мальована-пудрована, та не задля тебе.
Не був же ти в моїй хаті, не піду за тебе». 2
- «Ой був же я в твоїй хаті, як ти була мала,
А я тебе поспитався, а ти відказала». 2
- «Не я тобі відказала, ані моя мати,
Відказала товаришка з четвертої хати». 2
- «Ой був же я в твоїй хаті, говорив з тобою,
А ти мені відказала: не пара зі мною». 2
- «Ой чи пара, чи не пара – нам не згадувати,
Бо веліли за нелюба рушники подати». 2
- Ой у полі черешенька, вершок усихає...
Плаче-тужить дівчинонька – милий покидає. 2

ОЙ ЧЕРВОНО СОНЦЕ СХОДИТЬ

Ой червоно сонце сходить,
Червоно заходить,
А жонатий до дівчини |
Щовечора ходить. | 2

Як прийшов він до дівчини:
«Добрий вечір, серце!»
А в'на йому відповіла: |
«Йди, вбий жінку першу! | 2

Йди, вбий жінку та й дитину,
Поскладай на лавку,
А сам прийдеш та й посидиш |
З вечора до ранку». | 2

Як прийшов він додомочку,
Став ножі острити –
Його жінка молоденька |
Стала ся просити. | 2

«Зачекай ми, чоловіче,
Хоч одну годинку,
Най скупаю-нагодую |
Маленьку дитинку». | 2

«Тоді будеш, моя мила,
Дитя годувати,
Як я піду до Дунаю |
Ножі полокати». | 2

Ой пішов він до Дунаю
Ножі полокати,
А сусіди, добрі люди, |
Дали мамі знати. | 2

Мамка біжить, ручки ломить,
Стала під віконце –
Її доня серед хати |
Сієє, як сонце. | 2

«Доню моя, доню моя,
Чим ся провинила,
Що так твоя кров червона |
Хату сполонила?» | 2

«Як не знаю, моя мамко,
Коли м ся вродила,
Так не знаю, моя мамко, |
Чим ся провинила». | 2

ОЙ ЯК ЗІЙШОВ МІСЯЧЕНЬКО

Ой як зійшов місяченько
Та й над тою горою.
«Ночуй, ночуй, мій миленький,
Цисю нічку зі мною».

«Я би з тобов, моя мила,
Цисю нічку ночував,
Лиш ся бою, моя мила,
Би м з тобою не заспав».

«Ой не бійся, мій миленький,
Я молода – не засплю,
Як запіють перші півні,
Я ся скоро пробуджу».

Піють перші, піють другі,
Піє когут сам один.

«Вставай, милий, чорнобривий,
Бо надворі білий день!»
Устав милий, чорнобривий,
Кучерики причесав,

Подав ручку, поцілував,
Сів на коня, поїхав.
Як поїхав мій миленький,
Закрилися ворота.
Аж тепер я осталася
Сама бідна сирота.
Аж тепер я осталася
Ні дівчина, ні вдова.
Лиш тепер я осталася
Рекрутова молода.

ПО САДОЧКУ Я ХОДИЛА

По садочку я ходила,
Цвіт калини ламала.

Я при війську хлопця мала, |
Мать за другого дала. | 2

За другого, не такого,
За нелюба, пияка.
Ох, яка я нещаслива, |
Гірка доленька моя. | 2

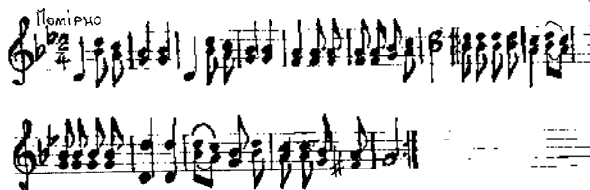
«Ой ти, мамо, ой матусю,
Ти ріднесенька моя,
Ти красу мою украла, |
Рано заміж віддала. | 2

Ой ти, тату, ой татусю,
Ти ріднесенький отець,
Ти купляєш біле плаття, |
Посилаєш під вінець». | 2

Під вінцем як я стояла,
Свічку не могла вдержать
І священнику сказала: |
«Перестаньте нас вінчать!» | 2

А священник подивився
Й тихим голосом сказав:
« Як ця пара силована, |
То не буду їх вінчать». | 2

РАЗ Я СИДІЛА БІЛЯ ВІКОНЦЯ

Раз я сиділа біля віконця,
Біля відкритого вікна.
До мене циганка, до мене чорнява |
Аж під віконце підійшла. | 2

«Дай ми, дівчино, праву рученьку,
Най я тобі поворожу.
Хоч я циганка, хоч я молодая — |
Всю щиру правду розкажу. | 2

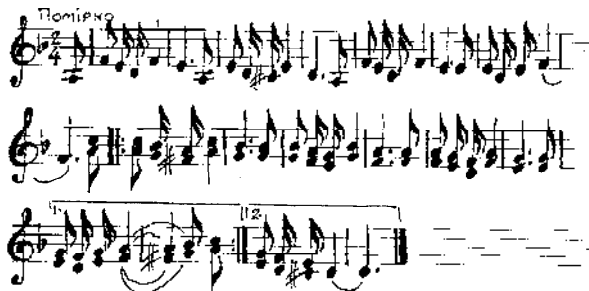
Ти маєш хлопця, хлопця молодого —
Він п'є горівку ще й вино,
Він грає в карти, в карти вигравас, |
Про тебе вже забув давно». | 2

«Ой як він може про мене забути,
Коли портрет й'го на стіні?
Ой як він може про мене забути, |
Коли дитина на руці?» | 2

«Портрет й'го викинь через віконце,
 Дитину в ясла віднеси,
 А сама піди, піди на вулицю |
 Кращого милого знайди». | 2

Портрет кинула через віконце,
 Дитину в ясла віднесла,
 А сама пішла, пішла на вулицю |
 Кращого милого знайшла. | 2

СИРОТА І ТУМАНИ

Стоїть під горою червона калина,
Під тов калиною могила стара,
А біля могили молода дівчина |
Слізьми ся вмивала і так промовля: | 2

«П'ять років я мала, як ти помирала.
З тих пір на могилу я квіти ношу.
З тих пір мене, мамо, ніхто не цілує |
І я не надіюсь на ласку чужу». | 2

Тумани, тумани по полю гуляють
І зовсім не чують сирітські слова:
«Тумани, тумани, верніть мені маму, |
Верніть мені маму, бо я сирота». | 2

Тумани сивії по полю гуляють
І зовсім не бачать, як слізка тече.
«Тумани, тумани, забрали ви маму, |
Забрали ви маму – візьміть і мене!» | 2

А роки минають, минають страждання,
І горю дівчини прийшов вже кінець.
«Прийди, моя мамо, прийди, дорога, |
Постав своїй доні весільний вінець». | 2

Прийшла на могилу з своїм нареченим,
Обняла могилу і стала ридать.
«Ой мамо, ой мамо, як тяжко без тебе |
За столик весільний без тебе сідать. | 2

Ти коси русяві мені не чесала,
А їх розчесали чужі матері.
Ох мамо, ох мамо, як тяжко без тебе, |
Як тяжко без тебе мені, сироті. | 2

Музики заграли на моїм подвір'ї
І гості зійшлися до мого двора,
А я виглядала тебе, моя мамо, |
А ти на весілля до мене не йшла». | 2

ТИХИЙ ВЕЧІР, ВСЮДИ ТИХО

«Тихий вечір, всюди тихо.
Мене серденько болить.
Полюбив я гарне дівча,
Сам не знаю, що робить.

Я прийшов тебе спитати,
З ким ти хочеш вірно жити?
Як я тобі надокучив,
Більш не буду приходить.

Як я тобі надокучив,
Більш до тебе не прийду,
Бо до тебе по дорозі,
Щовечора інші йдуть.

Один прийде, другий вийде,
Третій пісню заведе,
А четвертий поцілує,
Обернеться та й піде».

На Вкраїні є хатина,
В тій хатині – сирота.
Вона плаче, марно тратить
Свої молоді літа.

«Ой кому я тепер нужна?
На руках дитина є.
Чом я з першим не зійшлася?
Ой миленький, де ти є?

Ой ви, мамо, ой ви, сестри,
Викорміть моє дитя,
А я піду утоплюся
Просто милого двора».

Потопала, потопала,
Все холодная вода...
Довго-довго споминала
Своє миленьке дитя.

Прийшла мама, прийшли сестри
Над ту биструю ріку:
«Що ти, доню, наробила,
Що с лишила сироту?»

Витягли її на берег,
Положили на траву.
Ішов милий попри неї,
Сумно схилив голову.

ЧЕРВОНА КАЛИНО, КОЛИ Ж ТИ САДЖЕНА

«Червона калино, коли ж ти саджена, Коли ж ти саджена, а коли виросла?»	2
«Я весною саджена, а літом виросла. До дівчини у вікно нахилилася.	2
До дівчини у вікно нахилилася, А дівчина зі сну пробудилася.	2
А дівчина зі сну пробудилася, Нагадала собі, з ким любилася.	2
З ким любилася, з ким кохалася... Він поїхав на війну, вона осталася.	2
Він поїхав на війну, вона осталася, Він загинув на війні – вона лишилася.	2
Він загинув на війні – вона лишилася, За нелюба-пияка віддавалася».	2

ЧЕРВОНАЯ РУЖА ТРОЯКА

Червоная ружа трояка. 2
Ой мала я мужа, ой мужа я мала,
Ой мала я мужа пияка.

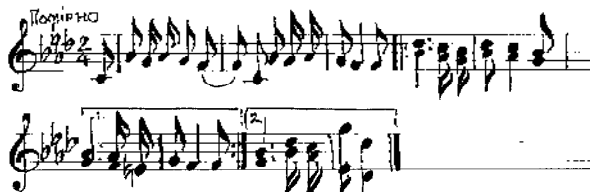
Він ніщо не робить, тільки п'є, 2
А прийде додому, а додому прийде,
А прийде додому – мене б'є.

«Не бий мене, мужу, не лякай, 2
Візьми моїх діток, діточок маленьких,
А я піду в найми в чужий край.

Не бий мене, мужу, та й не лай, 2
Бо лишу тя діти, бо діти тя лишу,
А сама я піду за Дунай!»

А як я на воду сідала, 2
То білов рученьков, то рученьков білов,
То білов рученьков махала.

ЧИЇ ТО БЕРЕЗИ

Чиї то берези, чиї то покоси?
Чия то дівчина розпустила коси? 2

Коси розпустила, по плечах пустила.
«Ой Боже мій, Боже, що я наробила?» 2

Ой Боже ж мій, Боже, що я наробила,
Козак має жінку – я й'го полюбила. 2

Козак має жінку, ще й діточок троє,
А моє серденько крається надвоє. 2

Крається надвоє, на дві половини,
Що мені робити, молодій дівчині? 2

Що мені робити, що мені діяти?
Козак має жінку – не можна кохати». 2

ЧОГО, КОЗАЧЕ, СУМНИЙ ХОДИШ

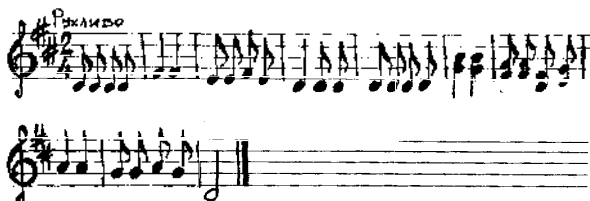

«Чого, козаче, сумний ходиш
І сумну пісню співаєш?
Чи тобі служба надоїла, |
Чи кінь вороний захворів?» | 2

«Служба мені не надоїла
І кінь вороний ще живий,
Лишень дівчина захворіла, |
Котру я вірно так любив. | 2

Учора була на роботі,
Робота тяженька була...
І на роботі захворіла – |
Ї' заболіла голова». | 2

ЧОМ ТРАВА ЗЕЛЕНА

Чом трава зелена? Бо близько вода. Ха-ха!
Чом трава зелена, чом трава зелена?
Бо близько вода.

Чом Маруся гарна? Бо ще молода. Ха-ха!
Чом Маруся гарна, чом Маруся гарна?
Бо ще молода.

«Ти з мене не смійся, бо я сирота. Ха-ха!
Ти з мене не смійся, ти з мене не смійся,
Бо я сирота.

Хоч би с мене сватав, я би не пішла. Ха-ха!
Хоч би с мене сватав, хоч би с мене сватав,
Я би не пішла!»

«Марусю, Марусю, будеш банувать. Ха-ха!
Марусю, Марусю, Марусю, Марусю,
Будеш банувать,

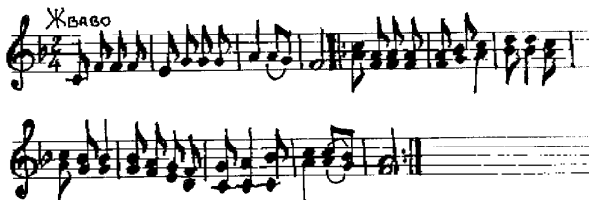
Як скажу я хлопцям коня осідлать. Ха-ха!
Як скажу я хлопцям, як скажу я хлопцям
Коня осідлать.

Піду на Вкраїну іншої шукать. Ха-ха!
Піду на Вкраїну, піду на Вкраїну
Іншої шукать.

З'їхав всю Вкраїну, ще й Росію всю. Ха-ха!
З'їхав я Вкраїну, з'їхав я Вкраїну,
Ще й Росію всю.

Не знайшов кращої понад Марусю. Ха-ха!
Не знайшов кращої, не знайшов кращої
Понад Марусю.

ЧОРНІ ОЧКА, ЯК ТЕРЕН

«Чорні очка, чорні очка, як терен,
Чорні очка, як терен, як терен, як терен, |
Коли ми ся поберем, поберем?» | 2

«Поберемся , поберемся навесні,
Поберемся навесні, навесні, навесні, |
Як зацвітуть черешні, черешні. | 2

Поберемся, поберемся восени,
Поберемся восени, восени, восени, |
Як зацвітуть ясени, ясени». | 2

«Куди ж мене, куди ж мене поведеш?
Куди ж мене поведеш, поведеш, поведеш, |
Коли хати не маєш, не маєш?» | 2

«Поведу тя, поведу тя в чужую,
Поведу тя в чужую, чужую, чужую, |
Поки свою збудую, збудую». | 2

«Збудуй хату, збудуй хату з лободи.
Збудуй хату з лободи, з лободи, з лободи, |
А в чужую не веди, не веди! | 2

Чужа хата, чужа хата така,
Чужа хата така, така, така, |
Як свекруха лихая, лихая. | 2

Хоч не лає, хоч не лає, так бурчить!
 Хоч не лає, так бурчить,
 так бурчить, так бурчить, |
 А все ж вона не мовчить, не мовчить!» | 2

ЧОТИРИ ВОЛИ ПАСУ Я

Чотири воли пасу я
 У зеленому садочку.
 Знайшов собі милий другу, |
 Лишив мене, фразерочку. | 2

А я собі так думала,
 Коли воли пасти гнала,
 В мене була думка своя, |
 Що ти не мій, я не твоя. | 2

Чотири воли пасу я,
 На них золотії ярма.
 Не один ми поцілував |
 Моє біле личко дарма. | 2

Не один ми поцілував,
 Не один ся та й натішив,
 Бодай йому так ся стало, |
 Що би він ся та й повісив! | 2

ЩО ЗА МІСЯЦЬ, ЩО ЗА ЯСНИЙ

Що за місяць, що за ясний,
 Що за ясна зоря,
 Що за милий безсердечний:
 Вечір прийде – п'ять нема.

А на шостий, як приходить:
«Як ся маєш, дорога?
Шукай собі, Марусенько,
Вже другого козака!

Шукай собі, Марусенько,
Вже другого козака,
Бо я завтра приступаю
Із другою до вінця».

«Приступай же, козаченьку,
Я нічого не скажу,
Лиш ся прийду подивити
Та на твою молоду».

Ой приходжу я до церкви,
Стала собі при стіні,
Дрібні сльози покотились
По личеньку до землі.

Ой приходить той священик
Та й питає молодця:
«Із котрою дівчиною
Приступаєш до вінця?

Ой чи з тою дівчиною,
Що три роченьки ходив,
А чи з тою дівчиною,
Що заручини зробив?»

«Ой не з тою дівчиною,
Що три роченьки ходив,
Але з тою дівчиною,
Що заручини зробив».

Вийшла мила моя з церкви
І кудись вона пішла.
Чути вистріл з револьвера –
Певно вбилася сама.

Ой лишив же я багачку –
Най вінчається сама,
А сам піду, подивлюся,
Як кінчить мила життя.

«Ой хто ж тобі, моя мила,
Револьвера доручив?
Ой хто ж тебе, моя мила,
Так стріляти навчив?»

«Револьвера доручила
Та суперниця моя.
Ви обоє не хотіли,
Щоб на світі жила я».

А ВЖЕ СКОРО ВЕСНА

А вже скоро весна – прийде ніч майова
І розпусяться квіти розмаю.
В моїм серці тепер пробудилася любов, |
Пробудилась любов роковая. | 2

Ти до мене ходив, подарунки носив
В цю прекрасную ніч майовую,
А тепер, милий мій, покидаєш ти мене, |
Покидаєш, бо маєш другу. | 2

Чим же краща вона, чим же ліпша вона
І за що ти мене покидаєш?
Чи за тії вечора, що м з тобов провела, |
Чи за те, що так вірно любила? | 2

Розійдемсь, милий мій, розійдемсь назавжди,
Розійдемось – у парі не будем!
Будем першії дні проводити у журбі, |
Про любов і про щастя забудем. | 2

А ЗОРІ ТА ЗОРІ ПО СИНЬОМУ НЕБІ

«А зорі та зорі по синьому небі,
А місяць з-за хмар вигляда.
Ти рвалась, голубко, від мене до хати, |
А я все тебе не пускав». | 2

«Пусти мя, мій милий, пусти мя до хати –
Надворі біліє вже день.
Як прийду до хати, питається мати: |
«А де ж ти була дотепер?» | 2

«А ти її скажеш, моя наймиліша,
Що була в вишневім саду,
Квіточки збирала і пісню співала – |
Тепер вже додому іду». | 2

БУЛА ВЕСНА... МИ СТРІНУЛИСЯ В ГАЮ

Була весна... Ми стрінулися в гаю.

Ти був молодий, а я ще дитя.

У двох серцях відкрилась наша тайна:

Ми покохались двоє на життя.

| 2

Ти був молодий – я красов сіяла.

І я гадала, що ти будеш мій.

Пройшли літа – краса моя зів'яла.

Ти відцуравсь і став цілком чужий.

| 2

Ти приходив до мене опівночі,

Ти приходив, коли я міцно сплю.

Ти цілував заплакані очі

І говорив: «Не плач, не плач, люблю!»

| 2

Скажи, нащо тебе я полюбила?
 Скажи, нащо повірила тобі?
 Якби не ти, сумна б я не ходила |
 І день, і ніч не плакала б в журбі. | 2

Стоїть дівча над бистрою водою
 І тихо пісеньку собі тонить...
 «Бистра вода, чому гіркая доля |
 Нас так хотіла з милим розлучить?» | 2

БУЛО ЦЕ ЛІТНЬОЮ ПОРОЮ

Було це літньої порою.
 Вийду я в сад погулять,
 Стану під білу березу, |
 Буду на милого ждати. | 2

Ждала я, бідная, ждала,
А він чомусь не прийшов.
Має він намір на другу, |
Про мене, вірну, забув. | 2

Кому я ся пожалію,
Кому я правду скажу,
Кому я свою голівку |
На білу грудь положу? | 2

Милому ся пожалію,
Милому правду скажу,
Милому свою голівку |
На білу грудь положу. | 2

Скільки є зірок на небі,
Лиш одна ясно горить.
Скільки є хлопців на світі, |
Лиш за вдним серце болить. | 2

Люди вживають багатства,
Люди вживають добра,
А мені – сльози рікою |
Ще й сумна гадка моя. | 2

ВАСИЛЮ, ВАСИЛЮ...

«Василю, Василю, я тобі не вірю:	2	
Ти зрубав калину, ти зрубав калину		
На моїм подвір'ю. Гей-гей!		2

Ти зрубав калину, високу, гілляву,	2	
Ти зрадив дівчину, ти зрадив дівчину		
На личко рум'яну. Гей-гей!		2

«Не я її зрадив – сама ся зрадила.	2	
Я вів коня пасти, я вів коня пасти,		
Вона виходила. Гей-гей!		2

Я вів коня пасти, коня вороного,	2	
А в'на виносила, а в'на виносила		
Личка рум'яного. Гей-гей!		2

Личка рум'яного, вина червоного,	2	
Бо в'на полюбила, бо в'на полюбила		
Хлопця молодого. Гей-гей		2

А я вино не пив – коню під ноги лив, 2
 Щоби с, мила, знала, щоби с пам'ятала, |
 Що я вірно любив. Гей-гей! | 2

До війська не піду, служити не буду. 2
 Полюбив дівчину, полюбив дівчину – |
 Женитися буду. Гей-гей!» | 2

«Женися, козаче, бо вже тобі пора. 2
 А я погуляю, а я погуляю, |
 Бо я ще молода. Гей-гей!» | 2

В САДУ ГУЛЯЛА

«В саду гуляла, квіти збирала,
 В саду гуляла, квіти збирала, |
 Кого любила, причарувала». | 2

«Причарувала серце і душу,	
Причарувала серце і душу,	
Тепер до тебе ходити мушу.	2
Ходити мушу, любити буду,	
Ходити мушу, любити буду,	
Скажу по правді: сватать не буду.	2
Ой ти, дівчино, гарна та пишна,	
Ой ти, дівчино, гарна та пишна,	
Чому ти вчора в садок не вийшла?»	2
«Я виходила – тебе не було,	
Я виходила – тебе не було,	
Я постояла та й ся вернула.	2
Більше не вийду, з тобов не стану,	
Більше не вийду, з тобов не стану,	
Вишлю тя сестру такую саму».	2
«А я з сестрою всю ніч простою,	
А я з сестрою всю ніч простою –	
Не та розмова, що із тобою.	2
Не та розмова, не тії слова,	
Не та розмова, не тії слова,	
Не білолиця, не чорноброва».	2
А на тім дубі ворона криче,	
А на тім дубі ворона криче,	
Під тим дубочком дівчина плаче.	2
Ворону вбити, нехай не криче,	
Ворону вбити, нехай не криче,	
Дівча любити, нехай не плаче.	2

ГИЛЯ, ГИЛЯ, СИВІ ГУСИ

Гіля, гіля, сиві гуси,
 Гіля, гіля до води.
 Засватали дівчиноньку – |
 Плаче козак молодий | 2
 «Не плач, не плач, козаченьку,
 Не плач, не плач, не журись!
 Як я сяду до посагу, |
 Прийди, серце, подивись». | 2
 «Ой не хочу, дівчинонько,
 На твій посаг дивитись.
 Краще піду до Дунаю, |
 В бистру річку топитись». | 2
 «Не топися, козаченьку,
 Не топися молодий.
 Кажуть люди, сама знаю |
 Що ти мене не любив». | 2
 Гіля, гіля, сиві гуси,
 Не каламутіть води.
 Засватали дівчиноньку – |
 Плаче козак молодий. | 2

ГОЛУБ НА ЧЕРЕШНИ

Голуб на черешни, голубка на вишні. 2
«Скажи, мій миленький, що маєш на думки».2

«Я маю на думки тебе покидати. 2
Через воріженьки не можу тя взяти. 2

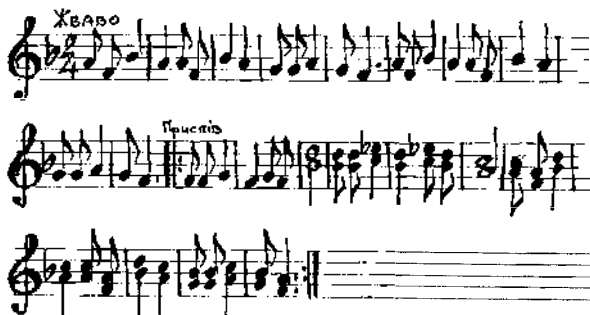
Через воріженьки та й через вороги. 2
Не дають перейти до тебе дороги». 2

«У моїм садочку стежечка вузенька. 2
Ніхто не ходить, лиш я молоденька. 2

В правій руці ключик від мого серденька.2
Бо моє серденько треба замикає. 2

Бо казав миленький, що мене покидати. 2
Через воріженьки не може мене взяти. 2

ЗА РІКОЮ, ЗА ДУНАЄМ

За рікою, за Дунаєм, там дівча стоїть.
 Біля неї гарний хлопець на коні сидить.
 «А я річенькою плив та й до берега доплив,
 Та й до тої дівчиноньки, котру я любив.

|
 | 2

Ой дівчино, ой рибчино, ти, серце моє,
 Скажи мені щирю правду, чи любиш мене?
 Скажи правдоньку мені, що на серці є тобі?
 Чи ти мене вірно любиш, а чи, може, ні?

|
 | 2

А вже хмари почорніли, вже дощі ідуть.
 А вже мою дівчиноньку до шлюбу ведуть.
 А у мене є туга: любить іншого вона.
 Що ми з того, що вона файна, коли не моя?»

|
 | 2

За рікою, за Дунаєм, грім за громом б'є.
 Чом же тую дівчиноньку той грім не заб'є?
 Бо вже тая дівчина не одного зрадила,
 Не одного козаченька з розуму звела.

|
 |2

ІВАНКУ, ІВАНКУ, КУПИ МИ РУМ'ЯНКУ

Іванку, Іванку,	
Купи ми рум'янку,	2
Би м ся рум'янила,	2
Як іду до танку.	
А в мого Іванка	
За шапков косиця.	2
Тоді від мня іде,	2
Як зійде зірниця.	
Серед села липа,	
Барвінком обвита,	2

Кажуть люди, Йванку, 2
Що я буду бита.

Темна нічка, темна.
До самого ранку. 2
Любила м тай буду 2
Я тебе, Іванку.

ЙШЛИ КОРОВИ ІЗ ДІБРОВИ

Йшли корови із діброви,
А овечки з поля.
Заплакала дівчинонька, |
З козаченьком стоя | 2

«Куди ідеш, від'їжджаєш,
 Сизокрилий орле?
 А хто ж мене, молодую, |
 До серця пригорне?» | 2

«Пригортайся, моя мила,
 Пригортайсь к другому
 Та й не кажи тії правди, |
 Як мені самому». | 2

КОЛИ КАЛИНА ЗАЦВІТЕ

Коли калина зацвіте,
То не ламай калину.
Коли ти в армію ідеш,
То не кохай дівчину.

Приспів: Бо та дівчина молода, |
Вона велика зрада. |
Вона буде любити всіх | 2
І всім буде принада. |

«Коли ти в армію ішов,
Тобі музика грала,
А я стояла край воріт
І слізеньки втирала».

Приспів: «Я пам'ятаю вечір той, |
Ти плакала за мною |
І на прощання раз у раз | 2
Махала хустиною». |

Коли я в армію пішов,
Дівчина заміж вийшла,
А як із армії прийшов,
Тільки сльозами вмився.

Приспів: Коли калина відцвіте, |
Тоді ламай калину. |
Коли ти з армії прийдеш, | 2
Тоді кохай дівчину. |

КРАЙ ДОРОГИ КУЩ КАЛИНИ

Край дороги кущ калини

Нахилився до води...

– Ти скажи, скажи, калино, |
Як попала ти сюди? | 2

– Якось ранньою порою

Хлопець бравий прискакав,

Милувався довго мною, |
А потім з собою взяв. | 2

Він хотів мене, калину,

Посадить в своїм саду.

Не довів він – в полі кинув, |
Думав, що я пропаду. | 2

Я за землю ся вчепила,

Стала вгору підростать

І навіки залишилась |
Одиною стоять. | 2

Я за землю ся вчепила,
Стала на ноги свої
І навіки поселилась, |
Де вода і солов'ї. | 2

Не ламай калину, вітер,
Я і так не пропаду –
Наді мною сонце світить |
І надалі я цвіту. | 2

А як ранньою весною
Всі дівчата в поле йдуть,
Вони цвіт мій не ламають, |
З-під калини воду п'ють. | 2

Край дороги кущ калини
Нахилився до води...
– От і я вам розказала, |
Як попала я сюди. | 2

ЛЕТІВ ПТАШОК ПОНАД ВОДУ

Летів пташок понад воду,
 Скаламутив піском воду.
 Заки дівча воду брало, |
 Із Романом розмовляло. | 2
 «Ой Романе, Романочку,
 Пусти мене додомочку,
 Бо недобру матір маю, |
 Буде бити – добре знаю». | 2
 «Ой пушу тя додомочку –
 Відгадай ми гаданочку.
 Відгадаєш – моя будеш, |
 Не вгадаєш – чужа будеш. | 2
 А що росте без коріння?
 А що сходить без насіння?
 А що грає, голос має? |
 А що плаче – сліз не має?» | 2
 «Камінь росте без коріння.
 Сонце сходить без насіння.
 Скрипка грає, голос має. |
 Серце плаче, сліз не має». | 2

ЛУГОМ ІДУ – КОНЯ ВЕДУ

«Лугом іду – коня веду,	
Розвивайся, луже!	3
Сватай мене, козаченьку, –	
Люблю тебе дуже!	3
А хоч сватай, хоч не сватай,	
Хоч так залицяйся.	3
Щоб та слава не пропала,	
Що колись кохався».	3
«Я кохався – не сміявся,	
Дунав тебе взяти...	3
Через лихі воріженьки	
Мушу покидати.	3
Через лихі воріженьки	
Та й через вороги	3
Не дають мені перейти	
До тебе дороги».	3

МЕНІ ШІСТНАДЦЯТЬ ЛІТ МИНАЛО...

Мені шістнадцять літ минало
Весною, як сади цвіли.
Я про кохання ще не знала — |
Ми тільки друзями були. | 2
Як я садила айстри білі,
Ти помагав мені садить.
З тих пір я мрію про кохання, |
З тих пір душа мене болить. | 2
Як ти ішов моїм садочком,
Я задивилась на твій стан,
Стояла довго під вербою, |
Поки вечірній впав туман. | 2
Туман упав, а я стояла,
Вечірня зіронька зійшла,

А я зірвала айстру білу	
І за тобою вслід пішла.	2
А ти завів мя на чужину,	
Де я ще зроду не була,	
Там полюбив другу дівчину,	
А я лишилася сама.	2
А на чужині чужі люди –	
До кого я пригорнуся?	
Піду, піду в садок вишневий	
З соловієм розмовлюся.	2
Якщо умру я від кохання,	
То поховайте серед трав,	
А ти зірвеш ту айстру білу,	
Згадаєш, хто тебе кохав.	2
Якщо умру я від кохання,	
Як я в могилу спать ляжу,	
Тоді кохать мене не треба –	
Кохай тепер, поки живу.	2
Якщо умру, якщо скінчуся,	
То поховайте серед нив,	
А ви зірвіть ту айстру білу	
І дайте тому, хто зрадив.	2

МИ ЗУСТРІЛИСЯ З ТОБОЮ У ЯРЕМЧІ

Ми зустрілися з тобою у Яремчі,
Залишив ти біль великий в моїм серці.

Приспів: Якби-м була знала, |
Була б не кохала | 2
І з тобою до півночі не стояла. |

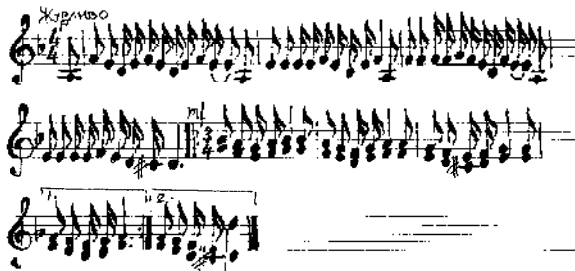
Ой порадьте, люди добрі, що робити?
Чи кохати, чи любити, чи лишити?

Приспів.

Як настала та хвилина розставання,
Цілувались, обнімались аж до рання.

Приспів.

МИНУЛИСЯ ГАРЯЧІ ПОЦІЛУНКИ

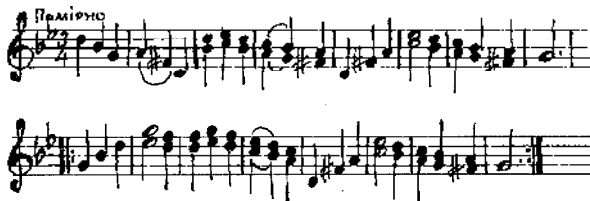
Минулися гарячі поцілунки,
Минулися гарячі вечори,
Як часто ми з тобою зустрічались
І раптом розійшлися назавжди.

Приспів: Плач, дівчино, плач – |
Тебе я розлюбив, |
А може я тебе | 2
Ніколи не любив. |

Ти плачеш, ти ридаєш, ти смієшся,
Ти хочеш повернути ту любов,
Але вона вже більш не повернеться –
Не в силі повернути її знов.

Приспів.

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає, |
А козак чує, серденько мре. | 2

Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися, |
Тепер зійшлися навіки знов. | 2

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мене, очі, плакати навчили, |
Де ж ви навчилися зводить людей? | 2

Вас і немає, а ніби тута,
Світите в душу, як дві зорі.
Чи в вас улита якась отрута, |
Чи, може, справді ви знахарі? | 2

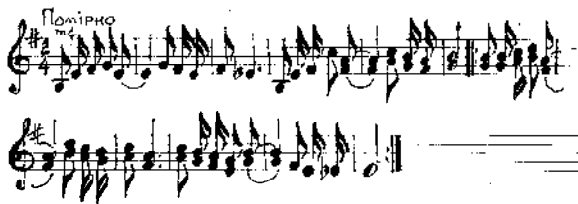
НА КАМЕНИ НОГИ МІЮ

На камени ноги мію,
На камени стою.
Кругом мене чари сиплять, |
А я си не бою. | 2
Кругом мене чари сиплять,
А я не боюся,
Коби скорше до вечора, |
А я притулюся. | 2
Коби скорше до вечора,
До темної ночі,
Щоби я си подивила |
Миленькому в очі. | 2
Коби скорше до осені –
Віддамся, віддамся,
Таки своєму миленькому |
Зрадити не дамся. | 2
Сама овес посіяла,
Сама його скошу.

Сам мій милий загну́вався –	
Я не пере́прошу.	2
Чому ві́кна побі́ліли?	
Бо ві́тер з моро́зом.	
Загну́вався мій ми́ленький	
Через ду́рний ро́зум.	2
Загну́вався мій ми́ленький	
У са́мий ві́второк.	
Зда́ється, мо́я ма́мко,	
Що в́же не́діль со́рок.	2
«Ой не со́рок, мо́я до́ню,	
Не со́рок, не со́рок:	
Учо́ра бу́в понеді́лок –	
Сьо́годні ві́второк».	2

НА УКРАЇНІ Я РОДИЛАСЯ

На Україні я родилася,
На Україні виросла я.
Ой скільки-скільки горя зазнала, |
Поки любити навчилася я | 2

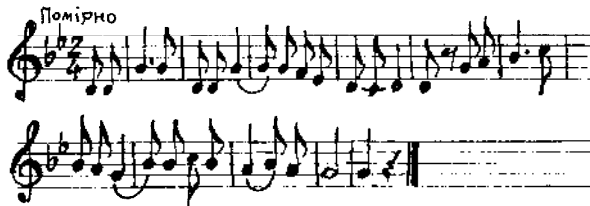
Я вишивала шовком хустину –
Сама не знала кому ї дати,
Їхав миленький на Україну – |
Дала хустину сльози втирати. | 2

А мій миленький сльози не втирав,
Лиш до серденька ї' пригортав:
«Щоби с миленька, не говорила |
Що я тя вірно та й не кохав». | 2

Котра дівчина любить не вміє,
Котра не знає, що любов є,
Котра дівчина любить не вміє, |
Вона щасливо в світі жиє. | 2

Не всії хлопці вміють любити,
Не всії знають, що любов є.
Котрий же хлопець любить не вміє, |
То він даремно в світі жиє. | 2

НЕ ВИСОКО ТА Й НЕ НИЗЬКО

Не високо та й не низько
Листок на калині.
Не далеко та й не близько
Милий на чужині.
 «Упадь, упадь, мій листочку,
 З тої калиноньки.
 Ой вернися, мій миленький,
 З тої чужиноньки».
«Ой рад би я вернутися –
Далека дорога». –
Скинув шапку, поклонився –
«Будь, мила, здорова!
 Будь, миленька, здоровенька
 Та й здоровесенька.
 Не давайся на підмову –
 Ти ще молоденька.
Не давайся на підмову,
З розуму зводити,

Бо не знаєш, доки маєш
Дівкою ходити.
Не давайся на підмову,
З розуму ізнести,
Бо не знаєш, доки маєш
Русу косу плести».

НЕСЕ ГАЛЯ ВОДУ

Несе Галя воду – коромисло гнеться,
А за нею Йванко, як барвінок в'ється. 2

«Галю молодая, дай води напиться,
На тебе, серденько, хоч раз подивиться». 2

«Вода у ставочку – піди та й напийся.
Я буду в садочку – прийди, подивися». 2

Прийшов у садочок – зозуля кувала.
«Ой ти мене, Галю, та й не шанувала!» 2

«Стелися, барвінку, буду поливати!
Вернися, Іванку, буду шанувати!» 2

«Скільки раз стелився – ти не поливала,
Скільки раз вертався – ти не шанувала!» 2

НЕ ТА РУЖА, ЩО ЗА САДОМ

Не та ружа, що за садом,
А та ружа, що в саду.
Не той милий, що двох любить, |
А той милий, що одну. | 2

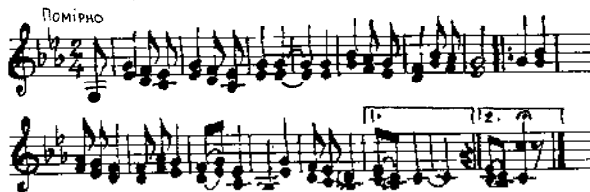
«Усі ружі повсихали,
А ти, травко, зеленій.
Мене дома всі сварили, |
А ти, милий, пожалій». | 2

«Пожалів би м тебе, мила,
 Якби думав тебе брать.
 Через місяць, або й раньше |
 Буду тебе покидать». | 2

«Покидаєш мене, милий,
 Покидаєш – покидай!
 Як будеш справлять весілля, |
 На весілля запрошай». | 2

Як прийшла я на весілля,
 Стала собі в стороні.
 Полились милому сльози |
 Ще скоріше, як мені. | 2

ОБСИПАЛОСЬ ЛИСТЯ ІЗ ЛИПИ

Обсипалось листя із липи,	
Із липи сухої кругом.	
Пропали літа молодії –	
Кохання не вернеться знов.	2
Обсиплеться листя із липи	
І знову в траві пропаде.	
Пропали літа молодії –	
Кохання в розлуку іде.	2
Ти прийдеш весною на цвинтар,	
Барвінок зелений нарвеш	
І з него сплетеш ти віночок,	
На гробі мені покладеш.	2
Ти станеш високо на гробі,	
Згадаєш мене і себе,	
А з гробу тобі відозветься:	
«Любила, кохала тебе!»	2

ОДНОГО РАЗУ Я МАВ ДІВЧИНУ

Одного разу мав я дівчину –	
Я її вірно так любив,	
Ходив до неї кожного разу,	
Рожеві квіти їй приносив.	2
Прийшов до неї одного разу,	
Як мати з дому десь пішла,	
Тоді я її сміло питаю:	
«Чи ти, дівчино, будеш моя?»	2
«Ой як я маю тобі, козаче,	
Вірную правду казати?	
До мене ходиш, зі мнов говориш	
А в серці іншу можеш мати!»	2
«Ой ні, дівчино, ой ні, єдина,	
Дай своєму серцю супокій:	
Видить Бог з неба, що тя кохаю	
І що до смерті я буду твій».	2

ОЙ ВЕРБО, ВЕРБО, ВЕРБО КУДРЯВА

«Ой вербо, вербо, вербо кудрява,
Чом на тя листя зелене?
Куда ти їдеш, де від'їжджаєш, |
Мій милесенький від мене?» | 2

«Недалеченько, моє серденько,
Вернусь до тебе скоренько.
Як будеш жива, як будеш жива, |
Щоби за мнов не тужила». | 2

«Коби я мала крильця сокола,
То вчилась я би літати.
Полетіла б я в гай калиновий |
Свого милого шукати. | 2

Ой лечу нічку, ой лечу другу –
Свого милого не бачу.
Ой сяду, сяду в вишневім саду, |
Та й гіресенько заплачу». | 2

Ой вийшла мати з нової хати,
Свого синочка питає:
«Що то за птиця, що за пташина |
В вишневім саду співає?» | 2

«Ой то не птиця, то не пташина
В вишневім саду співає,
То та дівчина чорнобривая |
Свого милого шукає». | 2

ОЙ ГИЛЯ, ГИЛЯ, ГУСОНЬКИ, НА СТАВ

«Ой гиля, гиля, гусоньки на став!
Добрий вечір, дівчино, бо я ще не спав. 2
Ой не спав, не спав та й не буду спати.
Дай же мені, дівчино, повечеряти». 2
«Я ж не топила та й не варила –
Я для тебе серденько приготвила». 2
«Ой Боже ж мій, Боже, в кого ж я вдався?
Брів я через річеньку та й не вмивався. 2
Ой не вмивався та й не втирався.
Чим я тобі, дівчино, та й сподобався? 2
Чи по своїм роді, чи по своїм ході,
Чи по білім личеньку, чи по чорній брові?» 2
«Ой не по роді та й не по ході,
А по білім личеньку та й по чорній брові». 2

ОЙ ДІВЧИНО, ТИ, ЧОРНОБРИВАЯ

«Ой дівчино, ти, чорнобривая,
Чом на личку змарніла краса,
Чи з хлопцями допізна гуляла, |
Чи з миленьким в садочку була?» | 2

«Я з хлопцями допізна не гуляла
І з миленьким в садочку не була.
Та знайшла я такого козаченька, |
Що так вірно мені присягав. | 2

Ти, подруго моя дорога,
Не люби того хлопця, що я,
Бо він з тебе також насміється – |
Ти останешся сама, як я. | 2

Ой нащо ви траву покосили,
Щоб на сонці зів'яла вона?

Ой нащо я росла-виростала, |
Щоб козак насмівся з мене? | 2

Не помию я з вечора ноги,
Бо прийдеться на землю ставать,
Бо прийдеться з миленьким розставаться, |
Ох як тяжко його забувать». | 2

ОЙ ДІВЧИНО, ШУМИТЬ ГАЙ

«Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш, – забувай, забувай,
Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш – забувай!»

«Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, – мій буде, мій буде.
Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю, – мій буде!»

«Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене, за мене,
Ой дівчино серце моє,
Чи підеш ти за мене?»

«Не піду я за тебе –
Нема хати у тебе, у тебе.
Не піду я за тебе –
Нема хати у тебе».

«Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую.
Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую».

«Постав хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди.
Постав хату з лободи,
А в чужую не веди.

Чужа хата така,
Як свекруха лихая, лихая,
Чужа хата така,
Як свекруха лихая.

Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить.
Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить».

ОЙ ЗВІДСИ ГОРА

Ой звідси гора, а звідти друга.
Поміж тими гороньками сходилa зоря. 2

А то не зоря – дівчина моя
З новенькими відерцями по воду ішла. 2

А я за нею, як за зорею,
Сивим конем чистим полем та й здоганяю. 2

А як здогонив, та й заговорив:
– А хто ж тебе, любая дівчино,
так рано збудив? 2

– Ніхто не будив, я сама встала.
Зійшла зоря серед моря – я ся вмивала. 2

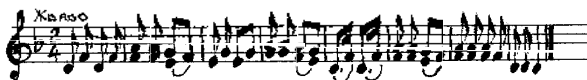
– Дівчино моя, напій ми коня.
– Не напою, бо ся бою, бо ще м не твоя. 2

Як буду твоя, напою ти два
З кедрової криниченьки, з нового відра. 2

Кінь воду не п'є, копитами б'є.
– Сокотися, любая дівчино, бо він тебе вб'є. 2

– Та най мене вб'є, най ми смерть буде,
Є у мене наймолодша сестра, за тебе піде. 2

ОЙ З-ЗА ГОРИ ЗОРЯЄ

Ой з-за гори зоряє,
Вівчар вівці корняє.*
Гей, гей, у-ха-ха!
Вівчар вівці корняє.

Вівчар вівці корняє.
Та й на хлопців моргає.

*Завертає

Гей, гей, у-ха-ха!
Та й на хлопців моргає.

«А ви хлоці-молодці,
Перекажіть дівоньці.
Гей, гей, у-ха-ха!
Перекажіть дівоньці.

Перекажіть дівчині,
Що в шовковій хустині.
Гей, гей, у-ха-ха!
Що в шовковій хустині.

Най вона сі віддає,
Най на мене не ждає. *
Гей, гей, у-ха-ха!
Най на мене не ждає.

Бо я хлопець молодий,
Ще й до війська належний.
Гей, гей, у-ха-ха!
Ще й до війська належний».

*Жде

ОЙ НА ГОРІ КЛИЧ

Ой на горі клич,
А ти, дівчино, спиш.
Козак до війська від'їжджає — |
Присягу не даєш. | 2

Дівчина встала,
Два пальці підняла:
«Присягаюсь тобі, козаче, |
Що буду вірная». | 2

Козак поїхав,
Листочок написав.
Йому друзі відписали, |
Що вже звінчалася. | 2

Козак урльо [*] п* взяв,	
Додому приїхав.	
Як приїхав під віконце,	
Дівчину викликав.	2

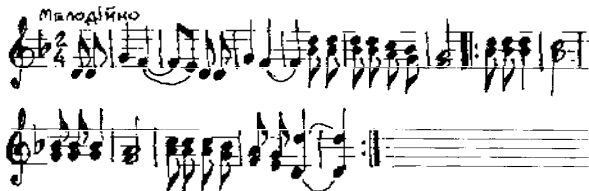
Витяг револьвер	
Ще й заладований,	
Стрілив, стрілив прямо в серденько	
Дівчині зрадливій.	2

Сказав висипать	
Високу могилу,	
А в головах посадити	
Червону калину.	2

Щоб калина росла,	
Білим цвітом цвіла,	
Щоб всі люди пам'ятали,	
Що була зрадлива.	2

*Відпустку

ОЙ НА ГОРІ, НА ГОРБОЧКУ

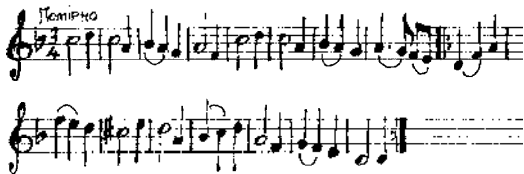
Ой на горі, на горбочку,
Де нескошена трава,
Там стояли дві подружки – |
Гірко плакала одна. | 2

«Ой подружко дорога,
Що я тебе попрошу –
Помири мене з миленьким, |
А я тобі заплачу». | 2

«Ой подружко дорога,
Як я можу вас мирить?
Як побачу вас у парі – |
Мене серденько болить». | 2

Ой на горі, на горбочку,
Де нескошена трава,
Там стояло аж дві пари – |
Розлучалася одна. | 2

ОЙ НА ГОРІ СНІГ БІЛЕНЬКИЙ

Ой на горі сніг біленький,
Десь поїхав мій миленький,
Десь поїхав та й немає – |
Серце з жалю завмирає. | 2

Очі чорні, мов терночок,
Брови рівні, як шнурочок,
Личко біле, рум'янеє... |
Серце моє коханеє! | 2

Поки тебе не любила,
Була така, як калина,
А тепер щодня я плачу, |
Поки тебе не побачу. | 2

Баламуте, вийди з хати.
Хочеш мене закохати,
Закохати та й забути – |
Всі ви, хлопці, баламути. | 2

Баламуте, бійся Бога,
Ти багатий, а я вбога.
Ти багатий, ще й хороший, |
А я бідна, ще й без грошей. | 2

ОЙ НА ГОРІ СОЛОМА ГОРІЛА

Ой на горі солома горіла –	2
Там дівчина вечерю варила.	2
Ще вечеря не стала скипати –	2
Став миленький на поріг ступати.	2
«Добрий вечір, мила чорнобрива!	2

Чия в тебе на руках дитина?»	2
«Ой у мене циганочка була,	2
Вона в мене дитину забула».	2
«Брешеш, мила, брешеш, чорнобрива,	2
Не така-то циганська дитина.	2
Бо циганська – чорна кучерява,	2
А це в тебе – біленька русява.	2
Іди, мила, до комори спати,	2
Будеш мені всю правду казати».	2
А звечора комора гриміла,	2
На досвітку його мила вміла.	2
Як виходить син з комори до хати,	2
Питається його рідна мати:	2
«Чому не йде невістка до хати?»	2
«Бо навчена до полудні спати».	2

Пішла мати невістку бужати,	2
Не мала де через кровцю стати.	2
«Ой синочку, йди ти на війночку,	2
Що с зарізав мою невісточку».	2

ОЙ НЕ СВІТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Ой не світи, місяченьку,	
Та й на той перелаз,	2
Де стояла-розмовляла	
З милим останній раз.	
Ой не світи, місяченьку,	
Та й на ту долину,	2
Де стояла-розмовляла	
Останню годину.	

Ой як ми ся полюбили – |
Сухі сади цвіли, | 2
А як ми ся розходили –
Зелені пов'яли.

Ой як ми ся полюбили |
В сінях на порозі, | 2
А як ми ся розходили –
По цілій дорозі.

Ой як ми ся полюбили |
Стихенька, стихенька, | 2
А як ми ся розходили,
Плакали серденька.

Вчора було літо-літо – |
Сьогодні вже зима, | 2
Вчора була із миленьким –
Сьогодні вже сама.

ОЙ НЕ СВИТИ, МІСЯЧЕНЬКУ

Ой не світи, місяченьку,	
Та й на той перелаз,	2
Де стояла розмовляла	
З милим останній раз.	
«На добраніч, люба дівчино,	
Іди додому, спи.	2
Завтра ввечір якнайскоріше	
До мене виходи».	
Не пішла дівчина спати –	
Гуляла у саду.	2
Чув я, чув я, як присягала	
Другому козаку.	
«Я до тебе більше не прийду,	
Нехай другий іде.	2
Є у мене краща дівчина –	
Вона на мене жде».	
Ой як ми ся полюбили	
В сінях на порозі,	2
А як ми ся розходили –	
По цілій дорозі.	
А як ми ся полюбили –	
Сухі сади цвіли,	2
А як ми ся розходили –	
Зелені пов'яли.	

ОЙ ПІД КАЛИНОЮ ТРАВА ЗЕЛЕНАЯ

Ой під калиною трава зелена,
Там стоїть дівчина та й заручена. 2

«Ой ти, дівчинонько, та й заручена,
Ой через кого ж ти та й засмучена?» 2

«Кохала милого, кохала довгий час,
Прийшла недоленька та й розлучила нас». 2

Ой під калиною трава схилилася,
Молода дівчина з милим простилася. 2

«Прощай, мій миленький, серце кохане,
Прощайте, кучері, личко рум'яне». 2

Вернись, мій соколе, будь мужнім у бою,
Героєм жду тебе та з перемогою». 2

Ой під калиною трава схилилася.
Молода дівчина з милим простилася. 2

ОЙ САД-ВИНОГРАД

Ой сад-виноград, кучерява вишня.
Стоїть хлопець під вікном, щоб дівчина вийшла.

Приспів:

Ой, рум, румая, рума, рума, румая!

Рума, рума, румая, рума, милая моя!

А дівчина не виходить, хату замітає.

Стоїть хлопець під вікном і з жалю вмливає.

Приспів.

«Ой не стій під вікном, не махай рукавом,

Бо не вийду говорити із таким нудаком.

Приспів.

Ой не стій під вікном, не махай рукою,

Бо не вийду і не стану говорить з тобою».

Приспів.

Ой не стій під вікном, не махай руками,

Бо не вийде дівчинонька з чорними бровами.

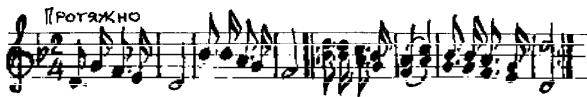
Приспів.

ОЙ ТАМ У САДУ, У ВИШНЕВІМ

Ой там у саду, у вишневім
Стояла пара молода.
Він її пісню грав на гітарі, |
А соловейко щебетав. |2
В мінуту кинув він ту гітару,
Близько до неї підійшов.
Хвиля могучого кохання – |
Він її ніжно цілував. |2
Цілував уста малинові,
Цілував личко рум'яне,
І тихо-тихо шептав до неї: |
«Мила, скажи, чиї вони?» |2
Мила на груди його впала,
Біленькі ручки простягла
І тихо-тихо прошепотіла: |
«Милий, ти мій, а я твоя!» |2
У тебе очі, наче чудо,
У тебе очі голубі.
На тебе дивляться всі люди, |
І ти для мене все в житті.» |2

ОЙ ТИ, НІЧЕНЬКО-ЧАРІВНИЧЕНЬКО

«Ой ти, ніченько-чарівниченько,
Не смуги моє біле личенько». 2

«Ой ти, дівчино, весно красная,
В світі ти одна зоря ясная. 2

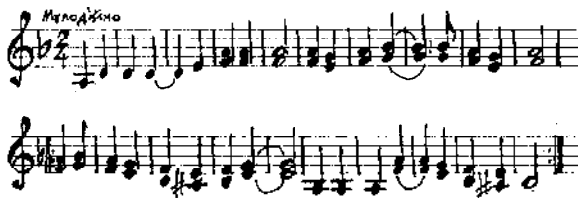
Ой ти, ніченько, ти печальна,
Марно ждав тебе до світання я». 2

Ружа вкрилася зелен-рутою,
Щоб не краяло серце смугою. 2

«Я над річкою зажурилася,
Десь любов моя забарилася. 2

Ой ти, ніченько-чарівниченько,
Не смуги моє біле личенько». 2

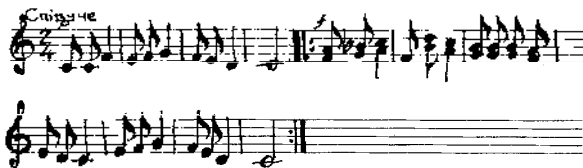
ОЙ У ВИШНЕВОМУ САДУ

Ой у вишневому саду,	
Там соловейко щебетав.	
Додому я просилася,	
А він мене все не пускав.	2
«Милий, ти – мій, а я – твоя,	
Пусти, бо вже зійшла зоря.	
Проснеться матінка моя,	
Буде питать, де була я».	2
«А ти їй дай такий одвіт:	
Яка чудова майська ніч!	
Весна іде, красу несе,	
А в тій красі радіє все!»	2
«Доню моя, не в тому річ,	
Де ти гуляла цілу ніч.	
Чому розплетена коса,	
А на очах блищить сльоза?»	2
«Коса моя розплетена –	
Її подружка розплела,	

А на очах блищить сльоза,	
Бо з милим я прощалася.	2
Мамо моя, ти вже стара,	
А я весела, молода.	
Я жити хочу, я люблю!	
Мамо, не лай доню свою».	2
Ой у вишневому саду,	
Там соловейко щебетав...	
Додому я просилася,	
А він мене все не пускав.	2

ОЙ У ЛУЗІ КАЛИНА СТОЯЛА

Ой у лузі калина стояла,	2
Ту калину дівчина ламала.	
Ту калину дівчина ламала,	2
Вона всіх парубків чарувала.	
Лиш одному нічого не шкодить.	2

Він до неї щовечора ходить.
 «Ти, дівчино личка рум'яного, 2
 Переночуй мене, молодого».
 «Я би тебе переночувала, 2
 Коби я ся зради не бояла».
 «Ой не бійся, дівчино, нічого, 2
 Я ще в світі не зрадив нікого.
 Я ще в лузі не зрубав калини. 2
 Я ще в світі не зрадив дівчини.
 Я ще в полі не зрубав тополі 2
 І не зраджу тебе, молодой».
 А дівчина, як ці слова вчула, 2
 Козакові на грудях заснула.
 Ой спить козак, ой спить молоденький, 2
 Пробудився, а то день біленький.
 Пробудився, а то біла днина, 2
 «Ой дівчино, яка ти зрадлива!
 Ой дівчино, яка ти зрадлива, 2
 Чом ти мене рано не збудила?»
 Щоб ще третії півні не піли, 2
 Щоб лебеді на став не летіли.
 Щоб сапери не марширували, 2
 Щоб гетьмани війська не скликали.
 Через твої, дівчино, подушки 2
 Заробив я на руки ланцюжки.
 Через твою, дівчино, спідницю 2
 Утратив я коня і рушницю.
 Через твої, дівчино, коралі 2
 Відсидів я сім рік в криміналі».

ОЙ ХЛОПЧИКУ, ОБМАНЩИКУ

Ой хлопчику, обманщику,
Чом ти мене обманув?
Вчора казав, що я візьмеш, |
А сьогодні покинув! | 2

Вчора казав, що я візьмеш,
Щоб я тебе любила,
А сьогодні покидаєш, |
Щоб за тобов тужила. | 2

А я тужу та й не дуже,
Та й тужити не буду,
Найду собі кращу пару |
Та й за тебе забуду! | 2

Ой хлопчику, обманщику,
Чом ти мене обманув?
Вчора казав, що я любиш, |
А сьогодні позабув! | 2

ОЙ ЧЕРВОНО СОНЦЕ СХОДИТЬ

Ой червоно сонце сходить,
Червоно заходить –
Козаченько до дівчини |
Щовечора ходить. | 2

«Ой ти, милий козаченьку,
Не ходи до мене!
Ти багатий, а я бідна – |
Не візьмеш ти мене». | 2

«Ой чи візьму, чи не візьму –
Нехай находитися,
Нехай з тобов, серденьтко, |
Та й наговорюся». | 2

ОЙ ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ

Ой чий то кінь стоїть, що грива сивенька?
Сподобалась мені, сподобалась мені |
Дівчина біленька. | 2

Не так та дівчина, як її личенько.
«Подай же, дівчино, подай же, рибчино, |
На коня рученьку». | 2

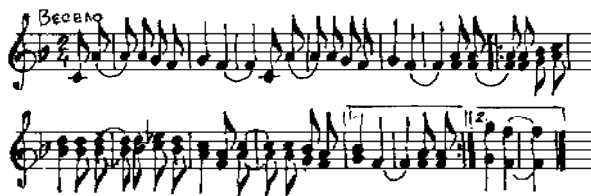
Рученьку подала, три рази вмлївала.
«Бодай же я була, бодай же я була |
Кохання не знала!» | 2

Кохання, кохання – звечора до рання,
Як сонечко зійде, як сонечко зійде, |
Кохання відійде. | 2

«Стріляв би м на воду, жалую набою.
 Зрадив би м дівчину, зрадив би м дівчину, |
 Лиш ся гріха бою. | 2

Стріляв би м на воду, на річку бистреньку.
 Коби м не поцілив, коби м не поцілив |
 Я в свою миленьку». | 2

ОЙ ЧОРНА Я СИ, ЧОРНА

Ой чорна я си, чорна,
 Чорнявая циганка,
 Ще-м си полюбила 2 |
 Чорнявого Іванка. | 2

Іванка та Іванка –
Сорочка-вишиванка,
Високий та стрункий, 2 |
Ще й на бороді ямка. | 2

«Марусю, ти, Марусю,
Люблю я твою вроду,
Люблю дивитися, 2 |
Як ти ідеш по воду. | 2

Як ти ідеш по воду,
А я іду з водою,
Люблю дивитися, 2 |
Марусю, за тобою». | 2

«На горі два дубочки –
Обидва зелененькі.
Ми такі паровані – 2 |
Обоє чорнявенькі. | 2

Ой вийду на ту гору,
Дубочком поколишу.
Я звідси не поїду, 2 |
Кохання не залишу». | 2

Ой рушив поїзд, рушив,
Маруся заплакала,
Іванкові призналась, 2 |
Що вірно покохала. | 2

ПЛАКУЧА ГІТАРА

Над ставом, де колишуться віти,
Вітер десь в верболозах заснув.
Десь заграла плакуча гітара, |
Там дівчина стрічала весну. | 2

«Завтра їдеш, мене покидаєш,
Покидаєш над ставом одну
І ніколи мене не згадаєш, |
А з другою зустрінеш весну! | 2

Ти гулятимеш милий, з другою
Десь далеко від мого села
І не скаже той вітер з-за хмари, |
Що у тебе кохана була». | 2

«Ти не плач, не журися, дівчино,
Ти не плач, не журись, не ридай.
Через рік, як цвістиме калина, |
В тихий вечір мене зустрічай». | 2

І пройшов рік тяжкого чекання,	
І прийшла довгождана пора,	
І дівчина прийшла під калину,	
А милого її там нема.	2
Ой нема, ой нема, та й не буде,	
Бо така вже дівоча судьба.	
Будуть знати, як хлопців кохати	
І як вірити в їхні слова.	2

ПОСАДИЛА ОГІРОЧКИ

Посадила огірочки близько над водою,	
Сама буду поливати дрібною сльозою.	2

Ростіть, ростіть, огірочки, в чотири рядочки.
Не бачила миленького вже чотири рочки! 2

А на п'ятий побачила, як череду гнала,
Не сказала «Добрий вечір», бо мати стояла. 2

Бо мати стояла, а батько дивився,
Не сказала «Добрий вечір», щоби не сварився. 2

А він мені: «Добрий вечір», а я ані слова.
Махнув ручков, тяжко здихнув: |
– Будь, мила, здорова! |2

Будь, миленька, здоровенька та й здоровесенька,
Не давайся на підмову – ти ще молоденька. 2

Не давайся на підмову, з розуму ізвести,
Бо не знаєш, доки маєш русу косу плести. 2

Не давайся на підмову, з розуму зводити,
Бо не знаєш, доки маєш дівкою ходити». 2

ПОСИЛАЛА МЕНЕ МАТИ

Посилала мене мати:
«Іди, доню, килим ткати».
Як пішла я ткати килим,
Та й зустрілася із милим. 2

Постояла біля млина,
Задержалась на хвилину.
Постояти я не встигла,
Як година пролетіла. 2

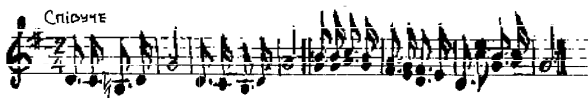
«Нема ради говорити –
Треба, тату, щось робити».
А я йому усміхнулась
Та й додому повернулась. 2

Дома мати посварилась:
«Де ж ти, доню, забарилась?»

До півночі тебе ждала.
Де ж той килим, що ти ткала?» 2

«Ой, матусю, моя нене,
Не хватило ниток мені.
А щоб кращий килим мати,
Я ще завтра піду ткати». 2

ПО ТОЙ БІК ГОРА

По той бік гора,
По цей бік гора,
Поміж тими гороньками |
Сходила зоря. | 2

Ой то не зоря —
Дівчино моя.
З новенькими відерцями |
По водицю йшла. | 2
«Дівчина моя,
Напій ми коня!»

«Не напою, бо ся бою,	
Бо ще м не твоя»	2
Як буду твоя,	
Напою тя два	
З кедрової криниченьки,	
З нового відра».	2

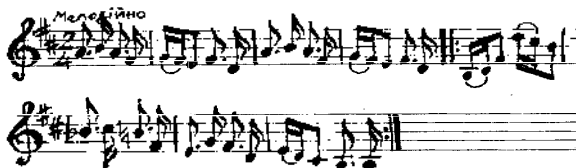
ПРИГАДАЙ, ЯК УПЕРШЕ ЗУСТРІЛИСЬ

Пригадай, як уперше зустрілись,	
Як уперше за руки взялись,	
Як над нами світилися зорі	
І співи пташині лились.	2
А тепер я сиджу і сумую,	
І не знаю, чом важко мені.	
Нема того, що вірно любила,	
І світ білий немилий мені.	2

А тепер розійшлись ми з тобою,	
І не знаю, чи зійдемося знов,	
Чи настане пора ще кохання	
І чи вернеться знову любов.	2
То ж прощайте ви, карії очі,	
Мені більше не бачити вас,	
І хоч довго му жити на світі,	
Не забуду я, очі, про вас.	2

ПРИСНИВ МИ СЯ СОН ДИВНЕНЬКИЙ

Приснив ми ся сон дивненький,	
Що приїхав мій миленький,	
А я встала, засвітила –	
Не той, не той, що м любила!	2
«Баламуте, вийди з хати,	
Хочеш мене розкохати,	

Розкохати та й забути —	
Всі ви, хлопці, — баламути!	2
Баламуте цього світа,	
Баламутиш мої літа,	
А я сиджу та й думаю,	
Що через тебе плакати маю». 2	

РОЗЧЕСАЛИ КУЧЕРІ ДІВЧАТА

Розчесали кучері дівчата	
Ще й підвели брови для краси.	
Тільки ти роби, як вчила мати,	
Не обрізуй русої коси.	2
Хай вона росте густа та пишна	
Чорнобривим хлопцям на біду.	
Я ж тобі, моя чарівна вишне,	
Сам троянди в коси заплету.	2

Вийду рано-вранці до схід сонця,	
Назриваю квітів я до кіс.	
Що є краще за дівочі коси	
І троянди, вплетені у них?	2
Кажуть, всі дівчата однакові,	
Тільки ж ти одна, лиш ти одна,	
Полонила серце юнакові,	
А ключі від свого не дала.	2
Встану рано-вранці до схід сонця,	
Назбираю квітів запашних.	
Що є краще за дівочі коси,	
Ще й троянди, вплетені у них?!	2

СИДЖУ Я КРАЙ ВІКОНЕЧКА

Сиджу я край віконечка
Й на зорі споглядаю.
Сиджу я край віконечка
І так собі думаю:

«Чи прийде милий мій чи ні,	
Що часто так мені сниться?»	
Підходжу ближче до вікна	2
А він стоїть, сміється.	

«Ага, мила, ага, мила,
Як тяжко виглядати.
Личко твоє помарніло,
Красоньки не впізнати.

Так дай, мила, уста свої	
Нехай ще раз поцілую,	
Бо груди моя горить вогнем –	2
Любов до тебе я чую».	

Любов-кохання, мов той цвіт,
Що зрання відцвітає,
Немов метелик навесні,
Що зрання відлітає.

Так бережіть серця свої,	
Щоб не кохалися зрання,	
Бо розцвітуть сади навесні –	2
Не вернеться кохання.	

СОНЕЧКО НИЗЕНЬКО

«Сонечко низенько, а вечір близенько, гей!
Приходи до мене, ти, моє серденько. |
Гаю-гаю зелений! | 2

Приходи до мене, до моєї хати, гей!
Пущу тя в віконце, щоб не знала мати. |
Гаю-гаю зелений!» | 2

А як упускала, то ся радувала, гей!
А як випускала – плакала-ридала. |
Гаю-гаю зелений! | 2

«Ти до мене ходиш, і з мене смієшся, гей!
До другої ходиш та й не признаєшся. |
Гаю-гаю зелений!» | 2

«Я ходив та й буду, я любив та й буду, гей!
Правду тобі скажу – сватати не буду. |
Гаю-гаю зелений!» | 2

СТОЇТЬ ДІВЧА НАД БИСТРОЮ ВОДОЮ

Скажи, за що тебе я полюбила,
Скажи, нащо повірила тобі?
Якби не ти, сумна б я не ходила, |
І вдень, і в ніч не плакала б в журбі. | 2

Ти приходив до мене опівночі,
Ти приходив тоді, коли я сплю,
Ти цілував заплакані очі |
І говорив: «Не плач, мила, люблю». | 2

Якби ти знав моє горе-страждання,
Якби ж ти знав, що я пережила,
Не раз, не два зняла до Бога руки, |
Кляла той день, що я тя пізнала. | 2

Кляла весну з пахучими квітками,
Що вони рано-рано розцвіли.

Кляла тебе і твої карі очі –	
Вони мене до цього довели.	2

Стоїть дівча над бистрою рікою	
І тихо-тихо пісеньку співа:	
«Бистра вода, візьми мене з собою,	
Щоб я на світі більше не жила».	2

І так дівчина пісеньку співала,	
А вітерець волосся розвівав...	
«Нема, нема і вже ся не поверне	
Той, найдорожчий, що мене кохав».	2

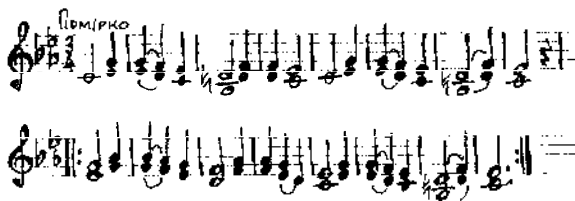
СУМНА Я БУЛА

Сумна я була, сумна буду,
Любила м хлопця – не забуду,

Любила м хлопця – він мня покинув,
 Він мня покинув – не вернеться.
 «Вернись до мене, соколе мій,
 Най подивлюся на образ твій,
 Най поцілую вуста рожеві,
 Най тя пригорну, коханий мій.
 Було кохання, була весна
 І нам світила ясна зоря.
 Милий, вернися, тебе благаю,
 Нехай не буду самотня я».

ТЕРЕН ЦВІТЕ

Цвіте терен, цвіте терен,	
Листя опадає,	
Хто в любові не знається,	
Той горя не знає.	2

А я, молода дівчина,
Горя вже зазнала:
Вечероньки не доїла, |
Нічки не доспала. | 2

Ой візьму я кріселечко,
Сяду край віконця.
Іще очі не дрімали, |
А вже сходить сонце. | 2

* * *

Пісні сивини — душа народу —
Влились назавжди у наше життя...
Вони є частинкою коду —
В піснях Україна рідна моя!

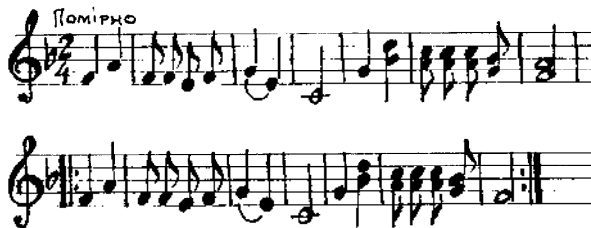
Марія БОЄЧКО

ТЕЧЕ ВОДА КАЛАМУТНА

«Тече вода каламутна,
Чого мила моя смутна?»
«Я не смутна, лиш сердита, |
Бо я вчора була бита. | 2
 Била мене мамка з ночі
 За Йванкові чорні очі,
 Ще й казала, буде бити, |
 Щоби Йванка не любити. | 2
Мамко моя солоденька,
І ти була молоденька,
Ти ходила так за неньком, |
Як я тепер за Іванком. | 2
 А я Йванка так люблю,
 Де зустріну, там цілую.
 Ой Іванку, серце моє, |
 Нема таких, як ми двоє.» | 2

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

«Тече річка невеличка
Попри мої ворота,
А хто мене сватать буде, |
Як я бідна сирота?» | 2

«Не журися, дівчинонько,
Сватать буду тебе я.
За рік, за два, за чотири |
Будеш жіночка моя». | 2

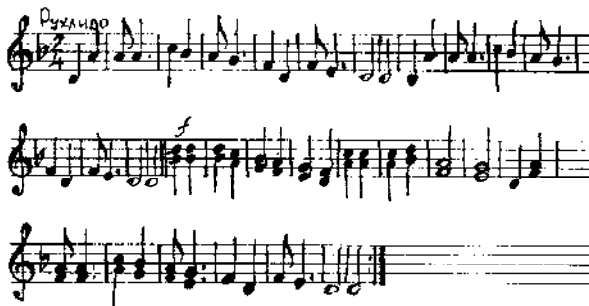
Не лізь, дівча, на вершину,
Бо з вершини упадеш!
Не йди, дівча, за нелюба, |
Бо з нелюбом пропадеш! | 2

«Чаю мені, мати, чаю,
Чаю мені з молоком.

За миленьким я скучаю,	
За молодим козаком.	2

Чаю мені, мати, чаю,	
Чаю мені із води.	
За миленьким я скучаю:	
Іди, мамо, приведи».	2

ТИХА ВОДА

Тиха вода, тиха вода, гей би на бистрині.
 Давно-давно я не була з милим на весіллі.

Рада би я, рада би я ту водицю пити,	
Рада би я, рада би я з милим говорити.	2

Казав милий, казав милий, що мене попросить,	
Як на горі, як на горі травицю покосить.	
Він покосив, він покосив, вже й осінь минає,	
Він ся женить, він ся женить, а мене лишає.	2

Не рви, милий, не рви, милий, солодкі малини.	
Та й не люби, та й не люби нараз дві дівчини.	
Дві дівчини, дві дівчини – то велика зрада:	
Одна плаче, одна плаче, друга тому рада.	2

ТУМАН ЯРОМ

Туман яром, туман долиною.	2
За туманом нічого не видно.	2
Тільки видно дуба зеленого.	2
Під тим дубом криниця стояла.	2

В тій криниці дівка воду брала.	2
Та й втопила золоте відерце,	2
Засмутила козакові серце.	2
«Ой хто ж теє відерце дістане,	2
Той зі мною на рушничок стане».	2
Обізвався козаченько з гаю:	2
«А я теє відерце дістану	2
Я з тобою на рушничок стану».	2

У ПОЛІ ДВІ ТОПОЛІ

У полі дві тополі, одна другу хитає.
 У козака дві дівчини, одна другу питає: 2

«Дівчино-дівчинонько, що чула ти нового,
 Чи була ти на вулиці, чи бачила милого?» 2

«Була я на вулиці і бачила милого.
Тебе він хоче кидати – мене за милу брати».2

У полі дві тополі, одна другу хитає.
Любив козак дві дівчини та й жодної не має.2

ЧОРНОМОРЕЦЬ, МАМОЧКО

Ой сиділа дівчина край віконця,
Виглядала дівчина чорноморця. 2
– Чорноморець, мамочко, чорноморець
Вивів мене босую на морозець. 2
Вивів мене босую та й питає:
«Чи є мороз дівчино, чи немає?» 2
«Ой нема морозу, тільки роса», –
А я, молодесенька, стою боса. 2
Простояла ніченьку – та й байдуже,
Бо я чорноморчика люблю дуже. 2

ШИРОКА ДОЛИНА, ШОВКОВА ТРАВА

Широка долина, шовкова трава.
Гарна дівчинонька, бо ще молода. 2
Хочу до дівчини дорогою йти –
Через воріженьки не можу дійти. 2
Я ті воріженьки кругом обійду,
До своєї дівчини звечора прийду. 2
Сиділа дівчина в вишневім саду
Та все говорила: «Заміж не піду». 2
«Дівчино, дівчино, будеш плакати,
Як я скажу хлопцям коня сідлати. 2
Як я скажу хлопцям коня сідлати,
А самий поїду іншу шукати». 2
З'їздив Україну, сховає її всю –
Не знайшов кращої понад Марусю. 2
Їхав з України попри ворота.
– Ой вийди, Марусе, порадо моя! 2
Вийшла Марусенька засмученая,
Пізнав по личеньку – заплаканая. 2

– Марусе, Марусе, – став питатися,
 Хто ж тобі дозволив віддаватися? 2
 – В мене порадонька – батько і мати,
 Бо ти десь поїхав іншу шукати. 2

ШУМИТЬ ГАЙ ЗЕЛЕНИЙ

Шумить гай зелений, шумить ліщинонька,
 Шумить гай зелений, шумить.
 «Порадь мя, козаче, що маю робити, |
 Тоді, коли серце болить. | 2

Ти ж до мене ходиш, із мене смієшся,
А я полюбила тебе.
Іди ти, проклятий, шукай собі другу, |
Бо я утопила себе. |2

Піду утоплюся у туя криницю,
З якої ти воду береш.
Ти підеш до неї води набирати |
І там моє тіло знайдеш. |2

Козаче-соколю, не ходи за мною,
Бо знаю я добре тебе.
Любив не одну, любив та й покинув, |
І знаю – покинеш мене». |2

«Не бійся, дівчино, не бійся, єдина,
Не бійся, голубко моя.
Тоді я покину, як ляжу в могилу, |
На світі не буде мене». |2

«Покинеш, козаче, зрадливий козаче,
Ще й нині покинеш мене.
Ти завтра з другою до шлюбочку станеш – |
На світі не буде мене». |2

В неділю раненько музиченьки грають,
Козака до шлюбу ведуть.

Молоду дівчину кладуть в домовину	
І пісню співають до сну.	2

І пісню співають, і музики грають,	
А дзвони так сумно ревуть.	
Молодії хлопці беруть її на плечі	
І спати в могилу несуть.	2

ЯК ІШОВ Я ВІД СВОЇ МИЛОЇ

Як ішов я від своєї милої,	
Світив місяць високо.	
Моя мила в вікно ся дивила,	
Чи я пройшов далеко.	2

Ой пройшов я штири милі поля,
А в'на мене кликала:
– Ой вернися, любе закохання, |
Чим я тебе вбразила? | 2

– Не вернуса, любая дівчино,
Сама знаєш чого:
Був я сночи під твоїм віконцем, |
А ти мала іншого. | 2

– Ой не мала, любе закохання,
Я іншого не мала.
Просив братчик розмай-зілля корчик – |
Я йому в віконце подала. | 2

– Ой не треба, любая дівчино,
Розмай-зілля копати,
Та й не треба, любая дівчино, |
Зараз по два кохати. | 2

А ВЕЧІР ВЕЧОРІЄ

Дванадцять годин ночі –
Додому я спішу,
Бо хочу попрощати
Матусеньку свою.

Прийшла вона додому,
Постукала в вікно,
А мати відповіла:
«Не сплю, доню, давно.

Ой доню ж моя, доню,
А де ж це ти була,
Що очка заплакані,
Коса розплетена?»

«Ой була я, матусю,
В вишневому саду.
Тепер я із миленьким
В розлуці вже живу».

А вечір вечоріє,
Колишеться трава.
Нема мого милого –
Піду за ним сама.

А вечір вечоріє,
Подруги йдуть гулять,

А мати, наче знала,
І стала не пускати.
А мати, наче знала,
І стала не пускати.
«Сама ти, доню, знаєш,
Що треба рано встати».
А доня не слухала,
Зібралась та й пішла,
А вранці люди кажуть,
Що Олі вже нема.
Шукали вони Олю
По горах і лісах,
А Олин братчик каже:
«Шукайте в криницях».
Заглянули в криницю.
Мов рибонька на дні,
Лежить забита Оля
На білім камені.
Почали вони Олю
З криниці витягати,
А молодого хлопця
Водою відливати.

А УЧОРА ІЗВЕЧОРА СТАЛАСЯ НОВИНА

А учора ізвечора сталася новина:
Зчарувала дівчинонька вдовиного сина. 2

Як вона й'го чарувала, кликала до хати:
«Ходи, ходи, козаченьку, щось маю казати». 2

Як прийшов він та й до хати, вона просить сісти.
Дала йому на тарілці два реберця з'їсти. 2

Дала йому стакан вина ще й стаканчик рому.
«Випий, випий, козаченьку, й не кажи нікому». 2

Він, як випив стакан рому та й з'їв два реберця,
Заболіло, закололо козаченька серце. 2

Ой прийшов він додомочку та й сів коло стола.
Питається його мати: «Де с ночував вчора?» 2

«Ночував я, моя мати, в вдовиної дочки.
Іди, шукай мені, мати, кривної сорочки». 2

«Не допоможе тобі, сину, кривная сорочка,
Лиш допоможе хрест дубовий, сосновая дошка». 2

Тешуть явір, тешуть явір, тешуть явориці.
Плачуть дівки, плачуть жінки,
плачуть молодиці. 2

У неділю рано-вранці усі дзвони дзвонять –
Це ж по тому козакові, що з чарів хоронять. 2

Іде мати ззаду, плаче, плаче ще й ридає,
Попереду дівчинонька рученьки ламає. 2

БИЛА МЕНЕ МАТИ БЕРЕЗОВИМ ПРУТОМ

Била мене мати березовим прутом,
 Щоби я не стояла з молодим рекрутом. 2
 Била мене мати тонкою лозою,
 Щоби я не стояла з милим під вербою. 2
 Била мене мати кулаками в плечі,
 Щоби я не стояла з парубками ввечір. 2
 А я собі стояла, аж кури запіли,
 На двері воду лляла, щоби не рипіли. 2
 На двері воду лляла, на пальцях ходила,
 Щоб мати не почула, щоби не сварила. 2
 А мати ще не спала і все чисто чула,
 Мене в'на не сварила – сама така була. 2

ВИСИТЬ ЯБКО, ВИСИТЬ

Висить ябко, висить, Воно впасти мусить.		
Котра дівка файна, Заміж вийти мусить.	2	2
«Дівчино-горянку, Що несеш у збанку? Дай ми ся напити, Буду тя любити!»	2	2
«Іванку, Іванку, Я би тя любила, Коби мене мати За тебе не била».	2	2
«Ксеню моя, Ксеню, Ти, моє серденько, Цілуй мамку в ручку, А мене в личенько».	2	2
«Мамко моя, мамко, Я – твоя дитина, Мені ся належить Пухова перина.	2	2
Бабко моя, бабко, Я – твоя онучка, Мені ся належить Золота обручка.	2	2

ВІТАЛЬНА ДО ДНІВ НАРОДЖЕННЯ

Хто родився в **січні**, вставай, наливай! 2

Приспів:

Пий до дна, пий до дна, ми наллємо ще вина!

Хто родився в січні, Многая літа!

Хто родився в **лютому**, вставай, наливай! 2

Приспів і т.д. – заспів на кожен місяць по порядку.

Хто родився в (назва міста чи села),
вставай, наливай! 2

Приспів.

Хто родився на **Україні**, вставай, наливай! 2

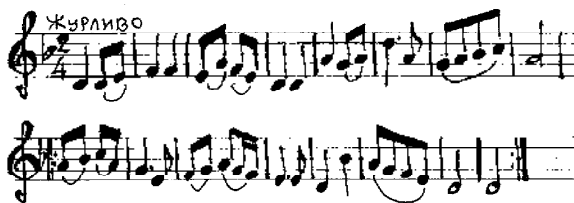
І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде.
«А хто ж мене, молодую, |
Та й додому відведе?» |2
Обізвався козак
У зеленім саду:
«Гуляй, гуляй, дівчинонько, |
Я додому проведу!» |2
«Ой прошу я ж тебе,
Не веди ти ж мене,
Бо сердиту матір маю, |
Буде бити мене. |2
Ой ти, ненько моя,
А я ж донька твоя,
Тоді було бити-вчити, |
Як маленька була. |2
А тепер я велика,
Треба мені чоловіка,

Ні старого, ні малого –	
Козаченька молодого,	2
Щоб у полі орав	
І у домі щоб дбав,	
Ой а мене ж, молодую,	
Господинею назвав!»	2

ЛЕТИТЬ ГАЛКА ЧЕРЕЗ БАЛКУ

Летить галка через балку, літаючи кряче.
 Молодая дівчинонька ходить гаєм, плаче. 2

«Не пускає мене мати вранці до криниці,
 Ні жита жать, ні льону брать, ні на вечорниці. 2

А учора ізвечора, як мати заснула,
Вийшла слухать соловейка, мов зроду не чула. 2

Слухаючи соловейка, задивилась в воду.
Тяжко, мати, важко, мати. Нащо дала вроду? 2

Нащо дала біле личко і чорнії брови,
Та не дала мені, мати, ні щастя, ні долі? 2

Було б тобі, моя мати, цих брів не давати,
Краще б було, моя мати, щастя й долю дати!» 2

Бо без долі біле личко, як квітка на полі,
Пече сонце, гойда вітер, рве всякий поволі». 2

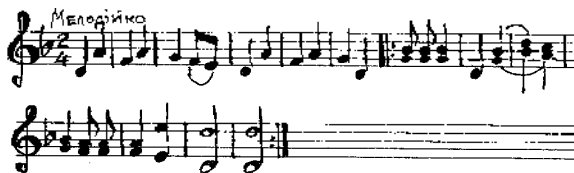
МАЛА МАТИ СИНА

Мала мати сина,	
Восени женила –	2
Молоду невістку	
Дуже не злюбила.	
Виряджала мати	
Сина у солдати,	2
Молоду невістку	
У поле льон брати.	
Брала вона, брала,	
Брала, вибирала,	2
Тай посеред поля	
Тополею стала.	
Іде син із війська,	
Вертає додому,	2
Стріча серед поля	
Високу тополю.	
"Мамо ж, моя мамо,	
Що то за причина,	2
Що посеред поля	
Росте тополина?"	
"Не питайся, сину,	
Що то за причина,	2
Бери топір в руки,	
Зрубай тополину.	

Як ударив перший,	
В'на ся похилила.	2
Як ударив другий,	
В'на заговорила.	
«Не рубай мя, милий,	
Я твоя дружина,	2
Зелені листочки —	
То наша дитина».	
«Як ти моя мила,	
То іди до хати,	2
Свому миленькому	
Давай вечеряти».	
«Бодай твоїй мамі	
Так легко вмирати,	2
Як мені молодій	
Тополев стояти».	

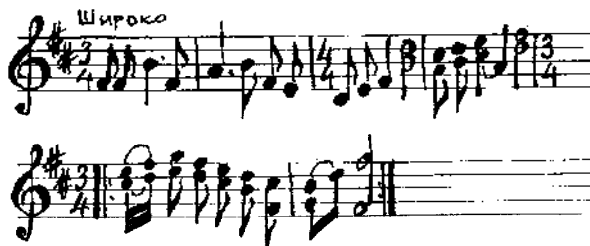
НА ГОРІ БЕРЕЗА КУДРЯВА СТОЯЛА

На горі береза кудрява стояла,	
А на тій березі зозуля кувала.	2
Ой то не зозуля, то рідненька мати.	
Вона виряджала сина у солдати.	2
«Ой іди, синочку, та й не забавляйся,	
За рочок - за другий додому вертайся».	2
Ой минає рочок та й минає другий,	
А на третій рочок приходить синочок.	2
Приходить синочок не самий з собою,	
Приходить синочок з молодов жоною.	2
Ой виходить мати із нової хати	
Та й стала синочка й невістку вітати.	2
«Ой чи рада, мати, ой чи рада мною?	
Ой чи рада, мати, моєю жоною?»	2
«Тобі, сину, рада, бо с моя дитина,	
Невістці не рада, бо чужа чужина».	2
Синочка частує горілкою-вином,	
А чужу невістку – гірким трутином.	2
Син вина не випив, вілляв під коня –	
Тою трутиною поділилися.	2
Тою трутиною поділилися –	
На зелену траву похилилися.	2
«Знала с, мати, знала, як нас чарувати –	
Тепер мусиш знати, як нас поховати».	2
Сина поховала в сінях за дверми,	
А чужу невістку – аж за ворітьми.	2
Сину посадила аж два явори,	
А чужій невістці – корчик калини.	2

Віє вітер, віє, розвівається,	
Явір до калини нахиляється.	2
Явір до калини нахиляється,	
Листок до листочка притуляється.	2
Листок до листочка притуляється,	
Щоб всі пам'ятали, як кохалися.	2

ОЙ ЗА ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

Ой за гаєм зелененьким	2
Брала вдова льон дрібненький.	2
Брала, брала, вибирала,	2
Тонкий голос подавала.	2

А там Василь траву косив,	2
Тонкий голос переносив.	2
Кинув косу на травоньку,	2
А сам пішов додомоньку.	2
А сам пішов додомоньку,	2
Склонив голов на стolonьку.	2
Вийшла мати із кімнати,	2
Стала Василя питати:	2
«Чого сидиш та й думаєш?	2
Чому не п'єш, не гуляєш?»	2
«Позволь, мати, вдову взяти,	2
Тоді буду пить-гуляти».	2
«Не позволю вдову взяти –	2
Вдова вміє чарувати.	2
Зчарувала мужа свого,	2
Та й зчарує сина мого».	2
«А я чарів не боюся,	2
Таки з вдовов оженюся».	2

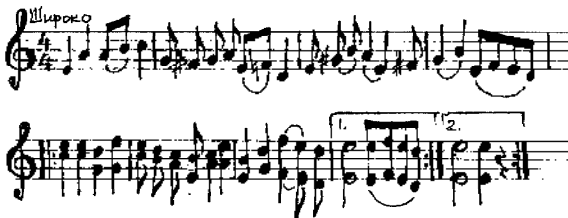
ОЙ ТАМ У ПОЛІ СТОЇТЬ ХАТИНА

Ой там у полі стоїть хатина,
А в тій хатині світло горить.
Там до схід сонця вікно відрите,
А в тім віконці мила сидить.
Сидить там мила в тяжкій задумі,
Сидить там мила собі сама.
Чорнії вії очі накрили
І на личеньку краси нема.
Тоді матуся її питає:
«Чому ж ти, доню, така сумна?
Чом не гуляєш, чом не співаєш
І на личеньку краси нема?
Збирайся, доню, іди гуляти,
Дивись дівчата на тебе ждуть.
Не бійся, доню, – другий полюбить
І про Івана треба забути».
«Ой мамо, мамо, не кажи цього
І серцю жалю не завдавай.

Краще в могилі мені лежати,
 Як за нелюбом тратить літа».
 Ой там у полі стоїть могила,
 А в тій могилі мила лежить.
 Над нею місяць так ясно сяє,
 А її милий там сторожить.
 «Іди геть, милий, не заважай ми,
 Бо я тут лежу собі сама.
 Бодай на тебе ті сльози впали
 Так, як на мене сира земля».

ОЙ У ЛУЗІ ТА ЩЕ Й ПРИ ДОЛИНІ

Ой у лузі та ще й при долині червона калина.
 Породила молода дівчина козацького сина. 2

Як в'на його породила в зеленій діброві,
Та не дала тому козакові ні щастя, ні долі. 2

Та й не дала тому козакові ні щастя, ні долі,
Тільки дала тому козакові красу й чорні брови. 2

«Було мені, моя рідна мати, цих брів не давати.
Було мені, моя рідна мати, щастя й долю дати». 2

«Розвивайся ой ти, сухий дубе,
завтра мороз буде.
Та й збирайся, молодий козаче, –
завтра похід буде.» 2

«Я морозу ой та не боюся – завтра розів'юся!»
«Я походу ой та не боюся – зараз ізберуся!» 2

ОЙ У ПОЛІ, В ПОЛІ ДУБ ДО ДУБА ЗВИВСЯ

- Ой у полі, в полі дуб до дуба звився.
Колись був синочок, поки не женився. 2
- А як оженився, взяв собі він жінку
Та й став забувати про рідну матінку. 2
- «Ой сину мій, сину, сину мій хороший,
Скажи мені, сину, хто тобі дорожчий? 2
- Чи жінка, чи теща, а чи рідна мати?
Скажи мені, сину, бо я хочу знати!» 2
- «Жінка мені мила, бо моя дружина,
Теща мені люба, бо жінку зростила. 2
- А ти, рідна мати, мусиш вибачати,
А якщо не хочеш, забирайся з хати». 2
- Ой у полі, в полі мати жито жала.
Син сказав: Дай, Боже!» – та не відказала. 2
- «Мамо моя, мамо, чом ти горда стала?
Я сказав: »Дай, Боже!» – ти не відказала». 2
- «Ой сину мій, сину, я не горда стала,
Тільки за сльозами тебе не впізнала». 2
- «Кидай, моя мати, теє жито жати,
Та й ходи до мене свій вік доживати». 2

1. ОЙ У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

Ой у полі криниченька,	
Там холодна водиченька.	2
Ой там Роман воли пасе,	
Катерина воду несе.	2
Ой став Роман жартувати –	
З відер воду виливати.	2
«Ой Романе, Романочку,	
Не лий воду на сорочку,	2
Бо не добру матір маю,	
Буде бити – добре знаю.	2
Буде бити ще й лаяти,	
Ще й Романом докоряти.	2
Роман білий – я чорнява,	
Поберемся – буде пара.	2
Буде пара ще й парочка,	
Ще й маленька Наталочка».	2

2. ОЙ У ПОЛІ КРИНИЧЕНЬКА

Ой у полі криниченька,	
Суда-руда-я!	
Ой у полі криниченька,	
Гоп, суда-руда-я!	
Там холодна водиченька,	2
Гой-я-я!	
Ой там Роман воли пасе,	
Суда-руда-я!	
Ой там Роман воли пасе,	
Гоп, суда-руда-я!	
Катерина воду несе,	2
Гой-я-я!	
Ой став Роман жартувати,	
Суда-руда-я!	
Ой став Роман жартувати,	
Гоп, суда-руда-я!	
З відер воду виливати,	2
Гой-я-я!	

Ой Романе, Романочку,	
Суда-руда-я!	
Ой Романе, Романочку,	
Гоп, суда-руда-я!	
Не лий воду на сорочку,	2
Гой-я-я!	
Бо лихую матір маю,	
Суда-руда-я!	
Бо лихую матір маю,	
Гой, суда-руда-я!	
Буде бити – добре знаю,	2
Гой-я-я!	
Буде бити щей лаяти,	
Суда-руда-я!	
Буде бити ще й лаяти,	
Гоп, суда-руда-я!	
Ще й Романом докоряти,	2
Гой-я-я!	
Роман білий – я чорнява,	
Суда-руда-я!	
Роман білий – я чорнява,	
Гоп, суда-руда-я!	
Поберемся – буде пара,	2
Гой-я-я!	
Буде пара ще й парочка,	
Суда-руда-я!	
Буде пара ще й парочка,	
Гоп, суда-руда-я!	
Ще й маленька Наталочка,	2
Гой-я-я!»	

ОЙ ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

«Ой хмелю ж мій, хмелю,
 Хмелю зелененький,
 Де ти, хмелю, зиму зимував, |
 Що й не розвивався?» | 2
 «Зимував я зиму,
 Зимував я другу,
 Зимував я в лузі на калині |
 Та й не розвивався». | 2
 «Ой сину ж мій, сину,
 Сину молоденький,
 Де ти, сину, нічку ночував, |
 Що й не роззувався?» | 2
 «Ночував я нічку,
 Ночував я другу,
 Ночував я в тої удовиці, |
 Що сватати буду!» | 2
 «Ой сину ж мій, сину,
 Сину молоденький,

Не женися з тою удовою,	
Бо щастя не буде!	2
Бо вдовине серце,	
Як осіннє сонце –	
Воно світить, світить, та не гріє,	
Все холодом віє.	2
А дівоче серце,	
Як весняне сонце –	
Воно хмарне, хмарне, хмарнесеньке,	
Та все теплесеньке!»	2

ОЙ ХОТІЛА МЕНЕ МАТИ

ЗА МУЗИКУ ЗАМІЖ ДАТИ

Ой хотіла мене мати
За музику заміж дати,

А з музики, як з маляра,
Ой нема дома господаря. | 2

У неділю піде грати,
В понеділок ляже спати,
У вівторок сяде пити, |
Ой а в середу жінку бити. | 2

У четвер він похмелився,
У п'ятницю поправився,
У суботу купить струни |
Ой та на друге село суне. | 2

У неділю знову грає,
Понеділок пропиває,
Прийде в хату – треться-мнеться, |
Ой ляже спати – відвернеться. | 2

Ой не хочу, моя мати,
Я з музики мужа мати,
Бо з музики, як з маляра, |
Ой нема дома господаря. | 2

Ви, дівчата, добре знайте,
Не йдіть заміж, погуляйте.
Не йдіть заміж за музику, |
Ой бо не буде чоловіка. | 2

ПО САДОЧКУ ХОДЖУ

По садочку ходжу, кониченька воджу,
Через рідну неньку нежонатий ходжу. 2

Через рідну неньку, через рідні сестри:
Не дають Марусю додому привести. 2

«Марусю, Марусю, жаль ми за тобою:
Не один я вечір простояв з тобою. 2

Не один я вечір, не одну неділю.
Маю я, Марусю, на тебе надію. 2

Сходить місяченько з двома зірочками.
Приходить Маруся з двома дружечками. 2

Увійшла Маруся, стала у куточку:
«Прийми мене, мати, за рідную дочку». 2

«Я дочок не маю, тебе не приймаю.
Відчепись від мене, я тебе не знаю. 2

Дам тобі, Марусю, коня вороного –
Відчепись від мене, ще й від сина мого». 2

«А я коня візьму, сяду та й поїду.
Твого сина люблю та й за нього піду. 2

А коня продам я – буду мати гроші.
Твого сина люблю, бо твій син хороший». 2

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ, СВІТИТЬ ЯСНИЙ

Світить місяць, світить ясний,
А зіроньки миготять.

Не пускає мене мати	
В сад вишневий погулять.	2
«Пусти мене, моя мати,	
Я там довго не буду.	
Заспіває соловейко –	
Я його послухаю».	2
«Не допоможе тобі, доню,	
Не допоможе ця річ.	
Відчини, доню, віконце –	
Слухай його цілу ніч».	2
А ще півні не співали,	
Дочка плакала в вікні.	
Мати зятя вибирала –	
Доня думала, що ні.	2

СОНЦЕ НИЗЬКО, ВЕЧІР БЛИЗЬКО

Сонце низько, вечір близько,
На серденьку тяжело.
Якби м знала, що він мене любить, |
Я любила би його. | 2

А в неділю на гулянні,
А в вівторок на торгу,
А в середу рано-ранесенько |
До ворожки я піду. | 2

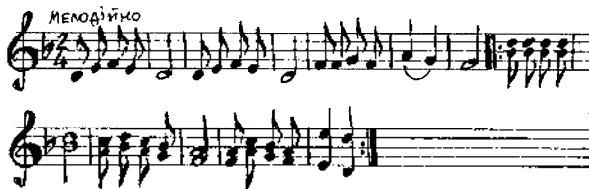
– Ворожечко молоденька,
Відгадай ми на той сон.
Кажуть люди, що я простудився |
На гулянні вечером. | 2

– Правда, правда, простудився,
Бо з другою розмовляв,
А та перша ходить, рано плаче, |
Що с і' любив і не взяв. | 2

– А я отцю поклонюся,
А матінку попрошу:
«Позволь, позволь, моя матіночко, |
Взяти бідну хорошу. | 2

Бо та бідна, хороша,
Буде мене шанувать,
А багачка, тая невірниця, |
Буде пити та гулять!» | 2

ЧОМ ТИ НЕ ПРИЙШОВ

«Чом ти не прийшов, як місяць зійшов?

Я тебе чекала!

Чи коня не мав, дороги не знав,

Мати не пускала?» | 2

«І коня я мав, і дорогу знав,

І мати пускала –

Молодша сестра, бодай не зросла,

Сідельце сховала! | 2

А старша сестра сідельце знайшла,

Коня осідлала:

«Поїдь, братчику, до дівчиноньки,

Що тебе чекала...» | 2

«Тече річенька невеличенька,

Схочу – перескочу.

Віддай же мене, моя матінко,

За кого я хочу. | 2

Віддала мене моя матінка
За діда старого,
Казала мені шанувать його, |
Так як молодого». | 2

Шанувала рік, шанувала два –
Третій не схотіла.
Перекинулась в сиву зозулю, |
У гай полетіла. | 2

Летіла селом, махала крилом
Та й сіла кувати.
Її матінка сидить край вікна |
Та й стала плакати. | 2

Її матінка сидить край вікна,
Рушник вишиває.
Наймолодший брат на порозі став, |
Зброю заряджає. | 2

«Позволь же мені, моя матінко,
Ту зозулю вбити,
Бо вона кує, жалю завдає – |
Тяжко в світі жити». | 2

«Не позволю я, не позволю я
Ту зозулю вбити,
Бо не знаєш ти, як твоїй сестрі |
За нелюбом жити». | 2

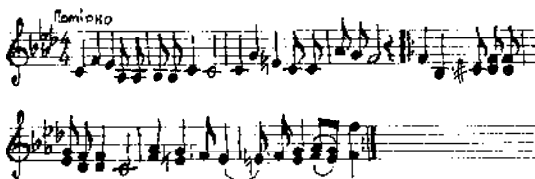
ЧОМУ, КОНЮ, ВОДУ НЕ П'ЄШ?

«Чому, коню, воду не п'єш,
Чом на воду дуєш?
Ой чого ж ти, мій синочку, |
Дома не ночуєш?» | 2
 «Ой рад би я, моя мати,
 Рад би дома спати –
 Не злюбила с невісточку |
 Та й вигнала з хати. | 2
Як я маю, моя мати,
Дома ночувати?
Прийде нічка темнесенька – |
Ні з ким розмовляти». | 2
 «Ой візьми ти, мій синочку,
 Коня вороного,
 Заведи й'го до стаєньки – |
 Говори до нього». | 2
«Бодай тобі, моя мати,
Так легко вмирати,

Та як мені молодому	
З конем розмовляти».	2

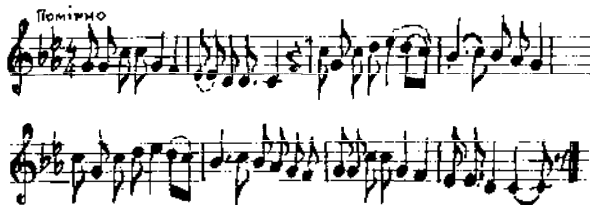
ЯК ВИЙШОВ МІСЯЦЬ ІЗ-ЗА ХМАРИ

Як вийшов місяць із-за хмари,	
То всю долину освітив.	
Як освітив він всю долину,	
То знов за хмари заходив.	2
А в тій долині є хатина,	
В хатині каганець горить.	
Там мати доню вговоряє –	
Доня заплакана сидить.	2
«Не плач ти, доню дорога,	
Ти в мене галочка одна.	
Не жди милого із походу –	
Його на світі вже нема.	2

Багато хлопців повернулось,	
Багато хлопців вже нема,	
Багато дівчат вийшло заміж,	
Лиш ти лишилася сама».	2
Не чути тихої розмови,	
Лиш чути тихий плач дочки.	
На другий день вже за нелюба	
Дочка готує рушники.	2
Готує, слізеньки втирає,	
Згадала клятву, що клялась	
Любити милого до смерті,	
Та клятва ця не сповнилась.	2
Іде дівчина понад річку	
Рішати доленьку свою,	
На другім боці кінь вороний	
Заржав в зеленому гаю.	2
І кинулась вона у річку,	
І дрібні хвилі роздались,	
Козак їй кинувся на поміч,	
І руки їх переплелись.	2
Обнялись міцно й потонули	
У синій-синій глибині.	
По річці плавають два трупи,	
А мати плаче по доні.	2
Ой світить місяць, світить ясний,	
Він всю долину освітив.	
По річці плила мертва пара,	
А кінь по берегу ходив.	2

ЯК МИ ПРИЙШЛА КАРТА

Як ми прийшла карта нароковать,
Став я свого неня просить та благать:
«Ой неню мій, неню, вчини мені волю – |
Йди за мене служить на ту войну!» | 2

Стали музиканти чардаш грати,
Стали ми ся сльози з очей лляти:
Ніхто не заплаче, ні отець, ні мати, |
А тільки заплаче три дівчати. | 2

А одна заплаче, бо я її брат,
А друга заплаче, бо я її сват,
А третя заплаче, бо плакати мусить, |
Бо вона від мене дитя носить. | 2

БОДАЙ СЯ КОГУТ ЗНУДИВ

Бодай ся когут знудив,	
Що мене рано збудив:	
Малая нічка, мала,	
Я ще-м ся не виспала!	2
Причини, Боже, ночі	
На мої карі очі,	
Причини ще й другу	
На мене, молодую.	2
Послала мене мати	
Зелене жито жати,	
А я жита не жала,	
В борозенці лежала.	2
Послала мене мати	
З хлопцями погуляти:	
«Погуляй собі, доню,	
Я ж тобі не бороню!»	2
А я собі гуляю,	
Як рибка по Дунаю,	
Як рибка з окунцями,	
Я, молода, з хлопцями!	2

Гуляла би до ночі,	
Та спати ся не хоче,	
Гуляла би до рана,	
Ой дана ж моя, дана!	2

ВЕСЕЛА НОТА

Перша нота – нота «До» –	
Ми тверезі від і до,	2
1. Тра-ля-ля-ля!	
2. Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля	
Друга нота – нота «Ре» –	
Нас горілка не бере,	2
1. Тра-ля-ля-ля!	
2. Тра-ля-ля-...	

Третя нота – нота «Мі» –		
Ми співаємо пісні,		2
1.Тра-ля-ля-ля!		
2. Тра-ля-ля-...		
Четверта нота – нота «Фа» –		
Ми танцюєм гопака,		2
1.Тра-ля-ля-ля!		
2. Тра-ля-ля-...		
П'ята нота – нота «Соль» –		
Ми наїлися фасоль.		2
1.Тра-ля-ля-ля!		
2. Тра-ля-ля-...		
Шоста нота – нота «Ля» –		
Ми співаєм: «Тру-ля-ля!»		2
1.Тра-ля-ля-ля!		
2. Тра-ля-ля-...		
Сьома нота – нота «Сі» –		
Викликаємо «таксі»		2
1.Тра-ля-ля-ля!		
2. Тра-ля-ля-...		
Восьма нота – нота «До» –		
Ми готові від і до,		2
1.Тра-ля-ля-ля!		
2. Тра-ля-ля-...		

ГОРІВОЧКО З КОКОЛЮ

Горівочко з коколю,	
Як я тебе файно п'ю,	2
Трай-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Я за тебе – мідяки,	
А ти мене – в будяки,	2
Трай-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Я за тебе – срібло-злото,	
А ти мене – у болото,	2
Трай-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Де найбільша калабані,	
Я там лежу, як та пані,	2
Трай-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Ідуть люди питаються,	
Що за пані валяється,	2
Трай-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
А я пані з Станіслава –	
Скупалася та й устала,	2
Трай-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	

ДОЩИК, ДОЩИК

Дощик, дощик капає дрібненько.

Я ж думала, я ж гадала – запорожець, ненько! 2

Коли б знала, коли б знала, звідки виглядати,

То найняла б, застала музиченьки грати! 2

Аж він їде, аж він їде, стукає дрібненько,

То ж то милий, то ж то любий,

дивітеся, ненько! 2

Дощик, дощик, аж із стріхи капотить...

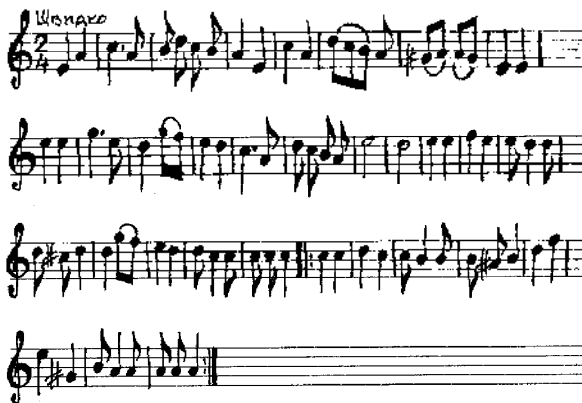
Розсердився мій миленький,

аж ногами тупотить! 2

Розсердився, розгнівався мій милий на мене,

А як гляне – серце в'яне і в нього, і в мене! 2

ЗАСПІВАЙМО ПІСНЮ ВЕСЕЛЕНЬКУ

Заспіваймо пісню веселеньку
Про сусідку молоденьку.
Про сусідку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой сусідко, сусідко, сусідко,
Позич мені решітку, решітку:
Най си муки підтрясу, підтрясу, |
Завтра вранці принесу, принесу. | 2

Заспіваймо пісню веселеньку
Про венгерку молоденьку.
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко,
Най си вуса підкручу, підкручу, |
Завтра вранці доручу, доручу. | 2

Заспіваймо пісню веселеньку
Про жіночку молоденьку.
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Маю жінку молоду, молоду,
Не пущу її по воду, по воду:
Могла би ся втопити, втопити, |
Мусів би ся женити, женити. | 2

Заспіваймо пісню веселеньку
Про мандрівця молодого.
Про мандрівця заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!

Ой дівчино, не вір ми, не вір ми,
Бо я хлопець мандрівний, мандрівний:
Я мандрую тут і там, тут і там, |
Подобаюсь дівчатам, дівчатам. | 2

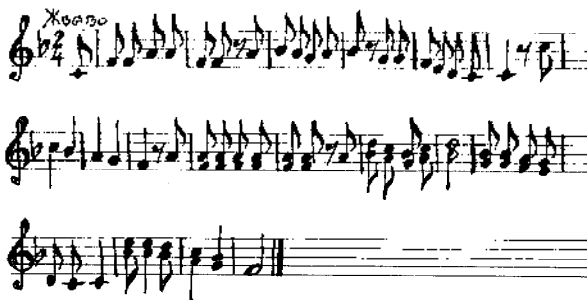
ІВАНКУ, ІВАНКУ, З ТОГО БОКУ ЯРКУ

Іванку, Іванку,
 З того боку ярку, 2
 Пішла би м до тебе, 2
 Взяла вода лавку.
 Лавочка тоненька,
 Вода холодненька, а я молоденька –
 Могла б ся втопити, 2
 Жаль душу губити.
 Іванку, вечерком
 Прийди до мя тайком, 2
 Дам я тобі знати, 2
 Де батько і мати.
 На плоті солома –
 Не йди, старі дома, 2
 А як буде сіно, 2
 То приходи сміло.

Іванку, Іванку,	
Мамка тя родила	2
На мою голову,	2
Щоби м тя любила.	

ІЗ СИРОМ ПИРОГИ

Служив козак при війську,
мав років двадцять три,
 Любив козак дівчину і з сиром пироги.

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?
 Любив козак дівчину і з сиром пироги!

Чи з сиром, чи з сметанов, чи з білої муки,
Гарячі чи студені – аби лиш пироги.

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

Гарячі чи студені – аби лиш пироги.

Козак мав довгі ноги – скакав через плоти
І здивав дівчиноньку, що несла пироги.

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

І здивав дівчиноньку, що несла пироги.

«Дівча моє хороше, чи знаєш мої сни,
Що я тебе кохаю і з сиром пироги!»

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

«Що я тебе кохаю і з сиром пироги!»

Дівчина, як почула козацькі мрії й сни,
Відразу запросила на свіжі пироги.

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

Відразу запросила на свіжі пироги.

А десь там із-за лісу взялися вороги,
Забрали дівчиноньку і з сиром пироги!

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

Забрали дівчиноньку із сиром пироги!

Козак гірко заплакав: «Ви, клятї вороги,
Беріть собі дівчину, віддайте пироги!»

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

«Беріть собі дівчину, віддайте пироги!»

А то були мисливці – ніякі вороги,

Віддали дівчиноньку і з сиром пироги.

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

Віддали дівчиноньку і з сиром пироги.

І так вони діждались щасливої пори:

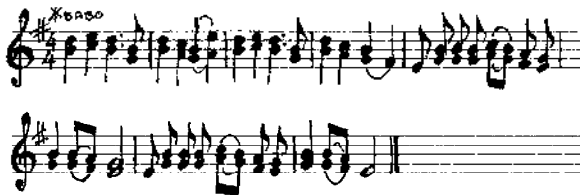
Дівча його цілує, а він їсть пироги.

Приспів:

Гей! Чули, чули, чули, чи чули, чули ви?

Дівча його цілує, а він їсть пироги.

ІШОВ КОЗАК ПОТАЙКОМ

Ішов козак потайком	2
До дівчини, серденько, вечерком.	2
«Ой дівчино, відчини,	2
Своє-моє серденько, звесели!»	2
«Ой не буду відчинять,	2
Бо ти будеш, серденько, жартувать».	2
«Ой не буду, не буду,	2
Пожартую трішечки та й піду».	2
Жартували до зорі,	2
Поки стало виднесенько надворі.	2
«Ой козаче, утікай	2
Та й про мене славоньки не пускай!»	2
«Ой дівчино, шумить гай,	2
Кого любиш, серденько, забувай».	2
«Нехай шумить, ще й гуде,	2
Кого люблю змалечку, мій буде».	2

КИНУ КУЖІЛЬ НА ПОЛИЦЮ

Кину кужіль на полицю,	
Сама піду на вулицю.	2
Нехай миші кужіль трублять,	
Коли мене хлопці люблять.	2

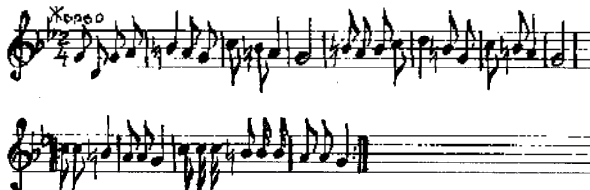
Полюбила панича	
Петра Павловича	2
Та й не знаю, що робити –	
Чи любити, чи лишити?	2

Покидати жаль-жаль,	
Бо карії очі,	2
А любити не буду,	
Бо ми ся не хоче.	2

Я нікого не любила,	
Тільки Петра та Данила,	2
Грицька, Стецька та Степана,	
Вийшла заміж за Івана.	2

Полюбила гультяя.	
Така доля моя!	2
Я думала кучерявий–	
В нього чуба нема!	2

МАВ Я РАЗ ДІВЧИНОНЬКУ

Мав я раз дівчиноньку чепурненьку,
Любу щебетушечку рум'яненьку.

Приспів: Гей, гей, га, у-ха-ха, |
Дівчино-рибчино молода! |2

Посилав я старостів у неділю,
Думав – погуляємо на весіллі.

Приспів.

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.

Приспів.

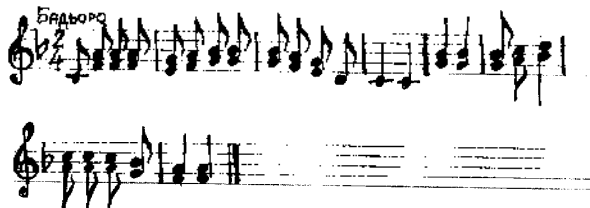
Всьому супротивився батько рідний,
Бо вона багата, а я бідний.

Приспів.

Думав я втопитися з тої злості.
Та вода холодная – ломить кості.

Приспів.

МАЛА МАТИ ОДНУ ДОНЮ

Мала мати одну доню,
Катеринов звала,
Гей-га, ух-ха-ха!
Катеринов звала.

Вона її щонеділі
На танчик пускала,
Гей-га, ух-ха-ха!
На танчик пускала.

«Іди, іди, Катерино,
Трошки погуляти,
Гей-га, ух-ха-ха!
Трошки погуляти.

Лиш дивися, Катерино,
Зрадити не дайся,
Гей-га, ух-ха-ха!
Зрадити не дайся!»

Ой гуляла Катерина
Рік і половину,
Гей-га, ух-ха-ха!
Рік і половину.
 Нагуляла Катерина
 Маленьку дитину,
 Гей-га, ух-ха-ха!
 Маленьку дитину.
Питається її мати:
«Чом ти така груба?
Гей-га, ух-ха-ха!
Чом ти така груба?»
 «А я ішла попри річку –
 Вода була шумна,
 Гей-га, ух-ха-ха!
 Вода була шумна.
Я її ся та й напила,
А в'на мене вдула.
Гей-га, ух-ха-ха!
А в'на мене вдула».
 Сидить братчик коло стола
 Та й кучері чеше,
 Гей-га, ух-ха-ха!
 Та й кучері чеше.
«Не вір, мати, Катерині,
Катерина бреше!
Гей-га, ух-ха-ха!
Катерина бреше!

Я сам видів, я сам видів
В глибокій долині,
Гей-га, ух-ха-ха!
В глибокій долині,
Як дарував пан капітан
Гроші Катерині,
Гей-га, ух-ха-ха!
Гроші Катерині.

Як дарував, як дарував
Фартушок біленький,
Гей-га, ух-ха-ха!
Фартушок біленький.

А в'на тоді і сказала:
«Світку мій гіренький!
Гей-га, ух-ха-ха!
Світку мій гіренький!»
Та й як пішла Катерина
У гай по калину,
Гей-га, ух-ха-ха!
У гай по калину?

Та й приносить у фартусі
Маленьку дитину,
Гей-га, ух-ха-ха!
Маленьку дитину.

«Ой дякую тобі, мамко,
За таку науку,
Гей-га, ух-ха-ха!
За таку науку.

Колисала с колись мене,
 Колиши й онуку,
 Гей-га, ух-ха-ха!
 Колиши й онуку!»

НА ПОТОЧКУ ПРАЛА

На поточку прала,
 На вербочку клала,
 Поможі ми, пане Боже,
 Що м собі думала. 2
 Я собі думала
 Хлопця молодого,
 А мене віддали
 За діда старого. 2

Як мя віддавали,
 То наказували:
 «Абись, моя доню,
 Діда шанувала». 2
 Я діда шаную,
 Шанувати мушу,
 Поможи ми, пане Боже,
 Візьми з діда душу. 2
 Візьми з діда душу
 Та й повись на грушу,
 Аби старим знати,
 Як молоду брати. 2

ОЙ МАРІЧКО, ЧЕЧЕРІ

«Ой Марічко, чечері, чечері, чечері,
 Розчеши ми кучері, кучері, кучері». 2
 «Я би тобі чесала, чесала, чесала,
 Якби мати не знала, не зала, не знала. 2

Мати буде дивитись, дивитись, дивитись,
 А я буду ганьбитись, ганьбитись, ганьбитись». 2
 «Ой Марічко, люблю тя, люблю тя,
 люблю тя,
 Заріж мені когутя, когутя, когутя! 2
 Когут рано запіє, запіє, запіє –
 Вставай рано, Маріє, Маріє, Маріє!» 2
 А Марія не чує, не чує, не чує,
 Бо Марія з парубками в stodoli nocує. 2
 «Ой Іванку, пропав би с, пропав би с, пропав би с!
 Чи на цукор не дав би с, не дав би с,
 не дав би с?» 2
 «Волів би я пропити, пропити, пропити,
 Аніж цукор купити, купити, купити!» 2

ОЙ МЕЛЬНИКУ, МЕЛЬНИЧЕНЬКУ

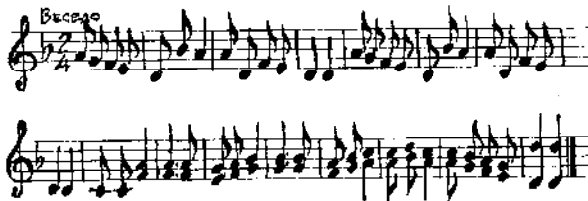
Ой мельнику, мельниченьку, 2
 Змели мені пшениченьку.
 Гуляю я! Гей, гуляю я!
 Як молола – не віяла, 2
 Розчинила – не сіяла.
 Гуляю я! Гей, гуляю я!
 Розчинила та й на лаву, 2
 Сама пішла на забаву.
 Гуляю я! Гей, гуляю я!
 А як прийшла із забави, 2
 А розчина – попід лави.
 Гулю я! Гей, гуляю я!
 А розчина – попід лави, 2
 А я мужа кулаками.
 Гулю я! Гей, гуляю я!

ОЙ НА ГОРІ БІЛИЙ КАМІНЬ

Ой на горі білий камінь. Ку-ку-ку!	
Ой на горі білий камінь,	
Верховинка сидить на нім,	2
Ку-ку-рі-ку, ку-ку-ку!	
Прийшов ід ній верховинець: Ку-ку-ку!	
Прийшов ід ній верховинець:	
«Верховинко, дай ми вінець!»	2
Ку-ку-рі-ку! Ку-ку-ку!	
«Я би тобі вінець дала. Ку-ку-ку!	
Я би тобі вінець дала,	
Би м ся зради не бояла!»	2
Ку-ку-рі-ку! Ку-ку-ку!	
«Ой не бійся зради тої. Ку-ку-ку!	
Ой не бійся зради тої,	
Слухай, дівча, слова мої,	2
Ку-ку-рі-ку! Ку-ку-ку!	
Йди до лісу зеленого. Ку-ку-ку!	
Йди до лісу зеленого,	
Стрінеш хлопця молодого,	2
Ку-ку-рі-ку! Ку-ку-ку!	
Поцілуй го в біле личко. Ку-ку-ку!	
Поцілуй го в біле личко,	
Верховинко-чарівничко,	2
Ку-ку-рі-ку! Ку-ку-ку! »	
Цілу нічку цілувала. Ку-ку-ку!	
Цілу нічку цілувала.	
Аж зозуля закувала,	2
Ку-ку-рі-ку! Ку-ку-ку!	

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

«Ой на горі два дубки, ой ти, мій миленький!
Ой на горі два дубки, голубе сизенький!»
«То зрубай, мила, 2
То зрубай, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

«Я сокири не маю, ой ти, мій миленький,
Я сокири не маю, голубе сизенький!»
«То купи, мила, 2
То купи, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

«А я грошей не маю, ой ти, мій миленький!
А я грошей не маю, голубе сизенький!»
«Зароби, мила, 2
Зароби, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

«Я робити не вмію, ой ти, мій миленький!
Я робити не вмію, голубе сизенький!»

«То вмирай, мила, 2
То вмирай, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

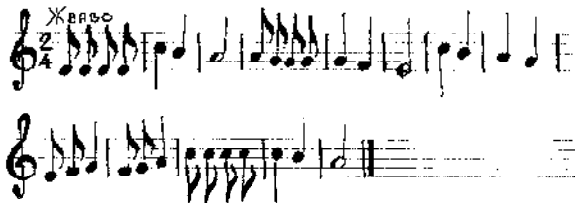
«Де ти мене поховаєш, ой ти, мій миленький?
Де ти мене поховаєш, голубе сизенький?»
«У рові, мила, 2
У рові, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

«Чим ти мене накриєш, ой ти, мій миленький?
Чим ти мене накриєш, голубе сизенький?»
«Лопухом, мила, 2
Лопухом, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

«Як ти будеш плакати, ой ти, мій миленький?
Як ти будеш плакати, голубе сизенький?»
«Ой-йо-йой, мила, 2
Ой-йо-йой, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

«З ким ти будеш доживати, ой ти, мій миленький?
З ким ти будеш доживати, голубе сизенький?»
«Із кумов, мила, 2
Із кумов, ух-ха-ха, мила, чорнобрива!»

ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБКИ

Ой на горі два дубки, 3
Два дубки схилилися докупки.

Вітер дубом хитає, 3
Хитає. Козак дівку питає:

«Ой дівчино, чия ти? 3
Чия ти? Чи підеш ти гуляти?»

«Не питайся, чия я, 3
Чия я ? Вийдеш ти, та й вийду я!»

«А я в батька один син, 3
Один син – погуляти, хоч би з ким!»

«А я дочка мамчина, 3
Мамчина – цілуватись навчена!»

ОЙ НА ГОРІ ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Ой на горі женці жнуть,	3
А в долині баби днуть.	
Одна баба, як надерла,	3
Та й додому все поперла.	
Ішла баба дорогою –	3
Здибається з головою.	
«Ой ти, бабо, звідки йдеш,	3
Що у торбі ти несеш?»	
Ой не скажу, звідки йду,	3
Що у торбі я несу.	
Взяли бабу до контори,	3
А торбину до комори.	
Голова каже: «Судити!»	3
Бригадир каже: «Пустити!»	
А як мемо всіх судити,	3
Хто в колгоспі ме робити?»	
І так далі, і так далі...	3
Сидить баба в криміналі.	

ОЙ НА ГОРІ ЦИГАНИ СТОЯЛИ

Ой на горі цигани стояли. 2

Приспів:

Стояла-думала циганочка молода, 2

Циганочка молода.

Один циган не п'є, не гуляє. 2

Приспів.

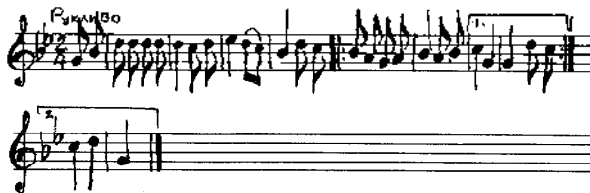
На циганку скося поглядає.	2
Приспів.	
«Ти, циганко, будь моя коханка».	2
Приспів.	
Ой поїхав циган за границю.	2
Приспів.	
Купив циган циганці спідницю.	2
Приспів.	
«Дай, циганко, ключі золотії.	2
Приспів.	
Най закрию коні воронії».	2
Приспів.	

ОЙ ПІД ВИШНЕЮ, ПІД ЧЕРЕШНЕЮ

- Ой під вишнею, під черешнею
Стояв старий з молодістю, як із ягодою. 2
- І просилася, і молилася:
«Пусти мене, старий діду, на вулицю погулять!» 2
- «А я сам не піду і тебе не пущу,
Бо ти мене, старенького, та й покинеш на біду. 2
- Куплю тобі хатку, та ще сіножатку,
І ставок, і млинок, і вишневенький садок. 2
- «Не хочу я хатки, ані сіножатки,
Ні ставка, ні млинка, ні вишневого садка! 2
- Ой ти, старий дідуган, ти зігнувся, як дуга,
А я, молоденька, гуляти раденька! 2
- Ой ізгиньте, пропадіте, всі старії кості,
Не сушіте, не крушіте мої молодості! 2
- Ти в запічку «ка-хи, ка-хи»,
я з молодим «хі-хи, хі-хи»,
Ой ти все спиш, а я плачу,
тільки літа марно трачу!» 2

ОЙ ПІДУ Я ДО МЛИНА

Ой піду я до млина, до дірявого,	
Чи не стріну Василя кучерявого.	2
Ой піду я до млина, до дрантивного,	
Чи не стріну Василя чорнобривого.	2
Борозенкою йшла, заросилася.	
Вже я з своїм Василем посварилася.	2
За пусте, за пусте, за пустесеньке	
Та й за тее яблучко червонесеньке.	2
Та й за яблучко, та й за грушечку.	
Перепроси ти мене, моя душечко!	2
Та й за грушечку, та й за сливочку.	
Перепроси ти мене, мій Василечку!	2
Та й за сливочку, та й за зернятко.	
Поцілуй же ти мене, моє серденько!	2

ОЙ ПРОДАЛА ДІВЧИНА КУРКУ

Ой продала дівчина курку
Та купила козакові люльку.
Люльку за курку купила:
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина гребінь
Та купила козакові кремень.
Кремень за гребінь купила:
Вона його вірно любила.

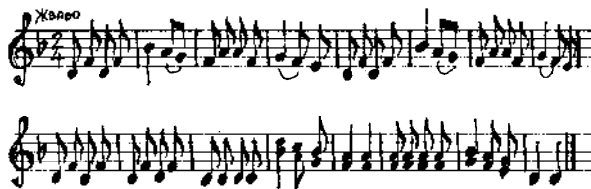
Ой продала дівчина юпку *
Та купила козакові губку.
Губку за юпку купила:
Вона його вірно любила.

Ой продала дівчина сало
Та купила козаку кресало.
Кресало за сало купила:
Вона його вірно любила.

*Верхній жіночий одяг

Ой продала дівчина душу
Та купила тютюну папушу.
Тютюну за душу купила:
Вона його вірно любила.

ОЙ СЛУЖИВ Я В ПАНА

Ой служив я в пана та й на перше літо,
Заслужив я в пана курочку за літо.

Приспів: А та кура-чубатура

По садочку ходить

Та й ходить,

Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана та й на друге літо,
Заслужив я в пана качечку за літо.

Приспів: А то качі дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.
Ой служив я в пана та й на третє літо,
Заслужив я в пана гусочку за літо.

Приспів: А то гусі сю-сі, сю-сі,
А то качі дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.
Ой служив я в пана й на четверте літо,
Заслужив я в пана індика за літо.

Приспів: А той індик пиндик-пиндик,
А то гусі сю-сі, сю-сі,
А то качі дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.
Ой служив я в пана та й на п'яте літо,
Заслужив я в пана телятко за літо.

Приспів: А то теля хвостом меле,
А той індик пиндик-пиндик,
А то гусі сю-сі, сю-сі,
А то качі дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

Ой служив я в пана та й на шосте літо,
Заслужив я в пана дівчину за літо.

Приспів: А то дівча сказилося,
Впало з печі, розбилося,
А то теля хвостом меле,
А той індик пиндик, пиндик,
А то гусі сю-сі, сю-сі,
А то качі дрібно скаче,
А та кура-чубатура
По садочку ходить та й ходить,
Куряточок водить та й водить.

ОЙ ТАМ, НА ТОКУ, НА БАЗАРІ

Ой там, на току, на базарі,
Жінки чоловіків продавали.

Як прийдеться до ладу, |
Та я свого поведу та й продам. | 2

Із лик мотузок ізсукала,
Взяла свого мужа, налігала
Та й повела на базар, |
До терлиці прив'язала. | 2

Наїхало покупальниць,
Наїхало торгувальниць,
Стали думать і гадать, |
Що за цього мужа дать. | 2

«А за цього мужа треба дати,
А за цього мужа треба взяти:
Пару коней вороних |
Ще й сто рублів золотих». | 2

А я стала, подумала:
З кіньми треба возиться,
З грішми треба носитися,
А мій милий чорнобривий |
До роботи не лінивий, | 2
Він для мене знадобиться. |

Він посіє ще й пожне,
Не для кого – для мене.
Ти, мій милий, серденько, |
Пожалію я тебе. | 2

ОЙ УСТАНУ РАНЕСЕНЬКО

Ой устану ранесенько,	
Вмию личко білесеньке.	
Ще й сонечко не зійшло,	
В мене личко розцвіло.	2
Ой піду я в ліс по сіно,	
В мене личко зрум'яніло.	
Ой чи брала, чи не брала –	
Василечка повстрічала.	2
– Василечку, серце моє,	
Нав'яз сїна в'язок двоє.	
Він у в'язки пов'язує	
Та й на мене підморгує.	2
– Ти, дівчино чепурненька,	
Сама станом гарнесенька,	
Ось у в'язки пов'язу я –	
Обніму і поцілую.	2

– Не дам личко цілувати,
 Віднеси сіно до хати,
 Якщо любиш, не жартуєш – |
 Біля хати поцілуєш. | 2
 До роботи він береться,
 Несе сіно – спина гнеться,
 Сіно несе, допомагає – |
 Нехай сватів засилає. | 2

ОЙ ХОДИЛА ДІВЧИНА БЕРЕЖКОМ

Ой ходила дівчина бережком, 2
 Заганяла селезня батіжком: 2
 «Іди, іди, селезню, додому, 2
 Продам тебе дідові старому». 2

За три копи селезня продала,	2
А за копу дударика найняла:	2
«Заграй мені, дударіку, на дуду,	2
Нехай же я своє горе забуду!	2
Коли б тобі горенько да печаль,	2
То ти б вийшов на вулицю та й кричав!	2
А то ж тобі горенька немає,	2
А хто ж тобі ці кучері звиває?»	2
«Була в мене дівчина Уляна,	2
Вона ж мені ці кучері звивала.	2
Була в мене дівчина Оріся,	2
Тоді в мене ці кучері вилися.	2
Була в мене дівчина Варвара,	2
Вона ж мені ці кучері порвала.	2
Була в мене дівчина-паскуда,	2
Вона ж мені ці кучері поскубла».	2

ОЙ ЩО Ж ТО ЗА ШУМ УЧИНИВСЯ

Ой що ж то за шум учинився, гей!	
Що комарик та й на мусі оженився!	2
Та взяв собі жінку невеличку, гей!	
Що не вміє шити-прясти чоловічку.	2
Шити-прясти ні варити, гей!	
Що не вміє комарику догодити.	2
Полетів же комар в чисте поле, гей!	
В чисте поле, в зелену діброву.	2
Ой сів же комар на дубочку, гей!	
Звісив свої ніженьки на листочку.	2
Де взялася шура-бура, гей!	
Вона ж того комарика з дуба здула.	2
Ой упав же комар з високості, гей!	
Поломив-потрошив ребра й кості.	2
Прилетіла муха жалкувати, гей!	
«Ой де ж тебе, комарику, поховати?»	2
«Поховай ти мене в чистім полі, гей,	
Та й висип мені високу могилу.	2
Туди будуть хлопці ізбиратись, гей!	
З комарової могили чудуватись!	2
Ой що ж то лежить за покойник, гей!	
Ой чи цар, чи гетьман, чи полковник?	2
І не цар, не гетьман, не полковник, гей!	
А то ж мухи-цокотухи полюбовник!»	2

ПОРІЗАЛА ПАЛЬЧИК

Порізала пальчик, ой болить!
 Зелений листочок не гоїть,
 Зелений листочок не гоїть, не гоїть — |
 Поцілуй ня, милий, загоїть. | 2
 Прийшов до ня милий в суботу,
 Як я мала пильну роботу,
 Як я мала хату білити, білити, |
 А він пішов іншу любити. | 2
 Ой що ж то за хлопець, як зветься,
 Що до мене він так сміється?
 Я б його любила душею, душею, |
 Якби він ня назвав своєю. | 2
 Ой що ж то за хлопець, як ружа?
 Я б його хотіла за мужа.
 Я б йому робити не дала, не дала, |
 Тільки б для красоньки тримала. | 2

ПРИЙДІТЬ ХЛОПЦІ

Прийдіть хлопці,
Прийдіть, хлопці, до мене.
Широкая, широкая у мене,
Широкая доріжечка |
Попри хату у мене. | 2

Прийдіть хлопці,
Прийдіть, хлопці, до мене.
Глибокая, глибокая у мене,
Глибокая криниченька |
На подвір'ї у мене. | 2

Прийдіть хлопці,
Прийдіть, хлопці, до мене.
Кучерява, кучерява у мене,
Кучерява черешенька |
У садочку у мене. | 2

Прийдіть хлопці,
Прийдіть, хлопці, до мене.
Розложиста, розложиста у мене,

Розложиста капустина	
На городі у мене.	2
Не давала, не давала –	
Тепер дам.	
Не давала, не давала –	
Тепер дам,	
Не давала цілувати	
Біле личко – тепер дам!	2

РАЗ ПОЇХАВ МОЛДОВАН

Раз поїхав молдован	
В чисте поле по бур'ян,	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Бур'яну він не привіз –	
Поламався в нього віз,	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	

Ані коліс, ані спиць –	
Повна фіра молодиць,	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Молодиці цілував –	
По три рублі дарував,	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
А піп жінку сповідає –	
То цілує, то вбнімає.	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Чоловік, як це уздрів,	
Та й до хати залетів.	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Попа – раз, а жінку – два:	
«Оце – то вам сповіда!	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Лягай, жінко, в подушки,	
А я піду по ліки».	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Ой пішов він у лісок	
Та й нарубав паличок.	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
Та й нарубав паличок	
До жіночих литочок.	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
«А хто тебе так навчив,	
Щоб ти жінку так лічив?»	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	
«Навчив мене старший брат,	
Бо він свою лічив так».	2
Тра-ля-ля-ля-ля-ля-ля-ля!	

* * *

Я мамині пісні перейняла
Іще малою, як була в колысці,
Несу з собою їх усе життя,
Кохаюся в їх мудрості пречистій.

Пісень багато люди склали,
Та українські — найрідніші.
Ще ті, що бабусям співали,
Вони для мене наймиліші...

Я тих пісень дітей навчила,
Крізь них душа народу ллється
І проникає в нас стосило —
Углиб, аж до самого серця.

Марія Боєчко

СКРИПКА БИ НЕ ГРАЛА

Скрипка би не грала, як би не той смичок.
Чоловік би жінку не бив, як би не язичок. 2

Чоловік би жінку не бив, здоров'я не тратив,
Як би він сі обрахував, кільки на ню тратив. 2

Платив попам, платив дікам, жидам на горівку,
Як би він це обрахував, то не бив би жінку. 2

Чоловік би жінку не бив ніколи, ніколи,
Як би вона говорила до нього поволи. 2

Чоловік би жінку не бив даремно, даремно,
Як би вона говорила до нього приємно. 2

Чоловік би жінку не бив повіки, повіки,
Як би вона не любила чужих чоловіків. 2

СТОЯЛА ПІД ГРУШКОВ

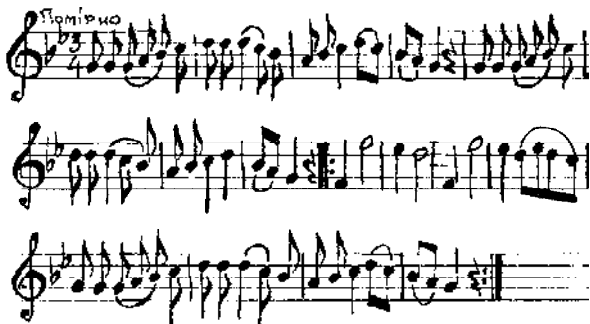
Стояла під грушків, у-гу.	
Полола петрушку, ну-да,	
Визирала хлопця, ум-трія-рія-ра,	
В чорнім капелюшку, у-ха-ха!	2
Ой то мій миленький, у-гу,	
Високий, тоненький, ну-да,	
Високий, тоненький, ум-трія-рія-ра,	
Ой то мій миленький, у-ха-ха!	2
Він гарно співає, у-гу,	
Бровами моргає, ну-да,	
До серця пригорне, ум-трія-рія-ра,	
Бо він мня кохає, у-ха-ха!	2
Ой медочок пив би, у-гу,	
Люлечку курив би, ну-да,	
Дівчину-моргульку, ум-трія-рія-ра,	
До серця тулив би, у-ха-ха!	2
Вже сонце низенько, у-гу,	
Вже вечір близенько, ну-да,	
Вже сонце низенько, ум-трія-рія-ра,	
Прийди, мій миленький, у-ха-ха!	2

ТА ОРАВ МУЖИК КРАЙ ДОРОГИ

Та орав мужик край дороги.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! Край дороги!	
Та воли в нього круторогі.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! Круторогі!	
А погоничі чорноброві.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! Чорноброві!	
Та поклав торбу при дорозі.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! При дорозі!	
Та ішли дівки хустки прати.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! Хустки прати!	
Та вони в нього торбу вкрали.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! Торбу вкрали!	
Не порожню, а з пирогами.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! З пирогами!	
Та не з простими пирогами.	2
Гей, цоб! Цабе, рябий, тпру! Пирогами!	
Та начинені горобцями.	2

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Тече річка невеличка з вишневого саду...
Кличе козак дівчиноньку собі на пораду.
Гей-гей, гей-гей, зелений гай! |
Кличе козак дівчиноньку собі на пораду. | 2

«Порадь мене, дівчинонько, як рідная мати,
Ой чи мені женитися, чи на тебе ждати.
Гей-гей, гей, гей, зелений гай! |
Ой чи мені женитися, чи на тебе ждати?» | 2

«А я тобі, козаченьку, раджу і не раджу:
Я з тобою вечір стою, на другого гляджу.
Гей-гей, гей-гей, зелений гай! |
Я з тобою вечір стою, на другого гляджу». | 2

«Бодай тебе, дівчинонько, з твоєю правдою:
 Я до тебе з щирим серцем, а ти з неправдою!
 Гей-гей, гей-гей, зелений гай! |
 Я до тебе з щирим серцем, а ти з неправдою! | 2

Бодай тебе, дівчинонько, сім раз дідько тріпав.
 Яка була темна ніч, я до тебе сліпав.
 Гей-гей, гей-гей, зелений гай! |
 Яка була темна нічка, я до тебе сліпав». | 2

ТИ Ж МЕНЕ ПІДМАНУЛА

Ти сказала: «Прийди, прийди,» –
Не сказала, куди, куди.

Я прийшов – тебе нема,
Підманула, підвела!

Приспів: Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене молодого
З ума-розуму звела!

Ти сказала: «Під комору,» –
Не сказала під котору,

Я прийшов –...

Ти сказала: «В понеділок
Підем разом по барвінок».

Я прийшов –...

Ти сказала: »У вівторок
Поцілую разів сорок!»

Я прийшов –...

Ти сказала: У середу
Підем разом по череду».

Я прийшов –...

Ти сказала: «У четвер
Поцілую аж тепер».

Я прийшов –...

Ти сказала: « У п'ятницю
Підем разом по водицю».

Я прийшов –...

Ти сказала: «У суботу
Підем разом на роботу».

Я прийшов –...

Ти сказала: »У неділю
Підем разом на весілля».
Я прийшов —...
Ти сказала: «Я помру».
Я зробив тобі труну,
Я прийшов, а ти жива —
Підманула, підвела!
Приспів.

ТУМБАЛА, ТУМБАЛА

За грузина я не піду,
Бо грузина я не люблю,

Бо у грузина ніс, як корзина,
Як поцілує – терпнуть коліна.

Приспів: Тумбала, тумбала,
тумбалалайка. 2

Тумбалалайка всі струни має,
Кого я люблю, ніхто не знає.

За китайця я не піду,
Бо китайця я не люблю,
Бо у китайця очка вузьенькі,
А я люблю лиш очка більшенькі.

Приспів.

За шофера я не піду,
Бо шофера я не люблю,
Бо у шофера кругла баранка,
Куди поїде, всюди коханка.

Приспів.

За москаля я не піду,
Бо москаля я не люблю,
Бо в москаля є тільки куфайка,
Кірзові чоботи і балалайка.

Приспів.

За українця я піду,
Бо українця я люблю,
Бо в українця кучері в'ються,
За українця дівчата б'ються.

Приспів.

За Іванка я піду,
Бо Іванка я люблю,

Бо у Іванка повная скриня,
Буде із мене добра газдиня.

Приспів: Тумбала, тумбала,
тумбалалайка. 2

Тумбалалайка всі струни має,
Я люблю Йванка – хай усі знають!

ХЛОПЦІ КУЧЕРЯВІ, НЕ ХОДІТЬ ДО НАС

Хлопці кучеряві, не ходіть до нас,
Бо вже поламали браму й перелаз!
І не знає мати, як вас відігнать, |
Бо їй до світанку не даєте спать. | 2
Через вас у мене голова болить,
Через вас не буде Василько ходить,
А в очах у нього ранок голубий, |
Його поцілунки, як вогонь жаркий. | 2

Не товчіть стежину край мого села,
 Не туди дорога ваша пролягла.
 На усіх не буде в мене теплих слів, |
 На усіх не стане в мене гарбузів. | 2
 Хлопці кучеряві не ходіть до нас,
 Бо вже поламали браму й перелаз.
 Як відчарувати, що мені робить? |
 Всіх вас поцілую, тільки не ходіть! | 2

Я В СЕРЕДУ РОДИЛАСЯ

Я в середу родилася, кажуть люди – горе.
 Не піду за старого, бо борода коле. 2

Але піду за такого, що сіються вуса, –
 Він на мене кивне, моргне, а я засміюся. 2

Мела хату, мела сіни та й засміялася,
Вийшла мати воду брати та й здогадалася.2

«А я знаю, моя доню, чого ти смієшся –
Полюбила козаченька та й не признаєшся».2

«Тобі, мати, не питати, мені не казати –
Бери в руки відеречко та й іди до хати». 2

А я свого старенького шаную, шаную:
До лавиці присилую, кропивов годую. 2

До лавиці присилую, щоб він не урвався,
Ноги гранев посипаю, щоби загрівався. 2

Ноги гранев посипаю, щоби він загрівся,
Ще й у личко витріскаю, щоби червонівся.2

А я знаю, молоденька, що дідови треба:
Один камінь під голову, а другий під ребра.2

А я знаю молоденька, що йому зварити:
Ще й чирочку в черепочку та й не посолити.2

Ой Господи милосердний, візьми в діда душу,
Візьми її, Господочку, та й повісь на грушу.2

Буде вітер повівати, грушев колисати.
Буде старий пам'ятати, як молоду брати. 2

А ВІТЕР КОЛИШЕ ЗЕЛЕНУ ТРАВУ

А вітер колише зелену траву,
Дуб зелений додолу схилився,
Листя шелестить, вбитий козак лежить – |
Над ним коник його зажурився. | 2

«Ой коню мій, коню, не стій наді мною,
Я тим часом полежу накритий.
Иди, коню мій, скажи мамці рідній, |
Що я лежу у полі забитий. | 2

Хай батько і мати, сестра і брати,
Нехай вони за мною не плачуть.
Я у полі лежу, по Україні тужу – |
Чорний крук наді мною лиш кряче». | 2

Ряди за рядами – стрільці йдуть полками,
 До походу гармати їм грають.
 За їхню честь – лиш березовий хрест, |
 Дрібні сльози по грудях спливають. | 2

АНІ ТРАВКИ, НІ МУРАВКИ

«Ані травки, ні муравки, ніде коня попасать.
 А сам піду в сад вишневий русявої пошукать. 2

Ой чи знайду, чи не знайду, може голос почую».
 Несе, несе русявая козакові вечерю. 2

«Вечеряй же, моя мила, вечеряй же ти сама,
 Бо я завтра-післязавтра від'їжджаю до війська». 2

Сів повстанець вечеряти,
 гримнув постріл з-за корча –
 У руської дівчини покотилася сльоза. 2

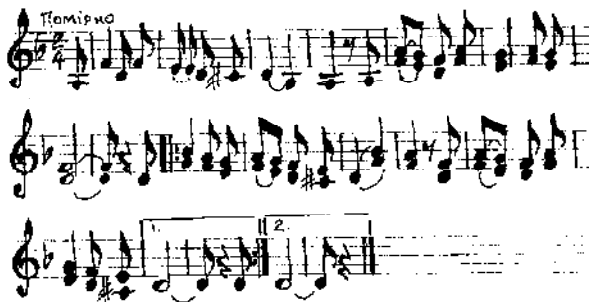
ВИЇДЖАЛИ КОЗАКИ ДО БОЮ

Виїжджали козаки до бою,	2
Напували коней над водою.	2
Прив'язали коней до калини,	2
Самі пішли до любові дівчини.	2
– Ти, дівчино личка рум'яного,	2
Переночуй мене молодого!	2
– Я би тебе переночувала,	2
Коли б я ся зради не бояла.	2
– Ти, дівчино, не бійся нічого,	2
Я ще в світі не зрадив нікого.	2

Я ще в гаю не зрубав калини,	2
Я ще в світі не зрадив дівчини.	2
А дівчина, як ті слова вчула,	2
Козакові на грудях заснула.	2
Ой спить козак, ой спить молоденький,	2
Пробудивсь, а то вже день біленький.	2
— Через тую червону запаску	2
Я утратив у гетьмана ласку.	2
Через тую шовкову спідницю	2
Я утратив коня і рушницю.	2

В САДУ РОЗПРОЩАЛАСЯ ПАРА

В саду розпрощалася пара,
Під нею дрижала земля.
І стиха вони розмовляли, |
Їм сльози були на очах. | 2

Ой кому ж то, кому та й кому
Ті дзвони так сумно ревуть?
Напевно, це тій Марусині, |
Що вчора знайшли неживу. | 2

Привезли Марусю на цвинтар,
Сказали Марусі «Прощай»
А милий на неї задивився |
І плакати тяжко почав | 2

Спускають Марусю до ями
На її біленьких рушничках,
А милий стояв і дивився, |
І сльози були на очах. | 2

Лишився Марусин садочок,
Лишилися Марусині квітки,
Лишилися хлопці і дівчата – |
Маруся в могилі лежить. | 2

ДЕ ТИ, ДУБКУ, РІС, РІС

«Де ти, дубку, ріс, ріс, що не розвивався?
Де ти, хлопче, ночував, що не роззувався?»
«Я у полі ріс, ріс та й не розвивався».
«Я в дівчини ночував та й не роззувався».
«Зле ти, хлопче, робиш, що поночі ходиш.
Скаржилася дівчинонька, що їй збитки робиш».
«Я ходив тай буду, та й буду робити.
Було мене, моя мати, скорше оженити».
Женила мні мати вже півтора року,
Заки мені не вчепили шабельку ізбоку.
Шабелька при боці, а гвир за плечима,
Як уздріла та й умліла молода дівчина.

КРИЇВКА

Запис Р. Вихора

Вже криївка мовчала
Там, під лісом в Лазах.
На воротах все ждала |
Мати сина в сльозах. | 2
 Виглядала в смереках,
 Придивлялась в кущі,
 Йшла по лісу далеко, |
 Свічку несла в руці. | 2
Дикі гуси кричали,
Піднімаючись ввись,
І здалось:»Мамо!» – звали. |
То смерека скрипить. | 2
 Впав мороз на голівку,
 Спопелився увесь.
 Де була та криївка, – |
 Лиш березовий хрест. | 2
Височіє могила,
Білий сніг на хресті.
У поклоні калина – |
В вічній славі бійці. | 2

ЛЕТІЛА ЗОЗУЛЯ

Летіла зозуля та й стала кувати.
Ой то не зозуля, то рідная мати. 2
 Ой то не зозуля, то рідная мати,
 Вона виряджала сина воювати. 2
– Іди, мій синочку, та й не забавляйся.
Здобудеш Вкраїну – додому вертайся! 2
 Як пішов синочок волю здобувати,
 Вороги зловили, стали катувати. 2
Якби мама знала, яка йому біда,
Вона б передала горобчиком хліба. 2
 Горобчиком хліба, синицею солі.
 – Ой мамо, ой мамо, як тяжко в неволі. 2
Летіла зозуля та й стала кувати.
Ой то не зозуля, то старая мати. 2

НІЧКА БУЛА ТЕМНА

Нічка була темна, всюди було тихо,
Аж нараз до села наблизилось лихо. 2
Ідуть кати, ідуть попід кожну хату,
Арештують друзів за підпільну працю. 2
Друзів арештують, в'яжуть назад руки
І ведуть до тюрми на тяжкії муки. 2
Там два рази на день води приносили,
А сім разів на день нагаями били. 2
Так сиділи друзі більше, як півроку,
Довелося друзям слухати вироку. 2
Вирок прочитали, на смерть засудили.
Загудів скоростріл – друзі повалились. 2
– Прощай, Україно! Прощай, мамо й тату!
За підпільну працю дістаєм заплату. 2
Не одна так жертва на Вкраїні впала –
Слава Україні і героям слава! 2

ОЙ ВІЙНА, ВІЙНА, СВІТОВА ВІЙНА

Ой війна, війна, світова війна...
Не жди, мати, сина – його вже нема. 2

Твій син молодий на землі лежить,
Його кров червона на сонці кипить. 2

Ой кипить, кипить, розкипається,
Він у свого друга смерти проситься: 2

«Ой друже, друже, не жалій кріса,
Забий моє серце – чужа сторона. 2

Чужа сторона ще й чужі люди.
Хто нас поховає, як смерть прибуде? 2

Налетять орли з зелених дібров,
Виключють очі, вип'ють мою кров. 2

Ой друже, друже, мені вже не жить,
Тобі доручаю справу завершить!»! 2

ОЙ ЗАЦВІЛА БІЛИМ ЦВІТОМ

ЧЕРВОНА КАЛИНА

Ой зацвіла білим цвітом червона калина,
Навчилася в саду спати молода дівчина.
Навчилася в саду спати поміж деревами,
Щоб допізна розмовляти з хлопцями-стрільцями.
«Не співайте вранці півні, бо я ще не спала,
Своїй мамці і братчику правду не сказала».
Піють перші, піють другі, а курка сокоче.
Кличе мати доню вечеряти, а доня не хоче.
«Вечеряй же, моя мати, що там наварила,
Бо вже мені вечеронька з тобою не мила.
Ой немила вечеронька, немила, немила,
Бо вже мого миленького друга полюбила.
Співай, співай, соловейку, всіма голосами,
А я піду в сад вишневий,
вмиюся сльозами».

ОЙ ЗГАДАЙ, ЗГАДАЙ ТОЙ ТИХИЙ ВЕЧІР

Ой згадай, згадай той тихий вечір,
Як ми обоє стояли.
Ти цілував моє личенько
І говорив: «Мила моя!»

Ти обманув мене словами,
Як те маленьке дитя.
Тепер осталась без миленького,
Кругом на світі сирота.

– Ой поглянь, поглянь під ту калину,
Під калиною вінець плетуть.
Вінець терновий, хрест березовий
Мені на цвинтар понесуть.

Ой поглянь, поглянь на ту могилу,
А на могилі з берези хрест.
Тобі з другою життя не буде –
Ти все про мене спом'янеш.

ОЙ ЛЕТІЛИ ГУСИ

Ой летіли гуси з далекого краю,
Збили-сколотили воду на Дунаю. 2
Збили-сколотили, радоньку радили:
Мусить війна бути, бо вже йдуть рекрути. 2
Вийшла стара мати на високу гору,
Кличе свого сина із війська додому. 2
«Ой прийди, синочку, прийди додомочку,
Най я тобі змию ще раз головочку». 2
«Було ж мені мити, як я був при тобі –
Тепер ти не змиєш, бо я жовнір собі. 2
Тепер мені миють пани-капітани,
Тепер ми не треба ні тата, ні мами. 2
Тепер мені миють дощі майовії,
Кучері розчешуть вітри буйненькії. 2
Зійшла стара мати із гори додолу
Та й жеде свого сина із війська додому. 2

ОЙ ТАМ У ЛУЗІ, ПРИ ДОЛИНІ

Ой там у лузі, при долині	
Червоні рожі розцвіли.	
Ой там три друзі по-геройськи	
Життя за волю віддали.	2
Їх були три в одній криївці,	
Мали гранати, папашки.	
Вони не знали, що друг зрадив	
Катам червоної Москви.	2
Кати криївку оточили,	
Кричать повстанцям: «Руки вверх!»	
І хтось крикнув: «Слава Україні!	
Ми не здамося! Краще смерть...»	2
Вони всі троє поцілувались,	
Ніхто пощади не благав.	
Почали рватися гранати	
І скоростріл заклекотав...	2

– Ой ти, зраднику, ти, проклятий,
Нащо криївку показав?

Він перший вліз у ту криївку, |
Мертвих друзів повиягав. | 2

Ой там у лузі при долині,

Там соловейко щебетав.

Вже більш не рвалися гранати |

І скоростріл не клекотав... | 2

ОЙ У ЛІСІ БЕРЕЗОВІМ

Ой у лісі березовім страшна битва була.

Не одна там рідна мати сина ся позбула. 2

Лягли трупи, як ті снопи у кривавім бою

Та й вирости високії могили по полю. 2

Їхав козак з України: «Гей, вперед же, коню!»
Та й побачив хрест біленький,
підписаний кров'ю. 2

Скочив же він із коника та й став, та й читає.
Дочитався ім'я брата, що тут спочиває. 2

– Ой встань, брате, підведися з цієї могили
Та й напиши лист дрібенький до своєї родини! 2

– Ой рад би я, брате встати, листок написати,
Моє тіло біленькеє порвали гранати. 2

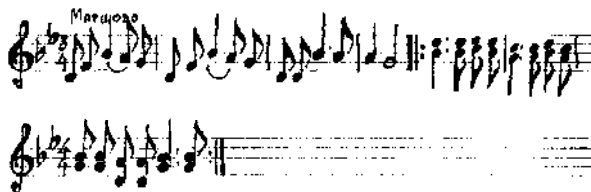
Очки мої ступилися, бо не мають сили.
Губки мої розкрилися, як би говорили. 2

ОЙ У ЛІСІ КАЛИНОВІМ

- Ой у лісі калиновім, там стояла ліщина.
Поміж нею пробирались українські відділа. 2
- А за ними йде підвода, а на ній червоний хрест.
Із підводи чути голос: «Скоро буде вже кінець!» 2
- За підводов – санітарка, їй на серці тяженько:
Її мужа поранило, кров залляла серденько. 2
- Поранило ще й двох друзів, до лічниці занесли,
Положили їх на лави, рантухами накрили. 2
- Один просить: «Напишіть ви до моєї родини».
Другий просить: «Напишіть ви до любої дівчини, 2
- Що вдна рана невеличка – по коліно без ноги.
Друга рана менш помітна – по плече нема руки». 2
- Як скінчив він ці два слова, відвернувся до стола,
Відтягнувши праву ручку, він скінчив своє життя. 2

ОЙ У ЛІСІ НА ПОЛЯНЦІ

Ой у лісі на полянці стояли повстанці,
Посходились до потічка вмиватися вранці. 2

Декотрі ся повмивали, декотрі ще спали –
Більшовицької навали ся не сподівали. 2

Кулемети стрекотіли, немов навіжені.
Крикнув сотник «Соловейко»:
«Хлопці, я ранений!» 2

Упав «Орел», упав «Сизий», Упав «Соловейко»...
Крикнув: «Слава Україні! Будь здорова, ненько! 2

Будь здорова, дівчинонько, і ти, рідна нене!
А ти, славна Україно, не забудь за мене!» 2

ОЙ ЧИЯ ТО, ЧИЯ МОЛОДА ДІВЧИНА?

Ой чия то, чия молода дівчина –
Чорна стрічка у косі?
Ходить-бродить по темному лісі |
Боса по зимній росі. | 2

«Ой чого ти, чого, молода дівчино,
Темним лісом блукаєш?
Чи ти заблудила, чи мати набила, |
А чи чогось шукаєш?» | 2

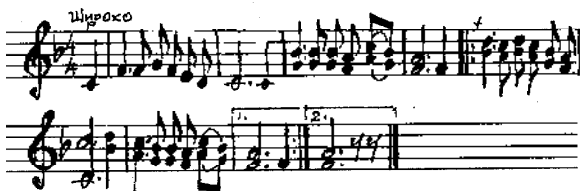
«Я не заблудила і мати не била –
В мене матінки нема.
Був у мене милий, гарний, чорнобривий. |
А тепер його нема! | 2

Вчора в цьому лісі тут була облава
До вечора темного.
Люди говорили, що, напевне, вбили |
Тут могого милого. | 2

Я тепер блукаю і його шукаю,
Може, я його знайду,

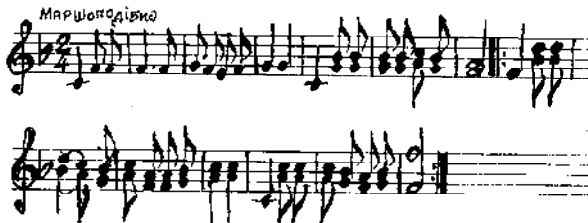
Щоб похоронити, як приказав Господь.	
Хрест з берези покладу».	2
І знайшла дівчина свого милого	
В темнім лісі під кущем:	
Перебите тіло, перебите біле	
Кулями, немов дощем.	2
Як похоронила, на гріб положила	
Конвалії білий цвіт.	
Богу помолилась, заплакала гірко	
І пішла за очі в світ.	2
«Будьте ви прокляті, злії воріженьки,	
Кажуть люди: гріх клясти!	
Що ж мені робити, як не проклинати?	
Господи, мене прости!»	2

ПОВІЯВ ВІТЕР СТЕПОВИЙ

Повіяв вітер степовий,
 Трава ся похилила.
 Впав в бою козак січовий – |
 Дівчина затужила. | 2
 А був той хлопець молодий –
 Пора б його кохати.
 Він впав, як той сухий листок, |
 Повік буде лежати. | 2
 Заплаче матінка стара,
 Заплаче й чорнобрива,
 Бо не одного козака |
 Сира земля накрила. | 2
 Заплаче матінка стара,
 Заплаче, заригає...
 Заплаче мила не одна, |
 Що козака немає. | 2
 Летить ворон з чужих сторон,
 Та й жалібненько криче.
 «Вставай, козаче молодий, |
 Твоя дівчина плаче». | 2
 «Най плаче вона, най плаче,
 Вона плакати стане.
 Котрий козак у бою впав, |
 Повік уже не встане». | 2

ПОДАЙ, ДІВЧИНО, РУЧКУ НА ПРОЩАННЯ

– Подай, дівчино, ручку на прощання,
 Бо, може, вже останній раз.
 Прийшла година – час іти до бою! |
 Мушу сповняти свій наказ. | 2
 Як ішли до бою темненької ночі,
 А ясні зорі сіяли.
 Гармати били, а ми наступали – |
 Один по одному падав. | 2
 Бачив я, бачив раненого друга,
 Як впав у бою ще живий.
 З грудей червона кров текла рікою, |
 Останні слова говорив. | 2
 «Напишіть до батька, напишіть до неньки,
 Напишіть до любої дівчини,
 Що гостра куля грудь мою пробила – |
 Я впав за волю України. | 2

Напишіть до батька, напишіть до неньки,
 Напишіть до любої дівчини,
 Що мене ховають у неділю вранці |
 О пів до восьмої години. | 2
 Не було там батька, не було там неньки,
 Не було там любої дівчини,
 Лиш вірні друзі гірко заплакали |
 Коло стрілецької могили. | 2

ПОКИДАЮ Я РІДНУ ВКРАЇНУ

Покидаю я рідну Україну,
 Покидаю рідненькую мати,
 А сам піду, молодий хлопчина, |
 У бою за Україну страждатъ. | 2

І дадуть мені кріса важкого,
 І скажуть ворогів побідить,
 І прийдеться мені, молодому, |
 Ой десь там головов наложить. |2

Відіб'ють мені руки і ноги
 І на нарах мене понесуть,
 А за тії страждання і муки |
 Хрест дубовий на груди покладуть. |2

Ой повіяв буйнесенький вітер
 По його дерев'янім хресті.
 Десь поїхав й загинув хлопчина |
 У далекій чужій стороні. |2

ПОПІД ГАЄМ ЗЕЛЕНЕНЬКИМ

Попід гаєм зелененьким, де трава зів'яла,
А в тій траві могилюнька забута стояла. 2

Пасло дівча три корови попід гаєм скраю,
Поглянуло на могилу – заплакало з жалю. 2

І згадала про братчика, що загинув в бою.
Десь там його поховали у чистому полі. 2

Із квіточок, із братчиків віночок сплітала,
Сплела вінок гарнесенький – на могилу клала. 2

Сплела вінок гарнесенький з цвіту рожевого,
Уквітчала могилюньку стрільця січового. 2

Із братчиків-блатчиків вінок йому сплела,
Знайшла, знайшла хрест з берези –
на нього поклала! 2

ПО СИНЬОМУ МОРЮ ПЛИВУТЬ КОРАБЛІ

По синьому морю пливуть кораблі,

А на тих кораблях січові стрільці.

Гей-гей-га, гей-уха-ха!

А на тих кораблях січові стрільці.

Одному шапочка похилилася,

Другому шабелька утопилася.

Гей-гей-га, гей-уха-ха!

Другому шабелька утопилася.

Десь там старий батько окопи копав,

Він бачив здалека, як стрілець упав.

Гей-гей-га, гей-уха-ха!

Він бачив здалека, як стрілець упав.

Не вірив він собі, ні своїм очим ,*

Придивився ближче – а то його син.

Гей-гей-га, гей-уха-ха!

Придивився ближче – а то його син.

«Ой сину мій, сину, дитино моя,

Тебе поранила куля ворожа.

Гей-гей-га, гей-уха-ха!

Тебе поранила куля ворожа».

Як прийшов додому та й сів край стола:

«Ой Боже мій, Боже, болить голова».

*Очам

Гей-гей-га, гей-уха-ха!
«Ой Боже мій, Боже, болить голова».
Жінка ся питає: «Чи ще буде з ким,
Чи жиє на війні наш рідненький син?
Гей-гей-га, гей-уха-ха!
Чи жиє на війні наш рідненький син?»
«Ой жиє він, жиє в темному гробу,
Висока могила на грудях йому.
Гей-гей-га, гей-уха-ха!
Висока могила на грудях йому».
Жінка, як це вчула, тяжко зітхнула,
Пішла до комори – життя віддала.
Гей-гей-га, гей-уха-ха!
Пішла до комори – життя віддала.
А він, старий батько, узяв лівольвер,
Від першої кулі він зразу помер.
Гей-гей-га, гей-уха-ха!
Від першої кулі він зразу помер.
А де ж тії стрільці, що до бою йдуть?
Поранене тіло на ношах несуть.
Гей-гей-га, гей-уха-ха!
Поранене тіло на ношах несуть.
«Ми би, товаришу, пішли з тобою,
Не маємо часу – йдемо до бою.
Гей-гей-га, гей-уха-ха!
Не маємо часу – йдемо до бою».

РОСТИ, РОСТИ, ЧЕРЕМШИНО

Рости, рости, черемшино, широко ся розростай.
Ти, молода дівчинонько, про кохання забувай! 2

Не гнівайся, дівчинонько, що м до тебе не писав.
Завели мя в такі мури, що м ся ледве спам'ятав. 2

Віддавайся, дівчинонько, та й на мене не чекай,
Бо я сиджу в криміналі за Україну, рідний край. 2

Сонце сходить і заходить, а мені то все одно –
Вдень і вночі вартовії стережуть моє вікно. 2

Не сторожіть, воріженьки, бо я звідси не втечу.
Тут всі грати сталевії – розірвать їх не зможу. 2

Ой сидів я один рочок і сиджу я років два
Та й дивлюся у віконце – моїх друзів ще нема. 2

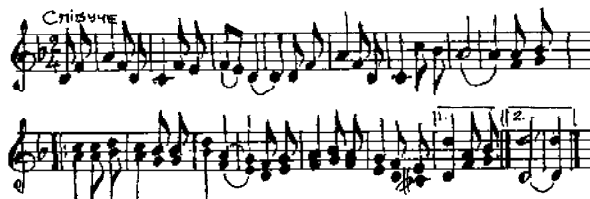
Відсидів я вже два роки і сиджу я третій рік,
Аж приходять вірні друзі визволять мене на світ. 2

Першу браму розломали, другу браму розтягли,
Взяли мене за рученьки та й на волю вивели. 2

Дякую вам вірні друзі, що на волі я вже знов.
Я вже більше не побачусь
з цев проклятою тюрмов. 2

Україно, Україно, Україно, краю мій!
Я за тебе, Україно муки тяжкої терпів! 2

РУШИВ ПОЇЗД В ДАЛЕКУ ДОРОГУ

Рушив поїзд в далеку дорогу
Сколихнувся вагонний, помчав.
І останній я раз подивився |
На те все, що так вірно кохав. | 2

– Прощай ти, моя дівчинонько
Бо я їду в далекі краї,
І не раз ще про тебе згадаю – |
Твоє личко і очі сумні. | 2

Ти сумна на пероні стояла
Вітер коси твої розвивав.
На очах в тебе сльози блищали, |
Ти ридала – я тяжко зітхав. | 2

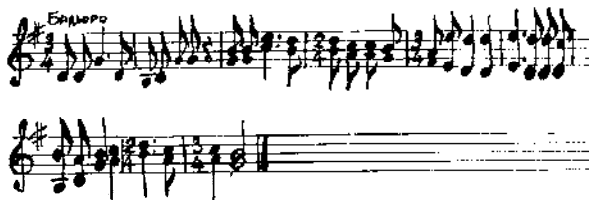
Вже минув рік від того часу
Як шуміли смереки в гаю.
Ти схилилась до мене на груди |
І тихенько шептала – «Люблю!» | 2

Коли поїзд у даль загуркоче,
Пригадаєш ти знову собі
Звук гітари і місячні ночі, |
Поцілунки гарячі мої. | 2

Ходить смерть понад наші окопи,
Кулі густо над нами свистять,
А мені тепер вже однаково |
І не страшно навіть помирать. | 2

Тече кров із болючої рани,	
По шинелі стікає в траву:	
Я цю пісню для тебе складаю,	
Бо, напевно, вже скоро помру...	2

СВІТИТЬ МІСЯЦЬ НАД ЗОРЯМИ

Світить місяць над зорями,	2
Закували нас в кайдани.	2
Ці кайдани треба рвати,	2
Україні волю дати.	2
Дати волю і свободу	2
Українському народу.	2
«Встань, Тарасе, пробудися,	2
На свій нарід подивися!	2

Як твій нарід тут бідує	2
І по ляграх голодує.	2
Як твій нарід голий – босий	2
Сам у себе смерти просить.	2
Встань, Хмельницький, встань, Богдане,	2
Повставайте, всі гетьмани!	2
Гей, ви, хлопці, не гайтеся,	2
Вражим ляхам не дайтеся!	2
Гей, дівчата, ви, хороші,	2
Вишивайте хлопцям носі».	2
Лев і Триzub золотенький –	2
України герб рідненький.	2
Лев і Триzub золотіє –	2
Україна молодіє!	2

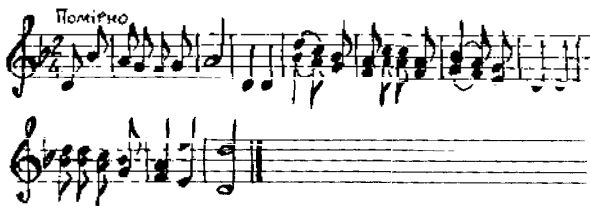
СВІТИТЬ МІСЯЧЕНЬКО

Світить місяченько та й ясна зоря,	2
Та на те подвір'я, де бідная вдова.	2

А в тої вдовиці хорошая донька	2
Ходить по подвір'ю, як рожа весняна.	2
Ходить по подвір'ю, квіт рожі зриває	2
Та й на синє море усе споглядає.	2
По синьому морю плавають кораблі,	2
А на тих кораблях січові стрільці.	2
У стрільця одного шабелька зломилась,	2
А в другого стрільця шапочка схилилась.	2
А за третім стрільцем дівчина тужила,	2
Бо, як йшов на війну, вона говорила:	2
– Іди, мій миленький, іди, мій соколе,	2
Тебе не забуду ніколи, ніколи.	2
Як він йшов на війну, дівча наказував,	2
Щоб ніякий дурень личко не цілував.	2
– Бо дурень не знає, що личко коштує,	2
Він в тебе, дівчино, розуму пробує.	2
– Ой сама я, сама наробила біди,	2
Що я показала до стодоли сліди.	2
Ой сама я, сама наробила жалю,	2
Що я показала, де спати лягаю.	2

ТАМ ДІВЧИНА БРАЛА ЛЕН

Ой за лісом, за лісом,
Ой за лісом, ой там за горою –
Там дів... Там дівчина брала лен.
 Брала-брала, стелила –
 «Нема того хлопця молодого,
 Що я... Що я його любила.
Що я його любила.»..
Полюбило дівча козаченька,
Що всі... Що всі люди сміються.
 Що всі люди сміються,
 Що на мого хлопця молодого
 Два кай... Два кайдани куються.
Два кайдани, кайдани,
Два кайдани залізом скували,
Назад... Назад ручки зв'язали.
 Назад ручки зв'язали
 Та й повели хлопця молодого
 Битим... Битим шляхом до тюрми.

Битим шляхом, шляхами...
На воротах стояла дівчина –
Вмива... Вмивалася сльозами.

Вмивається сльозами:

«Господь знає, коли ся поверне

Мій ми... Мій миленький із тюрми».

«Не плач, дівча, за мною –

Я не буду твоїм чоловіком,

А ти... А ти моєв жінкою».

ТАМ ПІД ЛЬВІВСЬКИМ ЗАМКОМ

Там під Львівським замком старий дуб стоїть,

А під тим дубочком партизан лежить.

Він лежить-лежить, він неначе спить...

Русяве волосся вітер шевелить.

|
| 2

А над ним схилилась матінка його,
Плаче і ридає, тужить за нього:
«Ой сину мій, сину, дитино моя, |
Я тебе ростила, та не вберегла. | 2

Було вас у мене п'ятеро синів,
Із них наймолодший звався ти, Андрій.
Ой сину мій, сину, ти моє дитя, |
Ти би не загинув, якби не війна». | 2

Висока могила насипаная,
Там стоїть матуся заплаканая.
«Ти не плач, матусю, старенька моя, |
Мене вже накрила сирая земля». | 2

А позаду неї командир стояв:
«Ти не плач, матусю, він героєм став.
Він на полі бою молодим упав |
І за Україну голову поклав. | 2

Впав за Україну, за свій рідний край,
Щоб по нашій землі не ходив москаль».
Впав за Україну хлопець молодий – |
На його могилі тризуб золотий. | 2

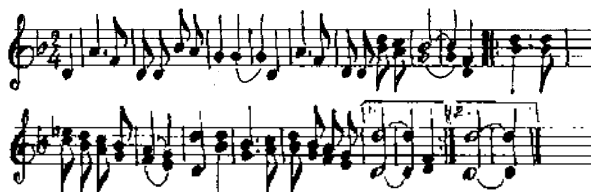
У ПОЛІ МОГИЛА

У полі могила
З вітром говорила:
«Повій, вітре буйнесенький,
Повій!
Щоб я не змарніла!
Щоб я не змарніла,
Щоб я не зчорніла,
Щоб на мені трава росла,
Росла
Та ще й зеленіла!»
Тече річка бистра,
Через річку кладка...
Не покидай, товаришу,
Да гей!
Рідненького батька!

Бо як го покинеш,
То сам марно згинеш,
Річенькою бистренькою,
Да гей!
В чужий край поплинеш.
А як будеш плисти,
Будеш потопати,
Будеш свого старенького,
Да гей!
Батька споминати.
Бодай тая річка
Риби не плодила –
Вона ж мого товариша,
Да гей!
Навіки втопила.

ШУМІЛИ СОСНИ І ДІБРОВИ

Шуміли сосни і діброви,
Як я свій рідний край прощав.
На груди мені сльоза скотилась, |
Останній раз сказав: «Прощай!» | 2

Прощайте, гори і долини!
Прощай у лузі калина!
Я більше до вас не поверну, |
Прощай, родинонько моя! | 2

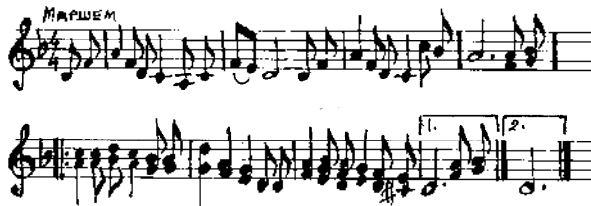
Я був на волі, мав дівчину,
Щовечора до неї біг.
Злетілись кати, мов ті круки, |
І закували нас усіх! | 2

Колись я звечора до рання
Тримав дівчину на руках.
Тепер я звечора до рання |
Стою із крісом на плечах. | 2

В кошарах нічка холодна —
Лягаю спати на полу.
Не прийде мати і не скаже: |
«Вставай, синочку, постелю». | 2

В кошарах нічка холодна —
Лягаю спати на часок.
Не прийде мати і не скаже: |
«Вставай, синочку, пий чайок». | 2

Я СЬОГОДНІ ВІД ВАС ВІД'ЇЖДЖАЮ

«Я сьогодні від вас від'їжджаю
Захищати ріднесенький край.
Може, вернусь, а, може, загину, гей! |
Ти, дівчино, про мене згадай! | 2

Як згадаю тихесенький вечір,
Як обоє кохалися ми.
Твоє личко – рожевий цвіточок, гей! |
Карі очі чарують мене». | 2

А звечора старенька матуся
Свого сина в вікно вигляда,
Чи повернеться з східного фронту, гей! |
Чи полегшить матусі життя. | 2

«Ти не плач, не журися, матусю,
Твого сина на світі вже нема.

Він загинув на східному фронті, гей! |
Залишилась могила сира». | 2

Десь там в полі висока могила,
Кругом неї шовкова трава.
«Поскидайте ви, хлопці, мазепинки, гей! |
Бо вже вірного друга нема». | 2

Поскидали всі хлопці мазепинки,
А дівчата віночки поплели.
Як почали його хоронити, гей! |
То всі дзвони в церквах загули. | 2

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Слова М. Петренка

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту бандуру |
Бандуристом став. | 2
 А все через очі,
 Коли б я їх мав,
 За ті карі очі |
 Душу б я віддав. | 2
«Марусенько люба,
Пожалій мене,
Візьми моє серце, |
Дай мені своє». | 2
 Маруся не чує,
 Серця не дає,
 З хлопцями жартує, |
 Жалю завдає. | 2

Взяв би я бандуру	
Та й заграв, що знав.	
Через ту бандуру	
Бандуристом став.	2

ГУЦУЛКА КСЕНЯ

Музика і слова Р.Савицького

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила,

А в ній постать сніжно-біла,
Гуцул Ксеню в ній пізнав.

Приспів.

Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті
Лиш одній в цілім світі
Розкажу про любов.
Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.

Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на соснині,
І слова палкі любові
Він до неї промовляв.

Приспів.

Вдаль пішло гаряче літо,
Гуцул другу любить скрито,
А гуцулку чорнобриву
Він в останній раз прощав.

Приспів.

Черемоша грали хвилі,
Сумували очі сині,
І слова ці безупинно
На трембіті сумно грав.

Приспів.

«Я ж тобі казала щиро,
Не кохай мене зрадливо,
А ти думав, що можливо,
І кохання звів на жарт».
Приспів.

ДВА КОЛЬОРИ

*Слова Д. Павличка
Музика О. Білаша*

Як я малим збирався навесні
Піти у світ незнаними шляхами,
Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними,
Червоними і чорними нитками.

Приспів:

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоне – то любов, а чорне – то журба.

Мене водило в безвісті життя,
Та я вертався на свої пороги.
Переплелись, як мамине шиття,
Мої сумні і радісні,
Мої сумні і радісні дороги.

Приспів.

Мені війнула в очі сивина,
Та я нічого не везу додому,
Лиш згорточок старого полотна
І вишите моє життя,
І вишите моє життя на ньому.

Приспів.

ДИВЛЮСЬ Я НА НЕБО

Слова М. Петренка

Дивлюсь я на небо та й думку гадаю,
Чому я не сокіл, чому не літаю,
Чому мені, Боже, ти крилець не дав?
Я б землю покинув і в небо злітав.

Далеко за хмари, подалі від світу
Шукать собі долі, на горе – привіту,
І ласки у сонця, у зірок просить,
У світі їх яснім все горе втопить.

Бо долі ще змалку здаюсь я нелюбий, –
Я наймит у неї, хлопцюга прибудний;
Чужий я у долі, чужий у людей!
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?...

ЗАВІТАЙТЕ ДО НАС В КОЛОМИЮ

Музика Д. Циганкова

Слова В. Данькевича

Завітайте до нас навесні,
Як каштани завітчані мріють,
Як злітають над Прутом пісні,
Завітайте до нас, в Коломию.

Приспів:

Де на світі я не буду –
Сині гори не забуду.
Як згадаю – серце мліє,
Коломиє, Коломиє!

Може, тут ваше щастя живе,
Може, стрінете дівчину милу,
Коли вечір липневий пливе
З полонин запашних в Коломию.

Приспів.

Завітайте до нас восени
На веселі святкові забави.
Станьте з нами в танок вогняний,
Як заграють сопілки й цимбали.

Приспів.

І тоді, як пухнаста зима
Білим килимом гори укриє,
Як смерічки мороз обійма, –
Коломия вас серцем зігріє!

Приспів.

ЇХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ

Музика і слова С. Климовського
(Народний варіант)

Їхав козак за Дунай,
Сказав: »Дівчино, прощай!
Ти, конинку вороненький,
Неси та гуляй!»
«Постій, постій, козаче,
Твоя дівчина плаче,

Як ти мене покидаєш, –
Тільки подумай!»

Приспів: Лучче було, лучче було не ходити,
Лучче було, лучче було не любити,
А ще краще, а ще краще та й не знати,
Чим тепер, чи в четвер покидати.
Гей, гей, доленько моя,
Чом ти водою попливла?...

«Білих ручок не ламай,
Ясних очок не стирай,
Мене з війни зі славою
Д'собі очитай!»

«Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай»

Приспів.

ЛІТА МИНАЮТЬ

*Музика Д. Циганкова
Слова В. Данькевича*

Літа минають, літа минають,
І їх ніяк не зупинить,
І думка тая нам серце крає,
Нам серце крає кожду мить.

І думка тая нам серце крає,
Нам серце крає,
Серце крає кожду мить.

Були ми гожі, як в травні рожі,
Були уста, як маків цвіт,
Було кохання, було зітхання,
Було ж і нам сімнадцять літ.

Було кохання, було зітхання,
Було ж і нам,
Було ж і нам сімнадцять літ.

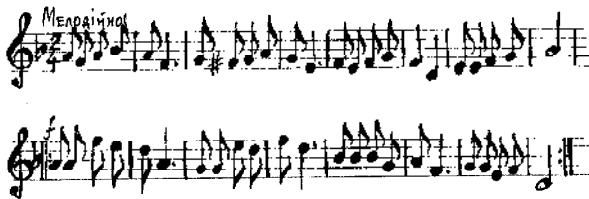
Літа минають, літа минають,
І скроні час нам посріблів.
Хоч не вернути, та не забути
Все те, що кожен з нас любив.

Хоч не вернути, та не забути
Все те, що кожен,
Все, що кожен з нас любив.

І в юнь, і в старість
 Життя нам в радість,
 Бо кожен з нас живе з надій,
 Що в двадцять років, і в сорок років,
 І в шістдесят ми молоді.
 Що в двадцять років, і в сорок років,
 І шістдесят ми будем серцем молоді.

МАРІЧКА

Музика С. Сабадаша
 Слова М. Ткача

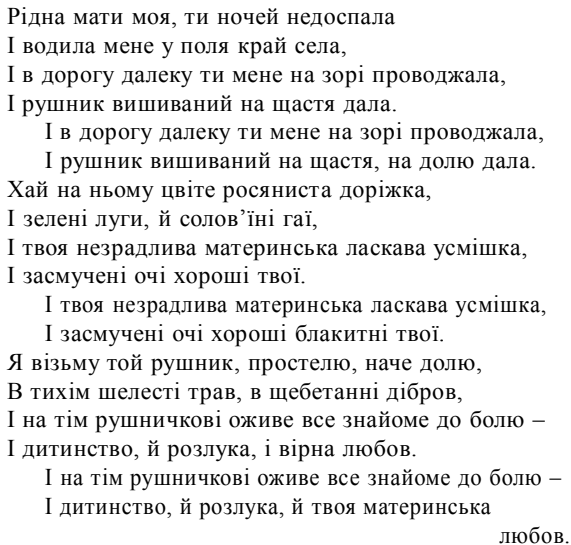
В'ється, наче змійка, неспокійна річка,
 Тулиться близенько до підніжжя гір.
 А на тому боці, там живе Марічка |
 В хаті, що сховалась у зелений бір. | 2

Як із хати вийде, на порозі стане –
 Виграє красою широчінь ріки.
 А як усміхнеться ще й з-під лоба гляне – |
 «Хоч скажи у воду!» – кажуть парубки. | 2
 Не питаєте, хлопці, чом я самотній
 Берегом так пізно мовчазний ходжу.
 Там, на тому боці, загубив я спокій, |
 А туди дороги я не знаходжу. | 2
 Та нехай сміється неспокійна річка –
 Всеодно на той бік я путі знайду.
 Чуєш чи не чуєш, чарівна Марічко, |
 Я до твого серця кладку прокладу». | 2

НІЧ ЯКА МІСЯЧНА, ЗОРЯНА, ЯСНАЯ

Слова М.Старицького

Рідна мати моя, ти ночей недоспала
І водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.
Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші блакитні твої.
Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров,
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю –
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю –
І дитинство, й розлука, й твоя материнська
любов.

ПОНАД ПРУТОМ МОЯ КОЛОМИЯ

Музика Д. Циганкова

Слова М. Хромея

Знов сади цвітуть,
Зеленіють сади,
Знов грайливий Прут |
Котить бистрі води. | 2

Приспів: Понад Прутом моя Коломия,
Лине пісня її голосна,

Плеще радістю срібная хвиля,
Понад Прутом весна в нас, весна.
Знов студентський парк
Кличе нас з тобою
Пахощами трав, |
Піснею дзвінкою. | 2

Приспів.

Мріють вдалині
Чарівні Карпати.
Ой як любо нам |
Рідний край кохати. | 2

Приспів.

СОНЦЕ НИЗЕНЬКО

Музика М.Лисенка

Слова І. Котляревського

Сонце низенько, вечір близенько,
Спішу до тебе, лечу до тебе,
Моє серденько! 2
 Ти ж обіцяла мене вік любити,
 Ні з ким не знатись, усіх цуратись,
 А для мене жити! 2
Ой як я прийду, тебе не застану, –
Згорну рученьки, згорну біленькі
Та й нежив я стану! 2

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Слова Л. Глібова

Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький, |
Неначе справді рай! | 2

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить,
Долиною зеленою |
Кудись вона біжить. | 2

Край берега у затишку
Прив'язані човни,
Там три верби схилися, |
Мов жуляться вони. | 2

Що пройде красне літечко,
Повіють холода,
Осиплеться з них листячко |
І понесе вода... | 2

До тебе, люба річенько,
Ще вернеться весна,
А молодість не вернеться, |
Не вернеться вона! | 2

ЧАС РІКОЮ ПЛИВЕ

Музика Л. Лепкого

Слова Б. Лепкого

Час рікою пливе, як зустрів я тебе,
Як зустрів я тебе, моя пташко,
Довго, довго дививсь, марно очі трудив, |
Та впізнати тебе було важко. |2

Ти висока, струнка, в тебе руса коса,
В тебе очі сумні, не веселі,
І уста вже не ті, не солодкі такі, |
Скажи, хто цілував їх без мене. |2

Як зустрінеш колись, привітай, усміхнись,
Усміхнись, як колись усміхалась,
Хоч пройшли вже роки і ми стали батьки, |
Але наша любов не зів'яла. |2

Як почувеш колись біля свого вікна,
Що хтось плаче і гірко зітхає,
Не вставай, не трудись, не тривож свого сна, |
Тільки знай, що тебе хтось кохає. |2

Я за своє життя море сліз пролила,
Море сліз від тяжкої розлуки,
Я тепер не дитя, як я була колись, |
Щоби горю іти прямо в руки. |2

А у тебе є син, а у мене дочка,
Ох, як схожі вони між собою,
То давай же ми їх об'єднаєм навік, |
Коли нам не судилось з тобою. |2

На зелені луги впали білі сніги,
Де з тобою ми часто гуляли,
По дорогах зими йшли закохані ми, |
Ясні зорі над нами сіяли. |2

ЧОВЕН ХИТАЄТЬСЯ

Музика і слова Р. Купчинського

Човен хитається серед води,
Плеще о хвилю веслом.
В місячнім сяйві біліють сади,
Здалека видно село.
«Люба дівчино, прийди, прийди,

Забудем денне зло».

|

| 2

Приспів: Човен по воді вихитується,
 Козак в дівчини випитується:
 «Чом в тебе, дівчино, уста солоденькі?
 Напевне, цілував козак молоденький».

Човен хитається серед води,
 Тільки одні комиші...
 «Люба дівчино, прийди, прийди,
 Дати розраду душі.
 Люба дівчино, прийди, прийди |
 Дати розраду душі». | 2

Приспів: Човен по воді вихитується,
 Козак в дівчини випитується:
 «Чом в тебе, дівчино, уста солоденькі?» |
 «Тому, що цілував ти, мій миленький!» | 2

ЧОРНІ БРОВИ, КАРІЇ ОЧІ

Музика К. Бонковського

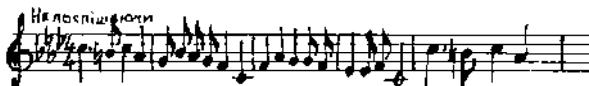
Слова К. Думитрашка

Чорнії брови, карії очі,
 Темні, як нічка, ясні, як день!
 Ой очі, очі, очі дівочі, |
 Де ж ви навчилися зводить людей? |2
 Вас і немає, а ви мов тута,
 Світите в душу, як дві зорі.
 Чи в вас улита якась отрута, |
 Чи, може, справді ви знахарі? |2
 Чорнії брови – стрічки шовкові,
 Все б тільки вами я любувався.
 Карії очі, очі дівочі, |
 Все б тільки я дивився на вас! |2
 Чорнії брови, карії очі!
 Страшно дивитись весь час на вас:
 Не будеш спати ні вдень, ні вночі, |
 Все будеш думать, очі про вас. |2

ЧОРНОБРИВЦІ

Музика В. Верменича
 Слова М. Сингаївського

Чорнобривців насіяла мати
У моїм світанковім краю,
Та й навчила веснянки співати
Про квітучу надію свою.

Приспів: Як на ті чорнобривці погляну,
Бачу матір стареньку,
Бачу руки твої, моя мамо,
Твою ласку я чую, рідненька.

Я розлуки і зустрічі знаю,
Бачив я у чужій стороні
Чорнобривці із рідного краю,
Що насіяла ти навесні.

Приспів.

Прилітають до нашого поля
Із далеких країв журавлі.
Розцвітають і квіти, і доля
На моїй українській землі.

Приспів.

ВАЛЬС КОХАННЯ

Музика і слова М.Богачко

Вальс, вальс, вальс – замріяний танець кохання.

Вальс, вальс, вальс – найкращі наші бажання.

Приспів: Музика ночі, коханого очі,

Доля моя – ти і я, ти і я, ти і я.

Вальс, вальс, вальс – насолода душі моєї.

Вальс, вальс, вальс – ніжний дотик руки твоєї.

Приспів.

Вальс, вальс, вальс – ми щасливі цієї миті.

Вальс, вальс, вальс – наче лебеді в синій блакиті.

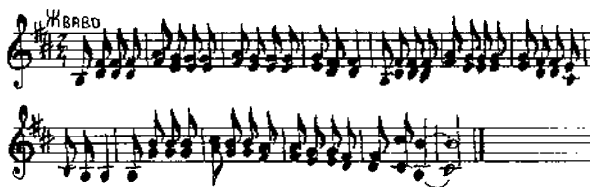
Приспів.

Вальс, вальс, вальс – ми в парі, коханий, з тобою.

Вальс, вальс, вальс – щастя наше не знає прибою.

КОЛО РІЧКИ ДВІ СМЕРІЧКИ

Запис Р. Вихора

Коло річки дві смерічки,
Дві смерічки, не одна.
Я чекала тої нічки, |
А простояла сама. |2

У смерічках виглядала,
Виглядала у вікні.
Десь зоря заспала в травах |
Ти все марився мені. |2

Дві смерічки коло броду,
Коло броду, де верба.
Опустила ніжки в воду, |
А вода вже льодова. |2

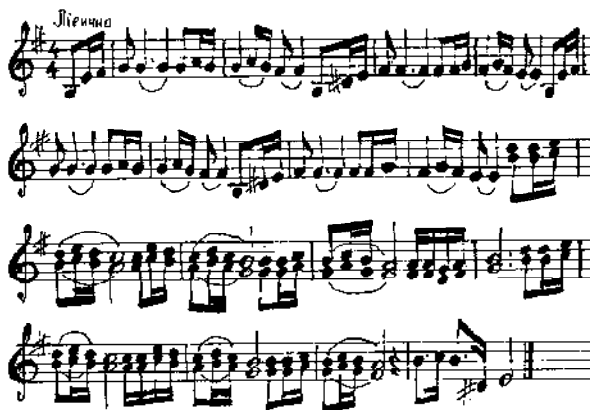
Коли собі нагадаю,
Нагадаю, як було.

Може зараз й когось маю |
Нема милого мого. |2

Любилися, як лелеки,
Як лелеки – він і я.
Порозвіяли смереки, |
Чи віднесла десь вода... |2

ВІРНА ЛЮБОВ

Музика і слова М.Босчко

Ти – мій коханий, я – твоя мила:
Нас двох навіки любов злучила.
Взяла за руки і обвінчала,
Щоб нас розлука та й обминала.

Приспів: Вірна любов нас двох єднає,
Вірна любов у наших серцях.
Тільки з тобою кохання зазнала,
Щастя моє у твоїх руках.

Квіти без сонця не можуть жити,
Так нас з тобою не розлучити.
Літа минають – ми не старієм,
Бо від кохання ми молодієм.

Приспів.

ЗАЧАРУЙ

Музика М. Босчко

Слова Г. Заячук

Ти прийди, ти прийди, ти прийди
В дні пекучі й холодні зливи,
Пригорни, пригорни, пригорни,
Щоб у парі були ми щасливі.

Приспів: Бо любов – то опора життя,
Що тримає усе на цім світі,
Найсильніші мої почуття,
Без яких не змогла би я жити.

Подаруй, подаруй, подаруй
Мені квітку з доспілого жита,
Зачаруй, зачаруй, зачаруй,
Не змогла щоб без тебе я жити.

Приспів.

Так і знай, так і знай, так і знай,
Що ніхто так не вмів кохати,
Що любов, що любов, що любов
Не зуміє ніхто роз'єднати.

Приспів.

КОЛОМИЙСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Музика і слова М.Босчко

Стоголосі співаночки над Прутом злітали –
Це гуцули всього світу до нас завітали.
Коломийки заспівали, аркан закрутили,
Край наш рідний Прикарпатський піснями залили.

Приспів:

Фестиваль, фестиваль – свято гуцулії,
Веселімся і радіймо, браття дорогії.
Хай дзвенять, виграють сопілки й цимбали,
Щоби в щасті ми повік усі проживали.

Коломия – славне місто – святкова і мила,
В Гуцульщину смерекову ворота відкрила.
Понад Прутом розігралась, рогом загуділа,
Фестиваль у своїм домі всім серцем зігріла.

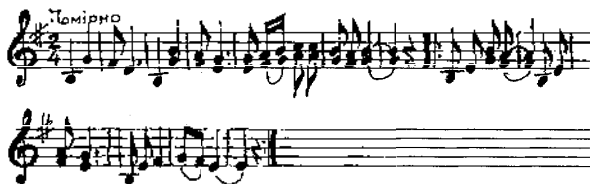
Приспів.

Зібралася в Коломиї вся наша родина –
Непоборна, волелюбна мати-Україна.
То ж берімся всі за руки і вперед ступаймо,
«Ще не вмерла Україна!» світу заспіваймо.

Приспів.

КРАЙ ДОРОГИ ЗАДРІМАЛИ

Запис Р. Вухора

Край дороги задрімали
На дубах зимові сні,
Колихались, колихались –
Чекали весни.

Все ходила із відерцем
До струмочка, де дуби.
Утопила своє серце
В крапельках води.

Зірка падала на зірку,
В квітів зникли голоси.
Падав теплий дощ на гілку,
Де стояли ми.

Обнімалися повіки,
Розпускалися дуби.
Чулись слів кохані звуки.
Щасливі були.

Жартував же він зі мною –
В душу я ж не загляну,
Жарт розсипався журбою,
Як мак на траву.

НА КАЛИНУ ПАДЕ ІНІЙ

Запис Р. Вухора

На калину паде іній,
А клен ще зелений.
– Пригорнись скоріше, милий,
Не відходь від мене.

Іній білий вітри знесли,
Прошуміли лози.
Половина в серці – весни,
Половина – грози.

Чом хилиться й не пригорне
Клен калину ввечір,
Чом до мене не приходиш,
Як було навесні?

Та калина під віконцем
Засохла в зажурі.
Половина в серці – сонце,
Половина – бурі.

Хурделиця в саду мете
На дерева голі.
Видно, милий забув мене,
Пішов до другої.

ОСІННЯ ЕЛЕГІЯ

Музика Б. Гриньовського

Слова А. Осадчого

Закралась осінь тихо у сади,
Зеленочубий ліс позолотила, –
Закралась в серце – он її сліди
На білих скронях, лебединих крилах. 2

Шершавою рукою трусить листя
 Бабуня-осінь, шепче щось у сні –
 Стоїть калина в золотім намисті,
 Немов дівчина, що на відданні... 2
 Осінній сад. Природи дивина...
 Де спів пташок, сум'яття і безлад,
 Що сіє в душі нам завжди весна?
 ...Закралась осінь в ковалівський сад. 2

ОСІНЬ БЕРЕГАМИ

Запис Р. Вихора

Вже разносять хмари
 По горах лелеки,

Побрались у пари
Молоді смереки.

Приспів: А-а-а-а-а.

Шіді-ріді, тіді-ріді,
Молоді смереки.

Багрянє листя,
Закружляли круки,
Гілочки сплелися
Смеречини й бука.

Приспів: А-а-а-а-а.

Шіді-ріді, тіді-ріді,
Смеречини й бука.

Міцно обнялися.
Хміль зв'язав гerdани,
Щоб не розійшлися,
Коли лист обпаде.

Приспів: А-а-а-а-а.

Шіді-ріді, тіді-ріді,
Коли лист обпаде.

На крилах заграви
Безкінечність звала,
Осінь берегами
Їх чимчикувала.

Приспів: А-а-а-а-а.

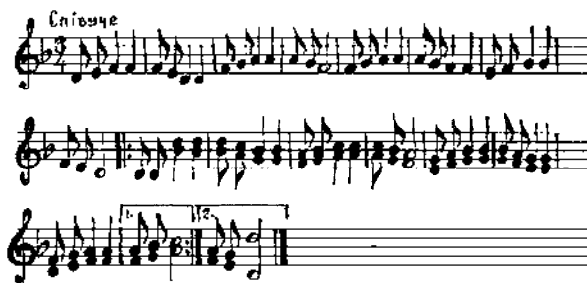
Шіді-ріді, тіді-ріді,
Їх чимчикувала.

Птахи звали в вирій
За собою літо.

Люди кажуть щиро:
– Долю приніс вітер.
Приспів: А-а-а-а-а.
Шіді-ріді, тіді-ріді,
Долю приніс вітер.

ПІСНЯ ПРО КОВАЛІВКУ

Музика і слова М.Босчко

На зеленому горбочку
Моє ріднє село.
У вишневому садочку
Всім всміхається воно.

Приспів: Ковалівко, Ковалівко,
Рідна стороно моя,
Ковалівко, Ковалівко,
Пристане мого життя,
Розквітай весняним цвітом,
Людям радість приноси.
Нема в світі, Ковалівко,
Села кращого, як ти.

Тут родина моя й друзі,
Материнська земля,
Тут калина росте в лузі
І любов живе моя.

Приспів.

Тут і пісня краще лине,
І танок більш запальний.
У людей тут дух орлиний –
Ти для мене край святий.

Приспів.

ПРИЙДИ ДО МЕНЕ

Музика і слова М.Босчко

Прийди до мене, мій єдиний,
Зігрій своїм ласкавим словом,
Посидь зі мною хоч хвилину
І подаруй чари любові.

Приспів: Щоб казка ожила в мені,
Така омріяна й далека.
Прийди, коханий, хоч у сні,
Прилинь до мене, мій лелеко.

До серця ніжно пригорни
Своїми крилами-руками,
До уст моїх ти припади
І зацілуй аж до безтями.

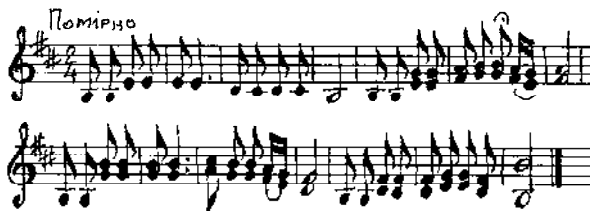
Приспів.

Нехай відчую, що живу,
Вогнем палаю, а не тлію,
Що я любима і люблю
Тебе, коханий, моя мріє.

Приспів.

РАНОК СОНЕЧКО З-ЗА ГОРБА ВИКОТИВ

Запис Р. Вихора

Ранок сонечко з-за горба викотив,
У проміннях скупалась земля.
Ковалівку село хтось не видумав –
Вона в кожного в серці своя.

Роки юності нам не стираються:
Тут і зустріч, а може – судьба,

Незабутня там в зелені вулиця,
У шептанні, як спомин, зоря.

В душі сонячно, то затуманиться,
Час у далеч відносить вода...
Тільки в променях, як у сні, мариться,
Як колись за вікном тінь твоя.

Просинайся! Стою я під вербами.
Ну скажи: в котру весну прийти?
Я прийду, як тоді, на край берега,
Де в росі залишилися сліди.

Обрій спить, колихається в спокою,
На тім боці дріма тихий сад.
Розшукати, хоч де б, тебе спробую,
Хоч надворі уже листопад.

РІЧКА ЛЮЧКА

Запис Р. Вихора

Річка Лючка в нас така –

Лози в тишині.

Річка Лючка витіка |
З моєї душі. | 2

Гірський шум долиною

З річкового дна.

І про що з осикою |

Говорить вона? | 2

Де бережком поволі

Щасливо ішли,

Під сузір'ям любові |

Сади розцвіли. | 2

Вода верби понесла,

Несе камінці.

Річка Лючка розвела |

Нас у два кінці. | 2

Несуть тебе береги...

– В добрий час! Ну, що ж...

Тільки наші вечори |

Забути не мож... | 2

РОЗПУСТИЛИСЬ ПІЗНІ КЛЕНИ

Запис Р. Вухора

Розпустились пізні клени –
Яблуні довкола...
Як виходила до мене,
Не забудь ніколи.

Приспів:

Гей, гей, гей-я, гой-я, 2
Не забудь ніколи.

Як тим цвітом милувались,
Що над перелазом,
І у щасті враз сплітались
Наші руки разом.

Приспів:

Гей, гей, гей-я, гой-я, 2
Наші руки разом.

Не забудь мені ніколи
Місяць в вихрім колі.
Як ми йшли додому двоє –
Танцювали зорі.

Приснів:

Гей, гей, гей-я, гой-я, 2
Танцювали зорі.

Обнімалися ялини,
Десь сопілка грала...
Селом люди говорили:
«Яка файна пара!»

Приспів:

Гей, гей, гей-я, гой-я, 2
«Яка файна пара!»

РУКУ ДАЙ НА ПРОЩАННЯ

Музика Б. Гриньовського

Слова Г. Заячук

Руку дай на прощання,
Усміхнися, не плач.
Є в житті розставання —
За розлуку пробач.
Ми уміли любити,
І не треба тут слів.
Як без тебе прожити,
Хто б мені пояснив? | 2

Нам судилось зустрітись
На дорогах світів.
Нам судилось любити,
Хоч і час не велів.
Твої очі, як зорі,
В них любові ріка...
Ми в розлуці обоє, |
Та надія жива. | 2

Руку дай на прощання,
Хай не гіркне сльоза.
Наша зустріч остання,
Та надія жива,
Що зустрінемось знову...
Не тривожтесь, жалі,
Тільки дай, прошу, слово, |
Що наснишся мені! | 2

СНІГИ МІЖ НАМИ

Музика М. Боєчко
Слова Л. Яворської

Замітає снігом, замітає
Стежку, що коханий протоптав.
То жевріє вогник, то згасає,
Сніг сльозою на долоню впав.

Приспів: Білий сніг втішається, кружляє,
І на серці в мене заметіль,
Бо окремо кожний з нас блукає,
В кожного свій смуток і свій біль.

Синій холод і сніги між нами –
Ми такі далекі і чужі.
Одинока тінь під ліхтарями
І терпка самотність на душі.

Приспів.

ТА ЛЮБОВНА ВЕСНА

Запис Р. Вухора

Та любовна весна. Ніч коротка така...
Зачамріли вуста від вина.

Приспів:

По краєчку вітри мого серця пройшли.
В саду біло цвіло так давно.
По краєчку вітри мого серця пройшли.
В саду біло цвіло так давно,
так давно, так давно.

Отруїлись разом тим любовним вином,
Позатерпли слова на губах.

Приспів.

Падав дощ, як з цебра. Наша нічка мала.
І прощатися час, а не мож.

Приспів.

Згубну стежку між трав хтось назло протоптав,
Впала темінь густа на літа.

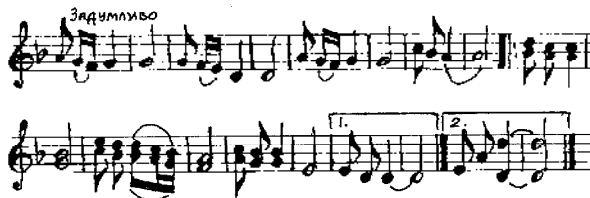
Приспів.

Осад ночі в сльозі – ми уже не свої.
Хоч наснися мені навесні!

Приспів.

ЧОМУСЬ НЕБО ПРОСЛЬОЗИЛОСЬ

Запис Р. Вихора

Чомусь небо просльозилось.
Впала сіро-біла мла...
А душа моя десь билась, |
Як зоря, гірка, гірка. | 2

Визирала, все ходила,
Все ходила у саду.
Де я душу загубила, |
Там знайшла лиш сон-траву. | 2

Кличе вечір на порозі,
Ступлю крок і зупинюсь.
Душа в місяця на розі |
Відбивається комусь. | 2

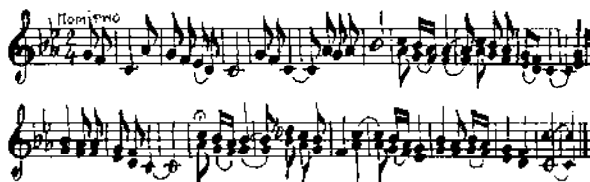
Гіркий жбан вип'ю до краю
Полин-меду самоти.
Так нещадно я згораю |
В ватрі м'ятої трави. | 2

Довгі струни дощу впали,
Розтеклися по вікні.
Зашумів вже гай між нами, |
Ліг на серце він мені. | 2

МИ ІШЛИ КВІТУЧИМ САДОМ

Сл. Г. Заячук

Муз. Б. Гриньовського

Ми ішли квітучим садом
Поміж росяних стежок,
Травень сипав зорепадом...
Я і ти були удвох

Я і ти... Вечірня тиша
Нам сплела п'яний вінок
З яблуневого розцвіття
Й запросила у танок.

Ненароком біла вишня
Доторкнулася плеча,
Я тому до тебе вийшла,
Бо запрошена була.

З М І С Т

Від упорядника	3
----------------------	---

ІСТОРИЧНІ ТА КОЗАЦЬКІ ПІСНІ

Віє вітер, віє буйний	6
В кінці греблі шумлять верби	7
Засвистали козаченьки	8
Їхали козаки із Дону додому	10
Їхав козак конем з міста	13
Їхав козак на війноньку	16
Козак від'їжджає	17
Козаченьку, куди йдеш?	19
Ой бий, коню, копитами	20
Ой дівчина по гриби ходила	21
Ой їхали козаки до бою	23
Ой на горі, на високій	25
Ой на горі та жінці жнуть	26
Ой на ставу, на ставочку	28
Ой у вишневому садочку	29
Ой у полі верба	31
Ой у полі могила стояла	32
Ой у полі нивка	34

Ой у полі три криниченьки	36
Ой хмариться, туманиться	37
Пісня про Довбуша	39
Раз козак у похід вибирався	41
Розпрягайте, хлопці, коні	42
Що за місяць, що за ясний	43

СОЦІАЛЬНО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

А в лузі калина так рясно цвіте	46
Вийшли в поле косарі	47
Ворожка	48
Горіла сосна, палала	49
За нашов стодолов	51
Звідкіля їде весілля	52
Зелене жито, зелене	53
Зійшлися дівчата	54
Копав, копав криниченьку	56
Мала мати доню	57
Мені циганка ворожила	59
На городі верба рясна	61
Ой дубе, дубе кучерявий	62
Ой дубе мій, дубе, кучерявий дубе	62
Ой дубе мій, дубе... ..	65
Ой за гаєм, гаєм	66
Ой з-за гори кам'яної	67
Ой зйду я, да!	69
Ой зйду я на ту гору	70

Ой машино, ти, залізна	71
Ой маю я чорні брови	72
Ой на горі жито, жито	74
Ой на горі льон цвіте	76
Ой орали воли, виорали ярмо	78
Ой там під вишнею, під кучерявою	80
Ой під лісом, під білов березов	81
Ой піду я понад лугом	82
Ой ти, березо кучерява	84
Ой ти, горо кам'яная	85
Ой червоно сонце сходить	87
Ой як зійшов місяченько	89
По садочку я ходила	90
Раз я сиділа біля віконця	92
Сирота і тумани	93
Тихий вечір, всюди тихо	95
Червона калино, коли ж ти саджена	97
Червоная ружа трояка	99
Чиї то берези	100
Чого, козаче, сумний ходиш	101
Чом трава зелена	102
Чорні очка, як терен	103
Чотири воли пасу я	105
Що за вечір, що за ясний	106

ПІСНІ ПРО КОХАННЯ

А вже скоро весна	110
А зорі та зорі по синьому небі	111

Була весна... Ми стрінулися в гаю .	112
Було це літньою порою	113
Василю, Василю...	115
В саду гуляла	116
Гиля, гиля, сиві гуси	118
Голуб на черешни	119
За рікою, за Дунаєм	120
Іванку, Іванку, купи ми рум'янку	121
Йшли корови із діброви	122
Коли калина зацвіте	123
Край дороги кущ калини	125
Летів пташок понад воду	127
Лугом іду – коня веду	128
Мені шістнадцять літ минало...	129
Ми зустрілися з тобою у Яремчі	131
Минулися гарячі поцілунки	132
Місяць на небі	133
На камени ноги мию	134
На Україні я родилася	135
Не високо та й не низько	137
Несе Галя воду	138
Не та ружа, що за садом	139
Обсипалось листя із липи	140
Одного разу я мав дівчину	141
Ой вербо, вербо, вербо кудрява	142
Ой гиля, гиля, гусоньки, на став	144
Ой дівчино, ти, чорнобривая	145
..	

Ой дівчино, шумить гай	146
Ой звідси гора	148
Ой з-за гори зоряє	149
Ой на горі клич	151
Ой на горі, на горбочку	153
Ой на горі сніг біленький	154
Ой на горі солома горіла	155
Ой не світи, місяченьку	156
Ой не світи, місяченьку	157
Ой під калиною трава зелена	159
Ой сад-виноград	160
Ой там у саду, у вишневім	161
Ой ти, ніченько-чарівниченько	162
Ой у вишневому саду	163
Ой у лузі калина стояла	164
Ой хлопчику, обманщику	166
Ой червоно сонце сходить	167
Ой чий то кінь стоїть	168
Ой чорна я си, чорна	169
Плакуча гітара	171
Посадила огірочки	172
Посилала мене мати	174
По той бік гора	175
Пригадай, як уперше зустрілись	176
Приснив ми ся сон дивненький	177
Розчесали кучері дівчата	178
Сиджу я край віконечка	179

Сонечко низенько	181
Стоїть дівча над бистрою водою	182
Сумна я була	183
Терен цвіте	184
Тече вода каламутна	186
Тече річка невеличка	187
Тиха вода	188
Туман яром	189
У полі дві тополі	190
Чорноморець, мамочко	191
Широка долина, шовкова трава	192
Шумить гай зелений	193
Як ішов я від свої милої	195

РОДИННО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

А вечір вечоріє	198
А учора ізвечора сталася новина	200
Била мене мати березовим прутом	201
Висить ябко, висить	202
Вітальна до днів народження	204
І шумить, і гуде	205
Летить галка через балку	206
Мала мати сина	207
На горі береза кудрява стояла	209
Ой за гаєм зелененьким	211
Ой там у полі стоїть хатина	213
Ой у лузі та ще й при долині	214

Ой у полі, в полі дуб до дуба звився...	215
Ой у полі криниченька	217
Ой у полі криниченька	218
Ой хмелю ж мій, хмелю	220
Ой хотіла мене мати за музику заміж дати	221
По садочку ходжу	223
Світить місяць, світить ясний	224
Сонце низько, вечір близько	225
Чом ти не прийшов	227
Чому, коню, воду не п'єш?	229
Як вийшов місяць із-за хмари	230
Як ми прийшла карта	232

ЖАРТІВЛИВІ ПІСНІ

Бодай ся когут знудив	234
Весела нота	235
Горівочко з коколю	237
Дощик, дощик	238
Заспіваймо пісню веселеньку	239
Іванку, Іванку, з того боку ярку	241
Із сиром пироги	242
Ішов козак потайком	244
Кину кужіль на полицю	245
Мав я раз дівчиноньку	247
Мала мати одну доню	248
На поточку прала	251

Ой Марічко, чечері	252
Ой мельнику, мельниченьку	253
Ой на горі білий камінь	254
Ой на горі два дубки	256
Ой на горі два дубки	258
Ой на горі жінці жнуть	259
Ой на горі цигани стояли	260
Ой під вишнею, під черешнею	261
Ой піду я до млина	263
Ой продала дівчина курку	264
Ой служив я в пана	265
Ой там, на току, на базарі	267
Ой устану ранесенько	269
Ой ходила дівчина бережком	270
Ой що ж то за шум учинився	271
Порізала пальчик	273
Прийдіть, хлопці	274
Раз поїхав молдован	275
Скрипка би не грала	278
Стояла під грушков	279
Та орав мужик край дороги	280
Тече річка невеличка	281
Ти ж мене підманула	282
Тумбала, тумбала	284
Хлопці кучеряві, не ходіть до нас	286
Я в середу родилася	287

СТРІЛЕЦЬКІ ТА ПОВСТАНСЬКІ ПІСНІ	
А вітер колише зелену траву	290
Ані травки, ні муравки	291
Виїжджали козаки до бою	292
В саду розпрощалася пара	293
Де ти, дубку, ріс, ріс	295
Криївка	295
Летіла зозуля	297
Нічка була темна	298
Ой війна, війна, світова війна	299
Ой зацвіла білим цвітом	
червона калина	300
Ой згадай, згадай той тихий вечір	301
Ой летіли гуси	302
Ой там у лузі, при долині	303
Ой у лісі березовім	304
Ой у лісі калиновім	305
Ой у лісі на полянці	307
Ой чия то, чия молода дівчина?	308
Повіяв вітер степовий	309
Подай, дівчино, ручку на прощання	311
Покидаю я рідну Україну	312
Попід гаєм зелененьким	313
По синьому морю пливуть кораблі	314
Рости, рости, черемшино	317
Рушив поїзд в далеку дорогу	318
Світить місяць над зорями	320

Світить місяченько	321
Там дівчина брала лен	323
Там під Львівським замком	324
У полі могила	326
Шуміли сосни і діброви	327
Я сьогодні від вас від'жджаю	329

ПІСНІ ЛІТЕРАТУРНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Взяв би я бандуру	332
Гуцулка Ксеня	333
Два кольори	335
Дивлюсь я на небо	337
Завітайте до нас в Коломию	338
Їхав козак за Дунай	340
Літа минають	341
Марічка	343
Ніч яка місячна, зоряна, ясная	344
Пісня про рушник	345
Понад Прутом моя Коломия	347
Сонце низенько	348
Стоїть гора високая	349
Час рікою пливе	351
Човен хитається	353
Чорнії брови, карії очі	354
Чорнобривці	355

АВТОРСЬКІ ПІСНІ

Вальс кохання	358
Коло річки дві смерічки	359
Вірна любов	360
Зачаруй	361
Коломийський фестиваль	363
Край дороги задрімали	364
На калину паде іній	366
Осінь елегія	367
Осінь берегами	368
Пісня про Ковалівку	370
Прийди до мене	372
Ранок сонечко з-за горба викотив	373
Річка Лючка	374
Розпустились пізні клени	376
Руку дай на прощання	378
Сніги між нами	379
Та любовна весна	381
Чомусь небо просльозилось	382
Ми ішли квітучим садом	384

СПІВАНКОВА ТАЙСТРА

Пісенник

«Писаний Камінь»

Косів — 2021

<i>Редактор</i>	Марія Боєчко
<i>Художній редактор</i>	Радомир Вихор
<i>Нотний запис</i>	Марії Боєчко
	Радомира Вихора
<i>Відповідальний за друк</i>	Михайло Павлюк
<i>Технічний редактор</i>	Віталій Стефурак
<i>Кур'єр</i>	Іван Боєчко

Здано до складання 28.07.21. Підписано до друку 28.09.21. Формат 70х90/32. Папір офсетний. Друк офсетний. Тираж 150 прим.

Видруковано в ПП «Писаний Камінь»
м. Косів, вул. Незалежності, 28.
Тел.: 067 342 0747

Б 76

Співанкова Тайстра/ пісенник — Косів:
Писаний Камінь, 2021. — 396 с.